

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΗ' - Τεύχος 5 - Μαΐος 2011
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας κ. Κύριλλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος, Δρ Θ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Ν. Κάλτζιας, Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα, Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιὰ τὴν ἀποστολὴ ἀνακοινώσεων καὶ εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	292
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	
<i>Τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου,</i> Ἐπιστολή συμπαραστάσεως γιά ταχεῖα ἀνάρρωση πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο	293
<i>Τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου,</i> Ἐπιστολή συμπαραστάσεως στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο.....	294
<i>Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου,</i> Εὐχές πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο	295
<i>Τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,</i> Ἐπιστολή Συμπαραστάσεως πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας	296
ΜΗΝΥΜΑΤΑ	
<i>Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,</i> Πρὸς τὴν Μοναστικὴν Ἡμερίδα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλωπίας, μέ θέμα: «Μοναχισμός καὶ κόσμος»	297
<i>Τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,</i> Διά τὴν πέμπτην ἐπέτειον τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πράγας καὶ Μητροπολίτου τῶν χωρῶν πάσης Τσεχίας καὶ Σλοβακίας	299
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
Οἱ ἐργασίες τοῦ Διαχριστιανικοῦ Συνεδρίου: «Παῦλος-Φίλιπποι: Δύο χιλιετίες. Τὸ εὐρωπαϊκὸ ὄραμα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν»	300
<i>Τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου,</i> Ὁμιλία κατὰ τὴν Πατριαρχικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερόν Βαπτιστηριακὸν Ναόν τῆς Ἁγίας Λυδίας	302
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εὐσεβίου,</i> Χαιρετισμός πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖον.....	305
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου,</i> Προσφώνησις κατὰ τὴν ἐπίσημον Δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ ὑποδοχῇ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου.....	306
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου,</i> Χαιρετισμός κατὰ τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.....	309
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
Προοπτικὲς ἀναβαθμίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Ἡμερίδα)	311
<i>Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,</i> Χαιρετισμός στὴν Ἡμερίδα γιά τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση.....	313
<i>Τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης καὶ Θρησκευμάτων</i> <i>κ. Ἄνας Διαμαντοπούλου,</i> Χαιρετισμός στὴν Ἡμερίδα γιά τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευση	316
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Νικοδήμου,</i> Ἐνημέρωσις ἐπὶ τῶν θέσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν τελευταίων ἐκπαιδευτικῶν μεταρρυθμίσεων	317
Ἡμερίδα μέ θέμα: «Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ» (Ἰωάννου 3,8) Ἱορθόδοξη πνευματικὴ ζωὴ - Σύγχρονοι ποιμαντικοὶ προβληματισμοί»	322
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ	
<i>Γεωργίου Ἰ. Μποτῆ,</i> Βαθμοὶ τῆς Ἱερωσύνης - Ἀρμοδιότητες Μητροπολιτῶν καὶ Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων (μέρος β΄)	324
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	333
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ.....	342
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	344

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Η ΥΛΗ τοῦ τεύχους Μαΐου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ἀρχίζει μέ τή δημοσίευση ἐπιστολῶν συμπαραστάσεως ὑπό Ὁρθοδόξων Προκαθημένων πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο, ὁ ὁποῖος ὑπέστη διπλό κάταγμα στό πόδι κατὰ τήν ἐπίσκεψή του στό Ἀργίνο.

Δημοσιεύουμε ἐπίσης τήν ἐπιστολή συμπαραστάσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τό Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας.

Δημοσιεύουμε στή συνέχεια τό Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς τή Μοναστική Ἡμερίδα, τήν ὁποία διοργάνωσε στίς 24 Μαΐου ἡ Ἱερά Μητρόπολις Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας, καθὼς καὶ τά συγχαρητήρια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν 5ῃ ἐπέτειο Ἐνθρονίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πράγας.

Τό Θέμα τοῦ Μηνός εἶναι ἀφιερωμένο στήν ἐπίσκεψη τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στήν Καβάλα καὶ στούς Φιλίππους (20-22 Μαΐου 2011) γιά τὸν ἑορτασμό τῆς μνήμης τῆς Ἁγίας Λυδίας τῆς Φιλιππησίας καὶ γιά τό Διεθνές Συμπόσιο πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Δημοσιεύουμε τίς σχετικές ὁμιλίες τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῦς Συνόδου Σεβ. Μητροπολίτου Σάμου καὶ Ἱκαρίας κ. Εὐσεβίου καὶ τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου.

Στά Συνοδικὰ Ἀνάλεκτα θά βρεῖτε ἐνδιαφέρον ὑλικό ἀπὸ τήν Ἡμερίδα γιά τήν Ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση, τήν ὁποία διοργάνωσε στίς 3.5.2011 ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου. Δημοσιεύουμε τοὺς Χαιρετισμούς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Ἱπουργοῦ Παιδείας, Διά Βίου Μαθήσεως καὶ Θρησκευμάτων, καθὼς καὶ τήν ἀναλυτικὴ εἰσήγηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ κ. Νικοδήμου, Προέδρου τῆς ὡς ἄνω Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

Στὴν ἴδια ἐνότητα δημοσιεύουμε τό Πρόγραμμα τῆς Ἡμερίδος, τήν ὁποία θά διοργανώσει στίς 16.6.2011 στήν Πεντέλη ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου.

Στὴ στήλη τῶν Γνωμοδοτήσεων θά διαβάσετε τό Β' μέρος τῆς μελέτης τοῦ κ. Γεωργίου Μποτῆ μέ θέμα τοὺς βαθμούς τῆς Ἱερωσύνης καὶ τίς ἀρμοδιότητες τῶν Μητροπολιτῶν καὶ τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τά συνήθη ὑπηρεσιακὰ ἔγγραφα (Κανονισμοὶ - Ἀποφάσεις καὶ Προκηρύξεις - Κλητήρια Ἐπικρίματα), καθὼς καὶ μέ τίς εἰδησεογραφικὲς στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καὶ τῶν Διορθοδόξων - Διαχριστιανικῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐπιστολή συμπαράστασεως γιά ταχεῖα ἀνάρρωση πρός τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμο

Τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου

10.5.2011

Εὐρισκόμενοι νοερώς παρά τήν κλίνην τῆς ἀσθενείας Ὑμῶν, Μακαριώτατε καί φίλτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ, ἐκφράζομεν τήν πολλήν συμπάθειαν τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας καί ἡμῶν προσωπικῶς διά τό ἀτύχημά Σας καί προσευχόμεθα διά τήν ταχεῖαν καί πλήρη ἀνάρρωσίν Σας πρός συνέ-

χισιν τῆς ἀγλαοκάρπου πρωθιεραρχικῆς διακονίας Σας.

Μετ' ἀδελφικῶν ἀναστασίμων ἀσπασμῶν,

Ἐν ἀγάπῃ καί τιμῇ βαθεῖα

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος

Ἐπιστολή συμπαράστασεως
στόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο

Τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου

11.5.2011

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος καί Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ, λίαν ἀγαπητέ καί συλλειτουργέ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος κ. Ἱερώνυμε. Τήν Ὑμετέραν περισπούδαστον Ἡμῖν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ περιπτυσσόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Πληροφορηθέντες μετ' ἀνησυχίας τήν, ἔνεκα ἀτυχήματος, εἰσαγωγὴν τῆς Ὑμετέρας Περισπούδαστου Ἡμῖν Μακαριότητος εἰς τό νοσοκομεῖον, σπεύδομεν ἀπό τῆς Ἁγίας Πόλεως, ἵνα ἐκφράσωμεν Αὐτῇ ὀλόθυμον τήν συμπαράστασιν τῆς Ἡμῶν Μετριότητος καί εὐχηθῶμεν ταχεῖαν ἀνάρρωσιν, προκειμένου ἵνα Αὕτη ἀκμαίαις δυνάμεσι ἐπανέλθῃ καί αὐθις εἰς τήν ἐπιτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν Αὐ-

τῆς καθηκόντων, ὡς Προκαθημένου τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Λιπαρῶς δεόμενοι ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Ἀναστάτου Σωτῆρος Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπέρ πλήρους ἀποκαταστάσεως τῆς υἱείας Αὐτῆς, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ διερχομένου κρισίμου στιγμᾶς φιλοχρίστου λαοῦ τῆς φιλάτης Ἡμῶν Πατρίδος, οὐ μὴν ἀλλά καί συμπάσης τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀποδίδομεν Αὐτῇ τόν ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι ἀσπασμόν καί διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ,
τῇ 11ῃ Μαΐου 2011,

Τῆς Ὑμετέρας πεφιλημένης Μακαριότητος
Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

† ὁ Ἱεροσολύμων Θεόφιλος

Εὐχές πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο

Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσόστομου

12.5.2011

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, λίαν ἡμῖν ἀγαπητέ καὶ περισπούδαστε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ, κύριε Ἱερώνυμε, τὴν Ὑμετέραν γερασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Βαθύτατα ἐλυπήθημεν διὰ τὸ πρόσφατον ἀτύχημα τῆς Ὑμετέρας ἀγαπητῆς Μακαριότητος, διό καὶ σπεύδομεν ἵνα ἐκφράσωμεν Αὐτῇ καὶ γραπτῶς τὴν ἀδελφικὴν ἡμῶν συμπάθειαν.

Ὅλοθύμως δεόμεθα τοῦ Παναγάρχου, Πανοικτίρμονος καὶ Παντοδυνάμου Ἱατροῦ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων διὰ τὴν ταχεῖαν ἀποκατάστασιν

τῆς πολυτίμου υἰγείας Αὐτῆς, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ χριστιανοῦ πληρώματος Αὐτῆς.

Ἐπὶ δέ τούτοις κατασπαζόμεθα καὶ αὐθις τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα φιλήματι ἀγίῳ καὶ διατελοῦμεν

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,
τῇ 11ῃ Μαΐου 2011,

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† ὁ Κύπρου Χρυσόστομος

Ἐπιστολή Συμπαράστασεως πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας

Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἀριθμ. Πρωτ. 2562

Ἀθήνησι 2α Μαΐου 2011

Μακαριώτατε καὶ Θειώτατε Πατριάρχα, τῆς Μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Ἰγνάτιε, τὴν Ἑμετέραν Μακαριότητα ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μετ' ὀδύνης βαθυτάτης καὶ ἐν ἰσχυρᾷ συνοχῇ καρδίας πληροφορηθέντες τὰ ἐπεισόδια μετὰ πλήθους θυμάτων κατὰ τὰς διαδηλώσεις εἰς Daraa, Duma καὶ εἰς ἑτέρας συριακὰς πόλεις, ἐκφράζομεν πρὸς τὴν Ἑμετέραν λίαν ἀγαπητὴν ἡμῖν Μακαριότητα καὶ δι' Αὐτῆς πρὸς ἅπαντα τὸν δοκιμαζόμενον λαόν τῆς Συρίας τὴν ὀλόθυμον

ἡμετέραν συμπαράστασιν καὶ συμπάθειαν ἐπὶ τῇ φοβερᾷ ἐπισυμβάσει αὐτῶ ἀίματηρᾷ καὶ βιαίᾳ δοκιμασίᾳ.

Συμπροσευχόμενοι καὶ συμμετέχοντες εἰς τὸ ἄλγος καὶ τὴν ἀγωνίαν Ἑμῶν, συμπάσχομεν οὖν Ἑμῖν ὀλοθύμως εὐρισκόμενοι ὅλως ἀλληλέγγυοι τῇ Ἑμετέρᾳ Μακαριότητι, τῷ δοκιμαζομένῳ ποιμνίῳ Αὐτῆς καὶ τῷ προσφιλεῖ συριακῷ λαῷ, καὶ ἐντεινόμεν τὰς προσευχὰς καὶ δεήσεις ἡμῶν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὥσθ' ἵνα ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς κρισίμους αὐτὰς στιγμὰς, προσεπευχόμενοι τὴν ὡς τάχιον παρέλευσιν τῶν δεινῶν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀδιαπτώτου αὐτοῦ προόδου.

Ἐπὶ δέ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν Ἑμετέραν Μακαριότητα φιλήματι ἀγάπης ἐν Χριστῷ τῷ Ἀναστάντι Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν διατελοῦμεν, Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος, Πρόεδρος

Πρός τήν Μοναστικήν Ἡμερίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας μέ θέμα: «Μοναχισμός καί κόσμος»

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκοποῦ Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

(Ἔδεσσα, 24 Μαΐου 2011)

Χριστός Ἀνάστη!

Μέ βαθειά χαρά, Σεβασμιώτατε ἅγιε Ἀδελφέ, ἀπευθύνουμε τόν εὐφρόσυνο ἀναστάσιμο χαιρετισμό πρός τήν Μοναστική Ἡμερίδα τῆς καθ' ὑμᾶς εὐλογημένης Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία διεξάγεται μέ τήν ἀξιέπαινη μέριμνά σας καί μέ τήν Χάρη τοῦ Σωτῆρος καί Ἀνασάντος Κυρίου μας. Χαιρετίζουμε ἐγκαρδίως καί εὐλογοῦμε τούς σεβαστούς Πατέρες, ὀσιώτατους ἀδελφούς καί ὀσιώτατες ἀδελφές, καί ὄλους τούς ἐκλεκτούς συνέδρους καί συμμετέχοντες στήν πολύτιμη αὐτή συνάντηση, ἡ ὁποία θά ἀναπτύξει τό μεσοτότατο θεολογικά καί ἱστορικά θέμα «Μοναχισμός καί κόσμος».

Ὁ μοναχισμός ἐμφανίστηκε ἱστορικά ὡς ἀντίδραση στήν ἐκκοσμίκευση τῆς Ἐκκλησίας, μέ τήν ἔννοια τῆς εἰσόδου καί ἀφιέρωσής της στήν διακονία τοῦ κόσμου, τοῦ κράτους, τῆς κοινωνίας. «Ὡς δεσμοί καί ἄλυσος αἰετῶ, οὕτως ἡ τοῦ κόσμου μέριμνα τῶ μοναχῶ» (Ἐφραίμ Σύρος, Νουθεσία, ἤγουν κατήχησις πρός μοναχούς). Γι' αὐτό τό λόγο ἀναπτύχθηκε κατ' ἐξοχήν στήν ἔρημο καί τήν ὑπαιθρο, σέ ἀντιδιαστολή πρός τίς μεγάλες πόλεις, οἱ ὁποῖες ἀνέκαθεν ἀποτελοῦσαν τά κύρια κέντρα «τοῦ κόσμου τούτου». Πολύ γρήγορα ὅμως συνέβη τό παράδοξο ἡ φυγή αὐτή νά δώσει τή θέση της σέ μιάν ἀμφίδρομη πορεία καί μεταφορά τῆς ἐρήμου στόν ἴδιον τόν κόσμο. Ἡ ἀναγνώριση καί καταξίωση τοῦ ἀναχωρητικοῦ κινήματος μέσα τήν Ἐκκλησία καί μάλιστα ἡ υἱοθέτηση τῆς μοναχικῆς ιδιότητος ἀπό τήν Ἱεραρχία Τῆς, ὅπως καί ἡ ἴδρυση μοναστηριῶν στίς πόλεις, ὁδήγησαν στή θεώρηση καί πράξη τῆς ἀπόσυρσης καί ἀποταγῆς μέσα στό ἴδιο τό κέντρο τοῦ κόσμου, ὅπου, βέβαια, δέν μποροῦν νά γίνουν ὄλοι μοναχοί μέ τήν

πλήρη ἔννοια τοῦ ὄρου, ἀλλά ὄλοι σώζονται προσεγγίζοντας τή μοναστική ζωή.

Αὐτή ἦταν καί ἡ στάση τῶν πρώτων χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι καλοῦνταν ἀκριβῶς νά ζήσουν μέσα καί ἔναντι ἐνός κόσμου ἀγώνων, μαρτυρίου καί διωγμῶν, ὑποτάσσοντας τήν ζωή τους στήν πραγματικότητα τῆς Βασιλείας «ἐκτός τοῦ κόσμου τούτου». Στίς Πράξεις καί τίς Ἐπιστολές τῶν Ἀποστόλων διαπιστώνει κανεῖς ὅτι παρουσιάζεται ἡ αὐθεντική χριστιανική ζωή, πού εἶναι ταυτόχρονα καί ἡ μοναστική ζωή, γιατί ὁ μοναχισμός διασώζει τό Εὐαγγέλιο στήν αὐθεντική του ἔκφραση.

Μέ αὐτόν τόν τρόπο οἱ Ἱερές Μονές συνιστοῦν τά ὑψηλά προπύργια καί τούς τηλαυγεῖς θεοδρόμους πνευματικούς φάρους τῆς κατά κόσμον Ἐκκλησίας μας. Ἀναχώρηση ἀπό τόν κόσμο δέν σημαίνει λοιπόν ἀπομόνωση τῶν μοναχῶν, ἀλλά ἀντιθέτως ἡ προσωπική τους πρόοδος στήν ἄσκησις συντελεῖται σέ σχέση καί κοινωνία πρός τόν σύγχρονο κόσμο καί τό σύνολο ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀποταγή τοῦ κόσμου, ὡς βασιική μοναστική ἀρχή, προϋποθέτει τό παράδοξο ὅτι οὐσιαστικά συνιστᾶ μιάν κίνηση πρός τόν κόσμο κατά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, πρόκειται δηλαδή γιά τή δυναμική αὐθυπέμβαση τοῦ αὐτονομημένου φυσικοῦ θελήματος, γιά τήν πραγμάτωση τῆς ὑπαρκτικῆς πληρότητας καί γνησιότητος τοῦ ἀνθρώπου καί τήν ἀποκατάστασή του στήν προσωπική του ἀκεραιότητα. Ἄλλωστε, ἡ ἀπάρνηση τῶν ἀτομικῶν θελημάτων δέν συνιστᾶ αὐτοσκοπό, γιατί τότε ἡ ἐλευθερία ἀπό τά πάθη τῆς σαρκός παραμένει ἀνέφικτη, καθώς τρέφει τελικά τήν ἐγωκεντρική αὐταρξία τῆς ἀτομικότητος. Ὅπως σημειώνει ὁ Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, «Διά τήν ἀλήθειάν ἐστίν ἡ

ἀρετή οὐ διά τὴν ἀρετὴν ἢ ἀλήθεια» (Περὶ διαφορῶν ἀπόρων, PG 90, 369A).

Διαπιστώνουμε ἐπομένως ὅτι ὁ κόσμος πού καλεῖται νὰ ἀπαρνηθεῖ ὁ μοναχὸς καὶ ἔναντι τοῦ ὁποίου καταρτίζει τὴν ἀσκησὴ του, δὲν συνίσταται μόνο σ' αὐτόν πού προσλαμβάνει ἔξωθεν καὶ ἐσωτερικῶς, ἀλλὰ ἐντοπίζεται ἀκόμη καὶ στὸν βαθύτερο πυρήνα τῆς ὑπαρξῆς του, καθὼς θεολογικὰ ἢ ὑπόστασις ὀρίζεται ἀκριβῶς ὡς προσωπικὴ ἑτερότητα ἐκτὸς τῆς φύσεως, δηλαδή ὡς ἀπόστασις ἀπὸ τὴν ἀτομικὴ αὐτοτέλεια τῶν κοινῶν φυσικῶν ιδωμάτων. Ἄλλωστε, ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος συγκεφαλαιώνει, σύμφωνα μὲ τὴν πατερικὴ γραμματεία, τὸν κτιστὸ κόσμον ὡς μικρόκοσμος, καὶ ἡ ἀσκησις νοεῖται ὡς κατ' ἐξοχὴν «μετὰ πράξεως» σπουδὴ τοῦ κόσμου καὶ ὁδὸς θεολογικῆς γνώσεως, πού ὁδηγεῖ μέσα ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τῆς σταυρικῆς αὐταπάρνησης, τῆς νεκρώσεως τοῦ ἀτομικοῦ θελήματος, σὲ μιὰν ἀκατάπαυστη κίνηση πρὸς τὴν ὄντως ζωὴ, κατὰ τὴν ὁποία ἄνθρωπος καὶ κόσμος ἀναφέρονται στὸν Θεό. Ὅπως σημειώνει ὁ Ὅσιος Νικήτας Στηθαῖος «...τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν, φημί, τὴν ἀπάθειαν τῆς ψυχῆς, τὴν ἐξ ἐπιπόνου πράξεως ἐπὶ τὴν φυσικὴν προκόψασαν θεωρίαν τῆς κτίσεως καὶ εἰς τὸν γνόφον τῆς θεολογίας εἰσελθοῦσαν ἐκεῖθεν» (Κεφάλαια πρακτικά, Α' Ἑκατοντάς α', Φιλοκαλία, τόμος Γ', 273).

Εἶναι αὐτονόητο πόσο πολύτιμη εἶναι ἡ συμβολὴ αὐτῆς τῆς θεολογικῆς μοναστικῆς θεωρήσεως τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου στὸν σύγχρονον κόσμον πού ἀντιμετωπίζει, καταναλωτικὰ καὶ ἐπιστημονι-

κά, τὰ δεδομένα τῆς φυσικῆς πραγματικότητος ὡς ἀπρόσωπα ἀντικείμενα, ὑποταγμένα κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ πρὸς ἴδιον ὄφελος σὲ ἀτομικὲς ἀνάγκες καὶ ἐπιθυμίες. Τὴν στιγμὴ πού ὁ κόσμος διεκδικεῖται καὶ συνδιασχίζεται ἀπὸ ἀτομικὴ ἀνάγκη κατοχῆς καὶ ιδιοποίησης, ὁ μοναχὸς ἀσκεῖται σὲ ἀκτημοσύνη. Ἐκεῖ ὅπου οἱ σχέσεις δοκιμάζονται ἀπὸ τὴν κτητικὴ ἰδιοτέλεια, καὶ ἡ κοινωνικὴ συνύπαρξις ἐκτρέπεται σὲ ἀνταγωνισμό κυριαρχικῆς ἐπικράτησης, ὁ μοναχισμὸς ἀντιτείνει τίς ἀρχές τῆς παρθενίας καὶ τῆς ὑπακοῆς. Ἡ ἐνεργούμενη στὸν μοναχισμό ἀπάρνησις τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ τῆς ἀτομικότητος δὲν ὁδηγεῖ συνεπῶς σὲ μονομερῆ καὶ αὐτάρκη μόνωση, ἀλλὰ ἀντιθέτως σὲ μετάθεσις τοῦ ἄξονα τῆς ζωῆς ἀπὸ τὴν ἀτομικότητα τοῦ ἐγὼ σὲ προσωπικὴ σχέση ἄνευ ὁρίων ἀγάπης καὶ κοινωνίας πρὸς τὸν κόσμον καὶ ἔργο ἐνοποίησης τῶν διεστώτων, ὅπως, εἰς τύπον τῆς ἀγγελικῆς πολιτείας, τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεως, τῆς οἰκουμένης καὶ τοῦ παραδείσου, γῆς καὶ οὐρανοῦ, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, κτιστοῦ καὶ ἀκτίστου.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις, συγχαίροντας τὸν ἀγαπητό ἐν Χριστῷ ἀδελφὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωὴλ καὶ ὄλους ὅσοι συνέβαλαν στὴν διεξαγωγὴ αὐτῆς τῆς Ἡμερίδας, εὐχόμεστε πλούσιο τὸν φωτισμὸ καὶ δαψιλῆ τὴν εὐλογία τῆς Χάριτος τοῦ Ἀναστάσιου Κυρίου μας γιὰ πλήρη εὐδόωση καὶ καρποφορία τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Μετ' ἀναστασίμων εὐχῶν καὶ ἀγάπης,

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώλυμος, Πρόεδρος

Διά τήν πέμπτην ἐπέτειον τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πράγας καί Μητροπολίτου τῶν χωρῶν πάσης Τσεχίας καί Σλοβακίας

Τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἀθῆναι, 28.5.2011

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Πράγας καί Μητροπολίτα τῶν Χωρῶν πάσης Τσεχίας καί Σλοβακίας, Ἀγαπητέ ἀδελφέ ἐν Χριστῷ καί συλλειτουργέ, λίαν ἡμῖν ἀγαπητέ καί περισπούδαστε, κύριε Χριστοφόρε,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μέ εὐλικρινῆ χαράν καί βαθύτατα συναισθήματα ἀγάπης ἐν Χριστῷ χαιρετίζομεν τήν Ὑμετέραν Τιμιωτάτην Μακαριότητα ἐπί τῆ εὐσήμερ ταύτῃ ἡμέρᾳ τῆς πέμπτης ἐπετείου τῆς ἀναρρήσεως Αὐτῆς εἰς τόν Πρωθιερατικόν Θρόνον τῆς Ἀγιωτάτης ἐν Τσεχία καί Σλοβακία Ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἣν ἴδρυσαν οἱ ἐκ Θεσσαλονίκης αὐτάδελφοι καί ἰσαπόστολοι Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος, φωτισταί τῶν Σλαύων.

Ἄπασα ἡ ἐν Ἑλλάδι Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία συμμετέχει σήμερον, διά τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐκπροσώπου τῆς ἡμῶν Μετριότητος καί τῆς περὶ ἡμᾶς Ἱεραῆς Συνόδου, ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ καί συλλειτουργοῦ ἡμῶν, Συνοδικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ. Νικοδήμου, εἰς τὰς ἐν Πράγα ἐορταστικὰς ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καί τοῦ μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθέντος ὑπ' Αὐτῆς ποιμαντικοῦ ἔργου. Δόξαν καί αἶνον ἀναπέμπομεν τῷ ἐν Τριάδι μόνῳ ἀληθινῷ Θεῷ, Ὅστις ἀενάως ἐπισκέπτεται καί πλουσίως καταρτίζει τὴν Ἄμπελον ταύτην, ἣν ἡ πανσθενουργός Δεξιὰ Αὐτοῦ ἐφύτευσε, καί τῆς ὁποίας ἐπάξιον ἀμπελουργόν κατέστησεν, εἰς διαδοχὴν καί συνέχισιν τοῦ ἔργου τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, τὴν Ὑμετέραν πεφιλημένην Μακαριότητα.

Μακαριώτατε Ἅγιε Ἀδελφέ καί Σεπτέ Ποιμνάρχα τῆς ἐν Τσεχία καί Σλοβακία Ἐκκλησίας,

Ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν παρακολουθοῦμεν μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καί συγκίνησιν τὸ λίαν καρποφό-

ρον καί ἐπιφανές ποιμαντικόν ἔργον Ὑμῶν, πρῶτον ὡς Ἀρχιεπισκόπου Πράγας καί ἐν συνεχείᾳ ὡς Προκαθημένου πάσης Τσεχίας καί Σλοβακίας, τὸ ὁποῖον τόσον ἐπιτυχῶς ἐπιτελεῖτε, παρὰ τὰς δυσμενεῖς περιστάσεις καί δοκιμασίας, αἱ ὁποῖαι εὔρον τὸ μικρὸν μὲν εἰς ἀριθμούς ἀλλὰ μέγιστον εἰς πίστιν καί ἀφοσίωσιν εἰς τὸ πατροπαράδοτον του Σέβας Ποίμνιον Ὑμῶν, ἰδίως κατὰ τοὺς δυσχειμέρους ἐκείνους χρόνους, καθ' οὓς ἡ τότε πολιτεία ἠναντιοῦτο κατὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἁγίας Ἐκκλησίας.

Οὕτως, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας Θεοτιμήτου Μακαριότητος, ἀτενίζομεν τὸν ὄντως δραστήριον καί ρέκτην Ποιμένα, τὸν γινώσκοντα τὰ ἑαυτοῦ πρόβατα καί τὸν ὑπ' αὐτῶν γινωσκόμενον. Τῷ ὄντι σεμνυνόμεθα, Μακαριώτατε, διά τὸ γεγονός, ὅτι ὑπήρξατε ὑπότροφος τῆς ἡμετέρας ἐν Ἑλλάδι Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας. Καυχώμεθα, διότι ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε καί εἰς Αὐτὴν νά συμβάλῃ, ἐν τινι μέτρῳ, εἰς τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν λιπαρῶν Ὑμῶν θεολογικῶν σπουδῶν, καί χαιρομεν διά τὴν ἀνάδειξιν Ὑμῶν εἰς ἓνα ἐκ τῶν Ἀγιωτάτων Προκαθημένων τῶν κλειζόντων τὰς κατὰ Τόπους Ἀγιωτάτας Αὐτοκεφάλους τοῦ Χριστοῦ Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας.

Εὐχόμεθα ἐκ καρδίας, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς κρατύνῃ Ὑμᾶς πρὸς συνέχισιν τοῦ ὄντως λίαν θεαρέστου ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖτε, πρὸς ἐνίσχυσιν καί πρόοδον τοῦ Θεολέκτου Ποιμνίου ἡμῶν, πρὸς εὐκλειαν τῆς ἐν Τσεχία καί Σλοβακία Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί πρὸς δόξαν τοῦ Παναγίου Ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μεθ' ὀλοκαρδίων συγχαρητηρίων καί βαθυτάτης ἐν Χριστῷ Ἀναστάσι ἀγάπης

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος, Πρόεδρος

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Οι εργασίες του Διαχριστιανικού Συνεδρίου: «Παῦλος-Φίλιπποι: Δύο χιλιετίες. Τό εὐρωπαϊκό ὄραμα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν»

(Ἱερά Μητρόπολις Φιλίππων, Νεαπόλεως
καί Θάσου, 20-22 Μαΐου 2011)

Τό βράδυ τῆς Κυριακῆς (22 Μαΐου) ὁλοκληρώθηκαν οἱ ἐργασίες τοῦ Διεθνoῦς καί Διαχριστιανικοῦ Συνεδρίου: «Παῦλος-Φίλιπποι: Δύο χιλιετίες. Τό εὐρωπαϊκό ὄραμα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν», τό ὁποῖο διοργανώθηκε ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη στό νεότευκτο Συνεδριακό Κέντρο τῶν Φιλίππων «Ἀπόστολος Παῦλος» καί τό ὁποῖο τελοῦσε ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου κ. Βαρθολομαίου.

Στόν ἀποστολοδιάβατο χώρο τῶν ἀρχαίων Φιλίππων καί στόν τόπο τῆς ὑπό τοῦ Παύλου βαπτίσεως τῆς πρώτης Ἑλληνίδος χριστιανῆς, τό Συνεδριακό Κέντρο ἀνηγέρθη μέ σκοπό τήν συστηματική καταγραφή καί τήν προβολή τῆς ιστορικῆς ἀλήθειας, τήν διατήρηση τῶν Ἑλληνορθοδόξων παραδόσεων, καί τήν καλλιέργεια τῆς θρησκευτικῆς καί πολιτισμικῆς ζωῆς τοῦ τόπου μας. Μέσα σέ αὐτό τό πλαίσιο ἀποφασίσθηκε καί ὑλοποιήθηκε ἡ διοργάνωση τοῦ ἐπιστημονικοῦ συμποσίου, μέ σκοπό τήν ἀνάδειξη τῆς διαχρονικῆς πνευματικῆς παρουσίας καί σχέσεως τοῦ Πρωτοκορυφαίου Ἀποστόλου Παύλου μέ τήν Ἐκκλησία τῶν Φιλιππησίων, καθῶς καί τήν ἐπίδραση τοῦ Ἀποστολικοῦ ἔργου στήν ἐξέλιξη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος καί γενικώτερα τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ.

Τήν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου κήρυξε τό ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς (20 Μαΐου), μέ εἰδική ὁμιλία, ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης Κύριος κ. Βαρθολομαῖος, ἔχοντας ἐγκαινιάσει λίγο ἐνωρίτερα μέ κάθε ἐπισημότητα καί τό Συνεδριακό Κέντρο. Χαιρετισμό στήν ἔναρξη τοῦ Συνεδρίου ἀπηύθυναν καί οἱ Ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν:

α) ἀπό τό Πατριαρχεῖο Ρωσίας, ὁ Μητροπολίτης

- Μπομπροῦσκ Σεραφεῖμ,
β) ἀπό τό Πατριαρχεῖο Σερβίας, ὁ Μητροπολίτης πρ. Ἐρζεγοβίνης Ἀθανάσιος,
γ) ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ὁ Μητροπολίτης Λεμεσοῦ Ἀθανάσιος,
δ) ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας, ὁ Μητροπολίτης Λούμπλιν Ἄβελ,
ε) ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας, ὁ Μητροπολίτης Ἀργυροκάστρου Δημήτριος.

Ἀπό μέρος τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος χαιρετισμό ἀπηύθυνε ὁ ἀντιπρόεδρος Αὐτῆς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σάμου Εὐσέβιος, ἐκπροσωπώντας τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο, ὁ ὁποῖος ἀπροσδόκητα ἀδυνατοῦσε νά παραβρεθεῖ, ὅπως ἦταν προγραμματισμένο.

Στίς ὀκτώ (8) συνολικά συνεδρίες (πρωί καί ἀπόγευμα) τοῦ Σαββάτου καί τῆς Κυριακῆς οἱ συμμετέχοντες στό Συνέδριο διακεκριμένοι Πανεπιστημιακοί Καθηγητές καί εἰδικοί ἐπιστήμονες ἀπό τήν Ἑλλάδα καί τό ἐξωτερικό ἀνέπτυξαν τίς ἐμπεριστατωμένες καί πολύ ἐνδιαφέρουσες εἰσηγήσεις τους:

α) Ὁμότιμοι, Ἀναπληρωτές, Ἐπίκουροι Καθηγητές καί Λέκτορες τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης: Ἰωάννης Καραβιδόπουλος, ὁ ὁποῖος προήδρευε τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου, Χρῆστος Βούλαρης, Ἰωάννης Γαλάνης, Γεώργιος Γαλίτης, Σωτήριος Δεσπότης, Εὐάγγελος Θεοδώρου, Δημήτριος Καϊμάκης, Ἀθανάσιος Καραθανάσης, Χρῆστος Καρακόλης, Χρῆστος Οἰκονόμου, Βλάσιος Φειδάς, Αἰκατερίνη Τσαλαμπούνη.

β) Καθηγητές Πανεπιστημίων τοῦ ἐξωτερικοῦ:

Reimund Bieringer και Dominika Kurek-Chomyz από τό Καθολικό Πανεπιστήμιο τοῦ Βελγίου, Dimitrov Ivan από τήν Βουλγαρία, Rev. Co-man Constantin από τήν Ρουμανία, Laura Nasrallah και John Fotopoulos από τά Πανεπιστήμια Χάρβαρντ και Notre Dame τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, David Horrell από τό Πανεπιστήμιο τοῦ Exeter τῆς Ἀγγλίας.

γ) Χαράλαμπος Μπακιτζῆς και Χάιδω Κουκούλη Χρυσανθάκη - Ἐπίτιμοι Ἐφοροὶ Ἀρχαιοτήτων, Σταυρούλα Δαδάκη-Προϊσταμένη 12ης Ἐφορείας Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων Καβάλας

και Σαπφώ Ἀγγελούδη-Ἀρχιτέκτων Μηχανικός.

Οἱ εἰσηγήσεις και ἀνακοινώσεις τῶν συνέδρων ἱκανοποίησαν ἀπόλυτα τίς προσδοκίες τῶν διοργανωτῶν, καθώς ἰσχυροποιοῦν τοὺς διαχρονικούς και ἀκατάλυτους δεσμούς μας μέ τό πλούσιο χριστιανικό παρελθόν μας και κυρίως μέ τόν Φωτιστή μας Ἀπόστολο Παῦλο και ἀποτελοῦν πολύτιμο ἐφόδιο και παρακαταθήκη για περαιτέρω ἀνάπτυξη τῶν περὶ τόν Ἀπόστολο Παῦλο, τήν Νεάπολη (σημερινή Καβάλα) και τοὺς ἀρχαίους Φίλιππους σπουδῶν και ἐρευνῶν.

Ὁμιλία κατά τήν Πατριαρχικήν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Βαπτιστηριακόν Ναόν τῆς Ἁγίας Λυδίας

Τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου

(Φίλιπποι, 20.5.2011)

Χριστός Ἄνεστη

*«Καί τις γυνή ὀνόματι Λυδία... σεβομένη τόν Θεόν, ἤκουεν, ἧς ὁ Κύριος διήνοιξε τήν καρδίαν, προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπό τοῦ Παύλου»
(Πράξ. 16,14).*

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Φιλίππων, Νεαπόλεως
καί Θάσου κύριε Προκόπιε,
Ἱερώτατοι ἀδελφοί,
Εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι καί διάκονοι,
Ἐξοχώτατοι καί Ἐντιμότατοι ἄρχοντες,
Εὐλογημένα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας!

Τό ἡμερολόγιον σημειώνει 20 Μαΐου καί ἐνώπιόν μας προβάλλει ἡ σεβασμία μορφή τῆς πρώτης Εὐρωπαϊᾶς Χριστιανικῆς καί Ἁγίας, τῆς Ἰσαποστόλου Λυδίας τῆς πορφυροπόλιδος. Αὐτήν ἤλθομεν καί ἡμεῖς ἀπό τήν σεβασμίαν Κωνσταντινουπόλιν διά νά τιμήσωμεν καί συνορτάσωμεν μαζί σας, μαζί μέ τά πνευματικά της ἔκγονα, ἐδῶ εἰς τόν ὠραῖον βαπτιστηριακόν ναόν, τόν ὁποῖον ἡ πρός τήν Ἁγίαν εὐλάβειά σας ὕψωσεν εἰς τό σημεῖον ὅπου ἐδέχθη τό ἅγιον βάπτισμα παρά τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Γυνή σεβομένη τόν Θεόν, κατά τό ἱερόν κείμενον τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Προσῆλυτος δηλαδή εἰς τόν Ἰουδαϊκόν μονοθεϊσμόν. Τέως εἰδωλολάτρις, τῆς ὁποίας τήν καρδίαν καί τάς πνευματικάς ἀναζητήσεις δέν ἠδύνατο νά ἰκανοποιήσῃ ἡ παχυλότης τῆς ματαίας θρησκείας τῶν εἰδώλων καί, ὅταν ἐγνώρισε τόν λόγον τοῦ Γιαχβέ διά τῶν κειμένων τοῦ Νόμου καί τῶν Προφητῶν, προσῆλθεν εἰς τόν Ἰουδαϊσμόν καί ἤρχισε νά λατρεύῃ τόν ἀληθινόν Θεόν μέ εἰλικρινῆ εὐσέβειαν, ἀλλ' ὅπωςδήποτε, ὅπως καί οἱ εὐσεβέστεροι Ἰουδαῖοι, μέσα εἰς τήν ἀγλύν τοῦ νόμου, τῆς σκιᾶς καί

τοῦ γράμματος. Ἀλλά σήμερον ὁ Παῦλος, ὁ ὁποῖος μετά ἀπό τό θαῦμα τῆς ὁδοῦ πρός τήν Δαμασκόν ἐδέχθη ὅλην τήν καθαρᾶν καί φωταυγῆ λαμπηδόνα τῆς σεσαρκωμένης Ἀληθείας, κηρύττει παρά τάς ὄχθας τοῦ Ζυγάκτου ποταμοῦ τόν ἐλθόντα Μεσσίαν, τόν ἀναμενόμενον τῶν Προφητῶν πού ἐνηνθρώπησε, τήν προσδοκίαν τῶν Ἐθνῶν πού οἱ ὁμοεθνεῖς Του τόν ἀπέρριψαν, τόν ἐπώλησαν, τόν ἐσταύρωσαν, τόν ἐθανάτωσαν, ἀλλ' ὁ Πατήρ Του τόν ἀνέστησεν ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων τοῦ θανάτου. Τόν προαιώνιον Λόγον τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποῖος, ἐξ ὑπερβολῆς ἀγάπης, προσέλαβεν ὅλην τήν ἀνθρώπινην φύσιν διά νά τήν ἀναβιάσῃ εἰς τό ὕψος τῆς Θεότητος. Αὐτόν, ὁ Ὅποῖος εἶναι ἡ Ὁδός καί ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή, τό Φῶς τό ἀληθινόν πού φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον, ὁ λόγος, δηλαδή τό νόημα, ἡ πεμπουσία καί ἡ ἐντελέχεια τῆς ὑπάρξεως! Ἡ Λυδία εὐρίσκει ἐπιτέλους αὐτό πού πάντοτε ἐπόθει ἡ ψυχή της! Εὐρίσκει τό πλήρωμα τῆς ἀληθείας, τό βαθύ νόημα τῆς ζωῆς, τήν ἀστείρευτον πηγὴν τῆς χάριτος καί τῆς χαρᾶς!

Βαπτίζεται, λοιπόν, μετά τῶν οικειῶν της εἰς τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἀναγεννᾶται, πληροῦται χάριτος καί Πνεύματος Ἁγίου καί γίνεται κηρυξ τοῦ Εὐαγγελίου καί ἀπόστολος τῆς νέας ζωῆς εἰς τόν λαόν τῆς περιοχῆς. Τό ὄνομά της γίνεται σύμβολον. Οἱ ἀρχαῖοι ἀνεζήτησαν τήν λυδίαν λίθον διά νά δοκιμάσουν τόν χρυσόν. Ἡ Λυδία εὐρῆκε τόν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς ζωῆς, τόν Χριστόν, ἐνώπιον τοῦ Ὅποῖου ὁ χρυσός καθίσταται ἄχρηστος. Ὁ Χριστός διήνοιξε τήν καρδίαν της καί ἐπίστευσεν εἰς τό κήρυγμα τοῦ Παύλου καί προσεδέχθη τήν ἀπολύτρωσιν. Μέ τόν Χριστόν ἡ Λυδία ἐδοκιμάσθη ἐπιτυχῶς καί ἔγινε πλέον λυδία λίθος τῆς

πνευματικής ζωής των Φιλίππων, πρώτη γυναίκα φωτίστρια της Ευρώπης, άξια της προσωνυμίας της Ίσαποστόλου!

Διά μέσου των αιώνων οί Φίλιπποι των Μακεδόνων Βασιλέων και των Ρωμαίων, ή Νεάπολις, ή Χριστούπολις των Χριστιανών, ή Καβάλα των Όθωμανών, του Μεχμέτ Άλη, του Όσίου Φιλοθέου και των Νεοελλήνων, ή Θάσος του Όσίου Δανιήλ και του ενκλεοϋς Νεομάρτυρος Ίωάννου, ή άποστολική Μακεδονία του Παύλου και του Σίλα, οϋδέποτε έλησμόνησαν την Άγίαν Λυδία, έως ότου την έτίμησαν διά του ώραιου τούτου Βαπτιστηρίου Ναοϋ και έζήτησαν νά ίδουν τό όνομά της ιδιαίτερος καταχωριζόμενον εις τάς δέλτους των Άγίων, και την μήμην της έορταζομένην εις συγκεκριμένην ήμερομηνία, ή όποία συνοδικως ώρίσθη νά είναι ή 20ή έκάστου Μαΐου. Έτσι ό Μάιος, ό μήνας των άνθέων και της άναστασίμου χαράς, έστολίσθη μέ έν άκόμη πνευματικών άνθος του μυστικού κήπου της Έκκλησίας, και μέ μίαν άκόμη χαράν, την χαράν της Ίσαποστόλου Λυδίας.

Εΐθε όλοι οί Καβαλιώται, και οί εκ προγόνων αυτόχθονες και οί από τάς άρχηγόνους ανατολικώτερας έστίας της πονεμένης Ρωμοσύνης βιαίως μεταφυτευθέντες ένταϋθα, μαζί μέ τόν Άγιον Γρηγόριον Έπίσκοπον Ναζιανζοϋ, εις ώρας σκληράς και άπαρηγορήτους, νά χαιρεσθε πάντοτε την ευεργετικήν παρουσίαν της Άγίας Λυδίας της Ίσαποστόλου, και νά προβάλλετε την προστάτιδά σας ως υπέροχον παράδειγμα διά τάς θυγατέρας σας, δι' όλας τάς Χριστιανάς γυναίκας του τόπου, δι' όλας τάς Χριστιανάς γυναίκας της Ευρώπης!

Σημειούντος του Ευαγγελιστοϋ Λουκά εις τάς Πράξεις ότι ό Κύριος διήνοιξε την καρδία της Λυδίας διά νά δεχθή την αλήθειαν του Ευαγγελίου, δραπτόμεθα της ευκαιρίας άφ' ενός μέν διά νά ειπωμεν ότι και ήμεΐς σās έχομεν εις την καρδίαν μας, σās αγαπώμεν εκτενωσ και προσευχόμεθα πάντοτε μετά χαράς διά σας, όπως ό Απόστολος Παϋλος τούς άρχαίους Φιλιπησίους, έξ οϋ και τούς έγραφεν: «υπέρ πάντων υμών μετά χαράς την δέησιν ποιούμενος... διά τό έχειν με έν τή καρδία υμάς» (Φιλιπ. 1,4-7), άφ' έτέρου δέ διά νά υπογραμμίσωμεν ώρισμένας βασικάς περι καρδίας αληθείας. Η καρδία είναι τό κέντρον της ψυχής

και της υπάρξεως, διό και ό καρδιακός θάνατος είναι ό όντως θάνατος και όχι ό έγκεφαλικός. Η καρδία είναι ή φωλεά της προσωπικότητος μέ όλον τό θετικόν φορτίον των σπερμάτων της άρχαίας σκωρίας των παθών. Διά τουτο και οί Πατέρες και Διδάσκαλοι της Έκκλησίας επιμένουν πολύ εις την ανάγκην της καθάρσεως της καρδίας, και μάλιστα προσδιορίζουν τόν τρόπον διά της άδιαλείπτου προσευχής: «Κύριε Ίησοϋ Χριστέ, έλέησόν με τόν άμαρτωλόν», διά της πνευματικής έγρηγόρσεως, ανυστάκτου προσοχής και νηπτικής άσκήσεως, διά της χαλιναγωγήσεως της φαντασίας μέ την φύλαξιν των αισθήσεων, διά του κατά Θεόν πένθους και των δακρύων, διά της έξαγορεύσεως των λογισμών και έξομολογήσεως των άμαρτημάτων. Τότε ή Χάρις του Θεοϋ καθαρίζει, θεραπεύει, ειρηνεύει και αγιάζει την καρδίαν, και την καθιστά άξιον κατοικητήριον του Θεοϋ. Εις την Παλαιάν Διαθήκην ό Θεός ζητεί από τόν πιστόν: «Υιέ, δός μοι σήν καρδίαν». Άπαιτεί δηλαδή τό όλον πρόσωπον, την όλην προσωπικότητα και ζωήν. Η ένωσις της καρδίας μέ τόν Θεόν είναι τό ύψιστον των έφετών, τό όποιον όμως δύναται νά επιτευχθή μόνον εάν ό Θεός «διανοίξη» την καρδίαν μας, όπως της Άγίας Λυδίας. Δέν είναι άποτέλεσμα μόνον της ιδικής μας επιθυμίας. Διά τουτο σήμεραν είναι ευκαιρία νά ζητήσωμεν από τόν Θεόν, διά πρεσβειών της Άγίας Λυδίας, νά διανοίξη την καρδίαν μας νά Τόν γνωρίσωμεν καλλίτερον, νά Τόν πιστεύσωμεν ειλικρινέστερον, νά Τόν αγαπήσωμεν εκτενεστερον, νά Τόν ποθήσωμεν περισσότερον και νά εργασθώμεν μέ πολλήν φιλοτιμίαν την κάθαρσιν της καρδίας μας, ώστε νά δυνηθώμεν νά του την προσφέρωμεν, όπως Του την προσέφερεν ή Άγία Λυδία, ό βαπτιστής της Απόστολος Παϋλος και όλοι οί Άγιοι!

Άλλά, άδελφοί αγαπητοί και τέκνα έν Κυρίω, καιρός νά κατακλείσωμεν τόν λόγον! Η σημερινή Πατριαρχική και πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία έρχεται νά επισφραγίση τούς άρχαίους πνευματικούς δεσμούς, οί όποιοι συνδέουν την σεβασμίαν Μητέρα Έκκλησίαν της Κωνσταντινουπόλεως μετά της τοπικής σας Έκκλησίας και αυτής ταύτης της πόλεως της Καβάλας. Και ναι μέν δι' ιστορικούς λόγους οί ιεροί οϋτοι δεσμοί από πλευράς καθαρώς διοικητικής είναι πλέον χαλα-

ροί, από πλευρᾶς ὁμως καθαρῶς πνευματικῆς καὶ κανονικῆς εἶναι ἰσχυρότατοι καὶ τοὺς ἐνισχύει ἔτι μᾶλλον ἢ ἐν Χριστῷ ἀγάπη. Τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, θά ἠδύνατο ὁ πάνσεπτος Οἰκουμενικός Θρόνος νά εἴπη πρὸς σᾶς τόν λόγον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς Κορινθίους: «Ἐάν γάρ μωρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλούς πατέρας. Ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα!» (Α΄ Κορ. 4,15). Ὡς τέκνα, λοιπόν, λίαν ἀγαπητά σᾶς θεωροῦμεν, καὶ προσευχόμεθα πάντοτε «ἀξίως τοῦ εὐαγγελί-

ου τοῦ Χριστοῦ [νά] πολιτεύεσθε», (Φιλιπ. 1,27), «σύμφυχοι, τό ἔν φρονοῦντες» (Φιλιπ. 2,2) μετὰ τοῦ Ἱερωτάτου Ποιμενάρχου σας καὶ λίαν ἀγαπητοῦ ἡμῖν Ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ κυρίου Προκοπίου, ὑψοῦντες ἔργῳ καὶ λόγῳ «τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα» τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, «πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ», (Φιλιπ. 1,11), ὥστε νά δίδετε καὶ εἰς ἡμᾶς τήν καλήν εὐκαιρίαν νά ἐγκανχώμεθα διὰ «τήν ὑμῶν προκοπήν καὶ χαράν τῆς πίστεως» (Φιλ. 1,25). Χριστός ἀνέστη!

Χαιρετισμός προς την Α.Θ.Π. τόν Οικουμενικόν Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖον

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σάμου καί Ἰκαρίας κ. Εὐσεβίου

(Φίλιπποι 20.5.2011)

Παναγιώτατε Οἰκουμενικέ Πατριάρχα κ. Βαρθολομαῖε,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Προκόπιε,
Ἀγαπητοί πατέρες καί ἀδελφοί,
Ἀξιότιμοι ἐκπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως καί τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Σᾶς μεταφέρω τόν θερμό χαιρετισμό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί προσωπικῶς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ὁ ὁποῖος ἀναρρώνει μετά ἀπό τή χειρουργική ἐπέμβαση πού ὑπέστη. Σᾶς καλωσορίζουμε, Παναγιώτατε, στόν Ἱερό χώρο τῶν Φιλίππων καί ὄλοι μαζί ἰχνηλατοῦμε νοερῶς τά βήματα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τῶν συνεργατῶν του Τιμοθέου, Σίλα καί Λουκᾶ.

Ἐδῶ ἀκριβῶς περπάτησε ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν καί ἐδῶ βάπτισε τήν πρώτη Ἑλληνίδα, ἀλλά καί ταυτόχρονα πρώτη Εὐρωπαϊά Χριστιανή, τήν Ἁγία Λυδία. Ἀπό τήν Νεάπολη-Καβάλα καί κυρίως ἀπό τοὺς Φιλίππους εἰσηλθε τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου στήν Ἑλλάδα καί στήν Εὐρώπη. Καί μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἡ διδασκαλία τοῦ Παύλου καρποφόρησε ἐντυπωσιακά. Ὁ Ἑλληνισμός ἀνεβαπτίσθη στήν κολυμβήθρα τοῦ Εὐαγγελίου καί ἐξῆλθε ἀγνότερος, ἀκμαιότερος, ἀνθρωπιστικότερος καί οἰκουμενικός. Ἀλλά καί ὀλόκληρη ἡ Εὐρώπη ἄκουσε μέ ἐνδιαφέρον τή διδασκαλία, τήν ὁποία ἐκόμισε ὁ Παῦλος μέσφ τῶν Φιλίππων, ὥστε σήμερα ὄλοι οἱ σοβαροί μελετη-

τές νά τονίζουν καί νά θαυμάζουν τίς Χριστιανικές ρίζες τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ.

«Διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν» ἦταν ἡ ἐναγώνιος κραυγή τοῦ Μακεδόνο ἀνδρός, τόν ὁποῖο εἶδε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στό ἐνύπνιο του μέ παρέμβαση τῆς Θείας Προνοίας. Αὐτή ἐδῶ ἦταν, εἶναι καί θά εἶναι ἡ πραγματική, ἡ ἱστορική, ἡ ἑλληνική Μακεδονία. Μαρτυρεῖ ἡ Καινή Διαθήκη, σαλπίζει ὁ Λουκᾶς καί ὁ Παῦλος, διατρανώνουν οἱ λίθοι καί τά ἱστορικά μνημεῖα, ὅτι αὐτή ἡ τιμημένη ἑλληνική γῆ μπορεῖ νά ὀνομάζεται Μακεδονία καί μόνον αὐτή. Οἱ ἀναφορές τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων ἀποτελοῦν ἀδιάσειστο τεκμήριο αὐτῆς τῆς ἱστορικής πραγματικότητας. Οἱ ἐπιστολές τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στοὺς Μακεδόνες τῶν Φιλίππων καί τῆς Θεσσαλονίκης, γραμμένες στήν ἑλληνική γλῶσσα, καταδεικνύουν τήν ἐθνική ταυτότητα τῶν κατοίκων τῆς εὐλογημένης αὐτῆς περιοχῆς μέσα στό διάβα τῶν αἰῶνων.

Σεβόμενοι πάντοτε τήν πανανθρώπινη διάσταση τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας ἔχουμε παραλλήλως δικαίωμα καί ὑποχρέωση νά σεμνυνόμεθα ὡς Ἕλληνες γιά τήν ἱστορική σύνδεση τῆς ἱστορίας καί τῶν ἐδαφῶν μας μέ τήν θεόθεν χαραχθεῖσα πορεία τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις καί μέ πανευφρόσυτον καρδίαν λόγφ καί τοῦ Ἀναστασίμου κλίματος τῶν ἡμερῶν σᾶς ἀπευθύνω, Παναγιώτατε, τό «ὡς εὖ παρέστητε», συγχαίρω τόν ἀγαπητό ἐν Χριστῶ ἀδελφό Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Προκόπιο γιά τήν ἀρτία διοργάνωση τῶν ἐκδηλώσεων καί ἐπαναλαμβάνω τόν πανηγυρικό χαιρετισμό τῶν ἡμερῶν:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Προσφώνησις κατά τήν επίσημον Δοξολογίαν ἐπί τῇ ἐκκλησιαστικῇ ὑποδοχῇ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Προκοπίου

(Καθηδρικός Ἰ. Ναός Ἀποστόλου Παύλου Καβάλας, 18.5.2011)

Παναγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικῆ Πατριάρχου Κύριε κ. Βαρθολομαῖε,

Εὐγνωμοσύνην καί αἶνον ἀνατίθημι τῷ Σωτῆρι Θεῷ, ἐπί τῇ συνάξει ἐν τῷ ἐπ' ὀνόματι τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου Παύλου Καθηδρικῷ Ναῷ τῆς (πότε Νεαπόλεως καί Χριστουπόλεως, νῦν δέ) Καβάλας, Ποιμένας καί Ἄρχοντας καί συμποιμένας καί ποιμνιον φιλόχριστον, ἵνα ἀποτίσωμεν φόρον τιμῆς ἀνυποκρίτου, σεβασμοῦ βαθυτάτου καί ἀγάπης υἱικῆς πρὸς Ὑμᾶς, τόν Προκαθήμενον καί ἄοκνον καί ἐπιδέξιον οἰακοστρόφον τῆς νοητῆς Ὀλκάδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τόν ἀνυστάκτως μερμνῶντα ὑπέρ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, τόν θυσιαστικῶς διακονοῦντα τήν καθημαγμένην ἀλλά δυνατήν καί ἐν παντί παροῦσαν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὑμᾶς, τόν Πατριάρχην τοῦ Γένους, τῶν μεγάλων προσδοκῶν, τῶν μυχιῶν πόθων καί τῶν ὀνειρῶν καί τήν τιμίαν Ὑμῶν συνοδείαν, μετά πασχάλιου εὐφροσύνης καί ἀγαλλιάσεως ὑποδεχόμενοι, ἐπιδιώκομεν ταῦτα πάντα τά συναισθήματα νά μεταγγίσωμεν εἰς Αὐτήν καί νά πληρώσωμεν τήν Ὑμετέραν καρδίαν, παρέχοντες εἰλικρινῆ τήν διαβεβαίωσιν, ὅτι τό αὐτό φρονοῦμεν, τήν αὐτήν ἀγάπην ἔχομεν, ὁμόψυχοι παραμένομεν, τό ἴδιον φρόνημα ἔχομεν (πρβλ. Φιλ. 2,2), ἅπαντες, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀντιπρόεδρος τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῶς Συνόδου, Μητροπολίτης Σάμου καί Ἱκαρίας κ. Εὐσέβιος, ἐκ προσώπου τοῦ ἀπροσδοκῆτως κωλυθέντος νά εὐρίσκηται, ὡς ἐπρογραμματίζεν, μεταξὺ ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, εἰς ὃν εὐχομαι ταχεῖαν ἀνάρρωσιν, ἢ πολυμελῆς τῶν Ἱεραρχῶν χορεία, ὁ

ἀξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν, Ὑφυπουργός Ὑγείας καί Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης, ἐκπροσωπῶν τήν Κυβέρνησιν, οἱ ἐνδοξότατοι Στρατηγοί, οἱ Πανοσιολογιώτατοι Καθηγούμενοι τῶν ἐν ἀγωνίῳ Ὄρει τοῦ Ἁθῶ Ἱερῶν Μονῶν Ξενοφώντος καί Φιλοθέου, οἱ κύριοι Βουλευταί, ὁ Περιφερειάρχης Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης, οἱ Ἀντιπεριφερειάρχαι τῆς τε περιφερειακῆς ἐνότητος Καβάλας καί τοῦ Τουρισμοῦ, οἱ κύριοι Δήμαρχοι, ὁ ἱερός Κλῆρος τῆς Μητροπολιτικῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν καί οἱ προσκληθέντες λοιποὶ ἐκπρόσωποι στρατιωτικῶν καί πολιτικῶν ἀρχῶν καί λοιπῶν Ὑπηρεσιῶν, ὁ εὐλογημένος λαός τοῦ Θεοῦ, τοὺς ὁποίους –ἐπιτρέψατέ μου Παναγιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα– ἰδιαιτέρως καί ἐκ τοῦ προτέρου νά εὐχαριστήσω διά τήν συμμετοχὴν ὄλων εἰς τὰς πανηγυρικὰς ἐπὶ τῇ ἐλεύσει καί τριήμερῳ παραμονῇ Ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ παροικίᾳ τῶν Φιλίππων, τῆς Νεαπόλεως καί τῆς Θάσου, τῇ συγκαταλεγομένη ἐν ταῖς ἱεραῖς Μητροπόλεσι τῶν Νέων Χωρῶν.

Παναγιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ὅταν πρό ἔτους ἀπὸ κοινοῦ οἱ Πρόκριτοι τοῦ Νομοῦ καί τῆς Πόλεως μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου ὑπέβαλον πρὸς Ὑμᾶς ἐν Φαναρίῳ θερμὴν τήν παράκλησιν, ὡς ποτε ὁ Μακεδὼν ἀνὴρ τῶν Πράξεων παρεκάλει τόν Ἀπόστολον Παῦλον, νά ἔλθητε εἰς τήν ἐπίλεκτον τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας Πόλιν καί ἀμέσως ἀνταπεκρίθητε, ἀπεκαλύπταμεν ἐν ἀληθείᾳ, ὅτι ἐπεπόθει ἡ ψυχὴ ἡμῶν τήν προσωπικὴν μεθ' Ὑμῶν κοινωνίαν, ὡς τέκνα εὐπειθῆ πρὸς Πατέρα πνευματικόν, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, τῷ πλουσίως εὐλογηθέντι ὑπὸ τοῦ προνοοῦντος καί εὐδοκούντος Θεοῦ, ἀλλὰ καί σκληρῶς δοκιμασθέντι κατὰ τήν ροὴν τοῦ χρόνου καί τήν ἀλληλουχίαν τῶν γεγονότων. Ἐπεκεντρώσαμεν τήν σημασίαν

καί ἀξίαν της προσκλήσεως ὄχι μόνον ἐπί τῆς ἐπετείου μνήμης τῆς Ἁγίας Ἰσαποστόλου Λυδίας τῆς Φιλιππησίας καί τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ παρὰ τῷ ἐπ' ὄνοματι Αὐτῆς Ναῶ-Βαπτιστηρίου συγχρόνου Συνεδριακοῦ Κέντρου, ἀλλά πρωτίστως ἐπί τῆς ἐσωψύχου ἐπιθυμίας ἀπάντων, ἰδιαιτέρως δέ τῶν βιαιώς ἐκρίζωθέντων ἐκ τῶν ἀλησιμονήτων καί ἀγιότοκων Πατρίδων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τοῦ Πόντου καί τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, οἱ ὅποιοι, παρὰ τά ὅσα δεινά ὑπέστησαν μετὰ τοὺς ἀπηνεῖς διωγμούς καί τὴν περιπετειώδη νέαν ἐγκατάστασιν, οὐδέποτε ἐλησμόνησαν τὴν σκέπην καί τὴν προστασίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου διὰ τῶν ἐκασταχοῦ ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ὀριζομένων Ποιμένων.

Κατὰ τὰς μαρτυρίας τῶν ἀψευδῶν πηγῶν τῆς ἱστορίας, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν οἱ χριστιανοὶ περιήρχοντο εἰς δυσχερῆ θέσιν ἢ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ διεμαρτύρητο, ποιούσα χρῆσιν τοῦ δικαιώματος, ὅπερ ἐκέκτητο ὁ Προκαθήμενος αὐτῆς, «ὡς Ἐθνάρχης καί Πατριάρχης ἀπὸ τε τῶν προνομίων αὐτοῦ ... καί τῆς θέσεως αὐτοῦ ὡς ἀνωτάτου πνευματικοῦ ἐπόπτου τῶν χριστιανῶν, ἐπιτετραμμένον, ὅπως μεριμνᾷ περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ αἰγίδα τελούντος πληθυσμοῦ» (Ἐκκλ. Ἀλήθεια, ἔτος ΛΔ/8-3-1914, 10 σελ. 95).

Ἀναμφισβήτητος, ἡ φροντίς διὰ τὴν προστασίαν καί τὴν ὀργάνωσιν, τὴν εὐρρυθμὸν λειτουργίαν τῶν ἐντὸς τοῦ Ὄθωμανικοῦ Κράτους χριστιανικῶν κοινοτήτων ἐμπεριείχετο ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας τοῦ Ἐθναρχικοῦ Κέντρου. Ὅντως τοῦτο, ὡς φιλόστοργος μήτηρ, ἐπροστάτευσε καί περιέθαλψε τοὺς ὀρθοδόξους λαοὺς κατὰ τοὺς μακροὺς χρόνους τῆς δουλείας καί ἡ σοφία καί ἡ σύνεσις τῶν Πατριαρχῶν ἐξηγόραζεν τὸν καιρὸν καί ἐπετύγχανε νά συντηρήσῃ τὴν πίστιν, τὰ δίκαια καί τὴν αὐτοσυνειδησίαν τῶν Ὀρθοδόξων.

Περαιτέρω, ἡ διαχρονικὴ καί ὑπερτοπικὴ θεώρησις τοῦ ἔργου καί τοῦ ρόλου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τῶν μετὰ συνέσεως καί συνεπειᾶς διακονούντων Αὐτό, ἐδραιώνει καί ἀποδεικνύει τὴν ἀποστολικὴν ἀξίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Νέας Ρώμης, ἡ ὁποία ἐπέτυχεν νά καταστή ὁ οὐσιαστικὸς συντελεστής

τοῦ μεγαλείου καί τῆς αἴγλης τῆς ἑλληνορωμαϊκῆς χριστιανικῆς αὐτοκρατορίας, ἡ συνάλληλος πρὸς τὴν πολιτικὴν, κινητήριος δημιουργικὴ δύναμις τῆς πολιτικῆς καί πολιτιστικῆς αἴγλης τῆς χριστιανικῆς αὐτοκρατορίας του Βυζαντίου.

Παναγιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Προσβλέπομεν μετὰ θαυμασμοῦ πρὸς τὸ τίμιον πρόσωπον Ὑμῶν, ὡς πρὸς τὸν κληρονόμον καί ἐκφραστὴν τῆς πολυτίμου ταύτης κληρονομίας, ὡς πρὸς τὸν κλεινὸν καί ἀντάξιον Διάδοχον μεγάλων Πατριαρχῶν, Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Ὁμολογητῶν, Μαρτύρων, Ἐθνομαρτύρων, Ἁγίων τῆς πίστεως ἡμῶν, ἐν οἷς καί τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ Ναζιανζηνοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ ἱερά λείψανα εὐλαβῶς προσεκυνήσατε πρὸ ὀλίγων ὥρων εἰς τὸ ἐν Νέα Καρβάλη Ἱερόν Προσκύνημα Αὐτοῦ.

Ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καί τῶν παραδόσεων νοοῦνται καί ἐρμηνεύονται οἱ καρποὶ καί τὰ ἀποτελέσματα τῆς ποιμαντορικῆς μερίμνης καί θυσιαστικῆς διακονίας ὑπὲρ τοῦ πολυπάθου Φαναρίου καί τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τῶν τοῦ Χριστοῦ πενήτων, ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ ἀγωνιῶντος Πληρώματος αὐτῆς, ὑπὲρ τῆς ἐπαναλειτουργίας τῆς γεραρᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης καί τῶν ἱστορικῶν φιλογενῶν φιλανθρωπικῶν Καθιδρυμάτων ἐν τῷ σεπτῷ Οἰκουμενικῷ Κέντρῳ.

Μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ καυχήσεως ὑποδεχόμεθα Ὑμᾶς, τὸν Ἡγούμενον τῶν Ὀρθοδόξων, τὸν ἐν τῷ παρόντι δι' ἀόκνων καί ἐργωδῶν προσπαθειῶν μοχθοῦντα διὰ τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων μεταξύ αὐτῶν καί τῆς σφυρηλατήσεως καί διατηρήσεως τῆς ἐν Κυρίῳ διορθοδόξου ἐνότητος, τῆς ἐν ὁμοψυχίᾳ καί ὁμογνωμίᾳ διδούσης τὴν μαρτυρίαν τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ἀνά τὴν οἰκουμένην, διαλεγόμενη μετὰ τῶν ἑτεροδόξων καί ἀλλοθρήσκων ἐν ἀγάπῃ καί ἀληθείᾳ.

Ἀλλὰ καί εἰς τὸν εὐρύτερον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ παγκόσμιον χώρον αἱ ἐμπνευσμένοι παραινέσεις καί ἐπιτυχεῖς καί πάντοτε ἐπίκαιροι παρεμβάσεις Ὑμῶν ἐξαίρουν τὴν ἡγετικὴν προσωπικότητα τοῦ ὄντως Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ ἐπισημαίνοντος καί ἐρμηνεύοντος τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον κοινωνικὰ προβλήματα καί τὰς ἀπειλούσας τὸ φυσικὸν περιβάλλον οἰκολογι-

κάς καταστροφάς. Ἐπίκαιρος, εὐκρινής καί δυνατός ἀκούεται ὁ ποιμαντικός λόγος ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Κέντρου, προληπτικός καί θεραπευτικός, ἐνισχυτικός τῆς ἐλπίδος τοῦ δοκιμαζομένου συγχρόνου ἀνθρώπου.

Εὐρίσκεσθε πλησίον μας ὡς στοργικός πνευματικός Πατήρ, περιπατεῖτε μεταξύ ἡμῶν, εὐλογοῦντες καί ἀγιάζοντες τέκνα ἀγαπητά, βαθύτατον ἔχοντα σεβασμόν πρός τόν Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχη, τόν Προπύθρονον τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας, εὐαγγελιζόμενον νῦν, διά ζώσης, τό ἀναστάσιμον λυτρωτικόν καί σωτήριον μήνυμα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας καί ἀνακαινίσεως.

Περί τῶν πνευματικῶν τέκνων Ὑμῶν, τῶν ἐγκαταβιούντων ἐνταῦθα, ἐπιτρέψατε καί τήν ἀκόλουθον σύντομον ἀναφοράν.

Ὑποδεχόμεθα τήν Ὑμετέραν Παναγιότητα, περιχαρεῖς αὐτόχθονες καί πρόσφυγες κάτοικοι, ἅπαντες τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Οἱ βιαίως διωχθέντες ἐκ τῶν πατρογονικῶν ἐστιῶν, ἐγκατεστάθησαν εἰς τήν πολύπαθον Ἑλληνικήν Μακεδονικήν Γῆν, μεταφέροντες τά ἱερά καί τά ὄσια, κειμήλια ἐκκλησιαστικά καί ἀμαράντους ὀρθοδόξους παραδόσεις. Ἐδῶ συνήνησαν τοὺς ἀδελφούς αὐτόχθονας Ἑλληνας τῆς Μακεδονίας εἰς τόν εὐλογημένον τοῦτον τόπον, εἰς τόν ὅποιον ἔστησαν οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τήν ἀλήθειαν καί τήν εἰρήνην ἀγίων Ἀποστόλων, Παύλου τοῦ Οὐρανοβάμοнос καί Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί τῶν συνοδιτῶν αὐτῶν Σίλα καί Τιμοθέου, ἐπί δέ τῆς συναντήσεως ταύτης ἐδράζεται ἡ διαχρονική ἐν Κυρίῳ καύχησις, δι' ὅσα θαυμαστά καί ἐξαισία ἐπεφύλαξεν ὁ Θεός εἰς ἡμᾶς.

Ἐκ τῆς ἀπλῆς, ἔστω, ἀνασκοπήσεως τῆς ἱστορικῆς πορείας τῆς τοπικῆς ἐκκλησιαστικῆς Περιφέρειας ταύτης προκύπτει τό ἀνεξίτηλον σφράγισμα ἐπὶ τοῦ χριστιανικοῦ βίου δύο πνευματικῶν μεγεθῶν. Ἐκεῖνο τοῦ φωτιστοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ὁποίου τήν ἄφιξιν εἰς Νεάπολιν καί Φιλίππους ἠκολούθησεν ἡ συγκρότησις τῆς πρώτης ἐν Εὐρώπῃ χριστιανικῆς Κοινότητος καί ἡ ἐν συνεχείᾳ διάδοσις τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τήν Ἑλλάδα καί τήν Εὐρώπην. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ἐβασίσθη ἡ σταθερά πρόοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Φι-

λίππων εἰς τήν πίστιν καί τά ἔργα τῆς ἀγάπης, καθῶς καί ἡ ὀργάνωσις ἀκμαίου καί καρποφόρου χριστιανικοῦ βίου. Ἀδιάφευστοί μάρτυρες τῆς κατὰ Χριστόν προκοπῆς οἱ ἐπαινετικοί λόγοι τοῦ Ἀποστόλου εἰς τήν πρός Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς αὐτοῦ καί αἱ πληροφορίες ἐκ τῶν ἄλλων γραπτῶν πηγῶν, καθῶς καί τό πλῆθος τῶν περικαλλῶν ἐν Φιλίπποις παλαιοχριστιανικῶν Βασιλικῶν. Μαρτυροῦν ὅτι ἡ πόλις ἀπετέλει παγχριστιανικόν Προσκήνυμα καί τόπον τιμῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Καί τό ἕτερον, ὁ βαθύτατος ἐπηρεασμός τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς ἀπό τήν μετὰ τόν 10ον αἰῶνα ὀργάνωσιν καί ἀνάπτυξιν τῆς μοναδικῆς ἀνά τόν κόσμον μοναστικῆς πολιτείας εἰς τήν πλησιόχωρον χερσόνησον τοῦ Ἄθω, ἡ ὁποία δι' ἀμφιδρόμου σχέσεως ἐπηρεάσεν τόν θρησκευτικόν βίον καί τήν λατρευτικὴν ζωὴν τῆς περιοχῆς.

Αἱ κατὰ τά μέσα τῆς δευτέρας χριστιανικῆς χιλιετίας σημειωθεῖσαι ἐξελίξεις εἰς τήν ἐκκλησιαστικὴν καί πολιτικὴν διοίκησιν, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀσταθείας καί τῆς «συγχύσεως», πάλιν ἡ μερίμα καί ἡ φροντίς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διατηρεῖ καί ἐνισχύει τόν ὀρθόδοξον ἐκκλησιαστικόν βίον καί τήν ὀργάνωσιν τῶν μικρῶν ἢ μεγάλων Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων, διά τῆς ἐντάξεως αὐτῶν εἰς κανονικὰς διοικητικὰς περιφερείας, εἰς Ἐπισκοπὰς καί Μητροπόλεις, διατηρούσας τὰς ἱστορικὰς προσωνυμίας ἕως σήμερον.

Παναγιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἐν κατακλειδί, μετὰ στεροῦ καί ἀγαθοῦ συνειδότος, ἐξ ὀνόματος τῶν παρισταμένων καί παντός τοῦ Πληρώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Φιλίππων, τῆς Νεαπόλεως καί τῆς Θάσου ἀπευθύνω τὰς ἐκ μέσης καρδίας ὀλοθέρμους εὐχαριστίας καί εὐκρινεῖς εὐχάς. Ὡς κατὰ τήν μέχρι τοῦδε λαμπράν 20ετῆ Πατριαρχεῖαν Ὑμῶν (τήν 11ην προσεχοῦς Ὀκτωβρίου συμπληροῦται ἡ 20ῆ ἀμφιετηρίς) ἀπό τῆς ὑψηλῆς θέσεως τοῦ Προκαθημένου τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅσα συνειδῶς καί θαυμασῶς ἐπιτελεῖτε νά συνεχίσητε μετὰ τῆς ἰδίας δυνάμεως καί ἐπιτυχίας. Τὰ δέ κατὰ τόν θεῖον Παῦλον, «ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καί εἴ τις ἔπαινος» (Φιλ. 4,8) νά μετουσιώνητε εἰς πρᾶξιν «καί ὁ Θεός τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ἡμῶν» (Φιλ. 4,9). Ἀμήν.

Χαιρετισμός κατά τήν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Προκοπίου

(Φίλιπποι, 20.5.2011)

Παναγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως καί Οἰκουμενικέ Πατριάρχα Κύριε, κ. Βαρθολομαῖε,
 Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Σάμου, Ἀντιπρόεδρε τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
 Σεβασμιώτατοι, Ἱερώτατοι καί Θεοφιλέστατοι ἀπεσταλμένοι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (Ρωσίας, Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Κύπρου, Ἀλβανίας καί Πολωνίας),
 Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι Ἀδελφοί Ἀρχιερεῖς,
 Ἑλλογιμώτατοι Κύριοι Καθηγηταί καί λοιποὶ Εἰσηγηταί,
 Ἀξιότιμε Ὑφυπουργέ Ὑγείας, ἐκπρόσωπε τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως,
 Ἐνδοξώτατοι Στρατηγοί,
 Κύριοι Βουλευταί, κύριε Περιφερειάρχᾳ Ἀν. Μακεδονίας-Θράκης καί Ἀντιπεριφερειάρχᾳ τῆς Περιφερειακῆς Ἐνώσεως Καβάλας καί Τουρισμοῦ,
 Κύριοι Δήμαρχοι καί λοιποὶ ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καί Ὑπηρεσιῶν,
 Κυρίαί καί Κύριοι, ἐκλεκτοί καί εὐλογημένοι,

Καλῶς ἦλθατε ἅπαντες καί εἰς τήν παροῦσαν τελετήν, τελευταίαν του Προγράμματος τῆς Ἐπισκέψεως τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τήν ἐκκλησιαστικὴν παροικίαν ἡμῶν, καί πρώτην τῶν ἐργασιῶν τοῦ Διαχριστιανικοῦ Συμποσίου, τοῦ βαθυσεβάστως τεθέντος ὑπὸ τήν αἰγίδα τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου κ. Βαρθολομαίου.

Εἶναι φανερόν, ὅτι τό ἐπισημωτάτου χαρακτήρος καί εὐρυτάτων ὁρίων πνευματικόν τοῦτο

Συμπόσιον ἐπιβεβαιώνει ἐν τοῖς πράγμασι τό κατά τόν ἐγκαινισμόν εὐχετικῶς καί κατά προσδοκίαν μεταξύ ἄλλων λεχθέν: Τό Συνεδριακόν Κέντρον τῶν Φιλίππων προώρισται νά προσφέρῃ εἰς ὄλους τοὺς φορεῖς καί τὰς Ὁργανώσεις τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς τήν δυνατότητα μελέτης τῶν προβλημάτων τοῦ παρόντος καί τοῦ πλουσίου ἱστορικοῦ παρελθόντος καί διά καταλλήλων ἐκδηλώσεων νά ὑπηρετῇ τήν ἔρευναν καί καταγραφήν τῆς ἱστορίας καί τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ τόπου, συμβάλων εἰς τήν διάσωσιν, διάδοσιν τῶν ἑλληνορθόδοξων Παραδόσεων καί τῶν ἐκ τῶν ὁμιλούντων μνημείων μνηυμάτων.

Ἡ εὐρύτης τοῦ ὡς ἔχει διατυπωθῆ θέματος «Παῦλος καί Φίλιπποι. Δύο χιλιετίες. Τό εὐρωπαϊκό ὄραμα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν», ἀλλά καί τό ἐγνωσμένον ἐπιστημονικόν κῦρος, ἡ ἐρευνητική μακρά ἐμπειρία, οἱ διεθνῶς ἐγνωσμένης ἀξίας ἐπιστήμονες τῆς Ἑρμηνείας τῆς Καινῆς Διαθήκης, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, τῆς Πατρολογίας, τῆς Ἀρχαιολογίας, τῶν ἐξ Ἑλλάδος καί ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐλλογιμωτάτων Συνέδρων καί Εἰσηγητῶν, ὑπόσχονται πλούσιον τόν ἀμητόν πνευματικῶν ἀγαθῶν καί γνώσεων.

*

Ἔχομεν βεβαίαν τήν ἐλπίδα, ὅτι, σὺν Θεῷ, θά ἀναδειχθῇ ἡ ἀκατάλυτος σχέσις καί ὁ ἀδιάλυτος σύνδεσμος τοῦ Πρωτοκορυφαίου Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου μετὰ τῶν Φιλιππησίων, τοὺς ὁποίους ἀπεκάλει «τέκνα ἀγαπητά καί ἐπιπόθητα» «χαράν καί στέφανον» αὐτοῦ μετὰ τοῦ Πληρώματος τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖον, βιώνει τόν ἐσώψυχον σύνδεσμον μετὰ τοῦ Φωτιστοῦ Πατρὸς, διά νά καταδεικνύεται προφητικὸς ὁ ἐγκωμιστικὸς πρὸς τοὺς Φιλιππησίους λόγος, ἐπαληθευόμενος διαχρονικῶς, τοῦ Ἱερομάρτυρος Πολυ-

κάρπου Σμύρνης: «ή βεβαία τῆς πίστεως αὐτῶν (τῶν Φιλιπησίων) ἐξ ἀρχαίων καταγγελλομένη χρόνων, μέχρι νῦν διανέμει καί καρποφορεῖ εἰς Κύριον».

Ἀναμένομεν ἐκ τῶν πορισμάτων τοῦ Συμποσίου τήν γνῶσιν τῶν θησαυρισμάτων τῆς πνευματικῆς κληρονομίας «τοῦ πρώτου μετά τόν Ἔνα» καί τήν ἐπίδρασιν αὐτῶν εἰς τήν ἐξέλιξιν του Εὐρωπαϊκοῦ καί γενικώτερον τοῦ Δυτικοῦ Πολιτισμοῦ, διά τήν ἀξιοποιηθοῦν εἰς τό δυσχερές παρόν καί τό ἄδηλον μέλλον.

Περιοριζόμενος εἰς τά ὀλίγα ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν, καί εὐχαριστῶν θερμῶς Ὑμᾶς Παναγιώτατε, τοὺς Ἑλλογιμωτάτους Συνέδρους καί ἅπαντας τοὺς προσελθόντας, ἰδιαιτέρως δέ τοὺς παρισταμένους Ἀδελφούς Μιχαήλ καί Γεώργιον Κυριακίδη, μετόχους τῆς Ἐταιρείας «Ἑλληνικά Λιπάσματα-ELFE», ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τόν μέγα χορηγόν του πνευματικοῦ τούτου Συμποσίου, καλῶ κατά τήν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν τοὺς ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀπεσταλμένους ν' ἀπευθύνουν σύντομον χαιρετισμόν.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Προοπτικές αναβαθμίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως

(Ἡμερίδα στή Ριζάρειο Ἐκκλησιαστική Σχολή Ἀθηνῶν, 3.5.2011)

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΟΥ
ΚΛΗΡΟΥ

Ἡμερίδα μέ θέμα: «Προοπτικές αναβαθμίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» πραγματοποιήθηκε στίς 3 Μαΐου 2011, στή Ριζάρειο Ἐκκλησιαστική Σχολή στό Χαλάνδρι, μέ πρωτοβουλία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τήν εὐθύνη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου.

Στήν ἡμερίδα συμμετεῖχαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, πολλοί Ἱεράρχες τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ὁ Γενικός Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Β. Κου-

λαΐδης, ὁ Γενικός Γραμματέας Θρησκευμάτων κ. Εὐ. Γιαλεσάκης, ὁ Διευθυντής Δευτεροβάθμιας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης κ. Τζουμάκας, Διευθυντές καί Καθηγητές ἀπό τίς Ἀνώτατες Ἐκκλησιαστικές Ἀκαδημίες, τή Δευτεροβάθμια Ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση καί τά Ἱερατικά Σχολεῖα Δεύτερης Εὐκαιρίας.

Χαιρετισμό ἀπηύθυνε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὁ ὁποῖος τόνισε μεταξύ ἄλλων: “Πέρασαν 150 χρόνια ἀπό τότε πού συζητεῖται τό θέμα τῶν Σχολῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης κι ἀπό τότε ἔχουμε κάνει μόνο μερικά βήματα. Ὁ ἕνας νόμος ἀνατρέπει τόν ἄλλο. Διακρίνει κανεῖς τά ἰδεολογικά ρεύματα καί τίς διάφορες τοποθετήσεις πού ὑπάρχουν ἐπί τοῦ θέματος”, εἶπε χαρακτηριστικά, καί στή συνέχεια μίλησε ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης καί Θρησκευμάτων.

Στιγμιότυπο
ἀπό τήν Ἡμερίδα
γιά τήν Ἐκκλησιαστική
Ἐκπαίδευση
στή Ριζάρειο Σχολή.

Ἀκολούθησε ἡ εἰσαγωγική Ὁμιλία μέ θέμα: «Ἐνημέρωσις ἐπί τῶν θέσεων τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν τελευταίων ἐκπαιδευτικῶν μεταρρυθμίσεων», ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἰερισσοῦ κ. Νικόδημο.

Εἰσηγήσεις στήν Ἡμερίδα ἔκαναν:

α) Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Δημήτριος Ἀργυρός, Πρόεδρος Α.Ε.Α. Βελλᾶς μέ θέμα: «Οἱ Ἀνώτατες Ἐκκλησιαστικές Ἀκαδημίες καί οἱ προοπτικές τους»

β) Ὁ κ. Ἰωάννης Κόττορος, Διευθυντής Ἐκκλησιαστικοῦ Γυμνασίου - Λυκείου Πατρῶν μέ θέμα:

«Προοπτικές τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί ἡ σχέση αὐτῆς μέ τά Ἐκκλησιαστικά Ι.Ε.Κ.»

γ) Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Παπαευθυμίου, Διευθυντής Ι.Σ.Δ.Ε. Καρδίτσας: «Προοπτικές τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων Δεύτερης Εὐκαιρίας»

Στή συνέχεια τοποθετήθηκαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες, οἱ Διευθυντές τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολείων καί ἄλλα ὑπηρεσιακά πρόσωπα.

Τέλος ἀποφασίσθηκε ἡ ἐπεξεργασία τῶν τεθέντων θεμάτων ὑπό τῆς Ἱεραῆς Συνόδου καί ἡ ὑποβολή τῶν σχετικῶν προτάσεων τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τό Ὑπουργεῖο Παιδείας, Διά Βίου Μαθήσεως καί Θρησκευμάτων.

Χαιρετισμός στην Ήμερίδα για την Εκκλησιαστική Εκπαίδευση

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Γερωνύμου

(Ριζάρειος Ἐκκλησιαστική Σχολή Ἀθηνῶν, 3.5.2011)

«Εἶμαστε ὅλοι ἐδῶ, ὅσοι ἐνδιαφερόμαστε καί ἀσχολούμεθα μέ τήν Ἐκκλησιαστική ἐκπαίδευση. Θυμᾶστε ὅταν εἶχαμε ἔρθει τήν ἄλλη φορά ἐδῶ στό Ἴδρυμα τῆς Ριζαρείου γιά νά δώσουμε τά βραβεῖα τῶν καλῶν ἱεροσπουδαστῶν, ἐπιθυμία τῶν περισσοτέρων ἢ ὄλων ἦταν νά διοργανωθεῖ μία Ἁμερίδα στήν ὁποία νά ἐκθέσουμε ὁ καθένας μας τίς ἀπόψεις του, τίς θέσεις του, νά μιλήσουμε μέ τιμότητα μέ εἰλικρίνεια, μέ διαφάνεια γιά τά προβλήματα πού ἔχουν τά σχολεῖα μας ἢ γενικότερα ἡ Ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση καί νά λοιπόν πού σήμερα εἶμαστε ἐδῶ. Καί θά θέλαμε νά εὐχαριστήσουμε καί τή Ριζάρειο Σχολή ἡ ὁποία μᾶς φιλοξενεῖ καί ὅσους κοπίασαν γιά νά διοργανώσουν τήν Ἁμερίδα αὐτή, ἰδιαίτερα τόν Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως, τόν π. Χερουβεῖμ, καί τούς συνεργάτες του καί τούς εισηγητές, τούς ὁποίους εἶχαμε ὀρίσει ἀπό τότε. Ὁ π. Δημήτριος Ἀργυρός θά μᾶς κάνει τήν εἰσήγηση γιά τήν Ἀνωτάτη Ἐκπαίδευση, τήν εἰσήγηση γιά τήν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευση θά τήν κάνει ὁ κ. Κόττορος, ἐνῶ τήν γενική εἰσήγηση θά κάνει ὁ πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως, Σεβασμιώτατος Γερισσοῦ καί Ἀγίου Ὁρους, κ. Νικόδημος. Θά ἤθελα νά σᾶς πῶ καί ἐγώ προεισαγωγικά ὅτι ἀπό τήν ἡμέρα πού πήραμε αὐτήν τήν ἀπόφαση, ἐπειδή πάλι εἶχαμε πάρει ἄλλη μία ἀπόφαση νά συναντηθοῦμε μέ ὅλους τούς Θεολόγους, ἀπό ὅλη τήν Ἑλλάδα, ἐκπροσώπους τῶν Θεολόγων, σέ Ἁμερίδα ἡ ὁποία ἐγινε στήν Μονή Πεντέλης καί εἶχε ἐπιτυχία, ἀσχολήθηκα καί μέ τό θέμα τῆς πρώτης Ἁμερίδος, ἀλλά περισσότερο μέ τό

θέμα τήν σημερινῆς Ἁμερίδος. Μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία, καί τό συνιστῶ αὐτό, νά διαβάσω ἕνα βιβλίο, διδακτορική διατριβή μᾶλλον εἶναι, τοῦ κ. Τερτίπη. Δέν νομίζω νά ὑπάρχει καλύτερο βοήθημα ἀπό αὐτό πού ἔπεσε στά χέρια μου καί τό διάβασα ὅλες αὐτές τίς ἡμέρες, εἶναι δύο τόμοι. Περῶσανε περίπου 150 χρόνια ἀπό τότε πού ἄρχισε τό θέμα νά συζητεῖται καί οἱ προσπάθειες γιά νά γίνουν τά σχολεῖα αὐτά γιά τήν ἐκπαίδευση τῶν στελεχῶν μας, τῶν κληρικῶν μας καί καθῶς τό διάβαζα νομίζω ὅτι ἤμουν ἀκριβῶς στά ἴδια πράγματα. Ἐπί 150 χρόνια εἶναι τό ἴδιο πρόβλημα καί ἀξίζει ὁ κόπος, μερικοί ἀπό σᾶς ἀσχολοῦνται περισσότερο, νά κάνουν διατριβή πάνω σ' αὐτό τό θέμα: 150 χρόνια νά μήν ἔχουμε κάνει πάρα μερικά βήματα καί οἱ νόμοι, πολλές φορές νόμοι πού ψηφίζονται κάθε ἕνα χρόνο καί κάθε δύο χρόνια, ὁ ἕνας νόμος ἀνατρέπει τόν ἄλλον. Μέσα ἀπό αὐτήν τήν ἀντιμετώπιση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως, τῆς στελεχώσεως τῆς Ἐκκλησίας, μπορεῖ κανεῖς νά διακρίνει καί τά ἰδεολογικά ρεύματα. Θά δεῖτε, ἀντιμετωπίζετε πολλές φορές αὐτό τό θέμα ἀνάλογα καί μέ τίς ἀποχρώσεις τῶν κυβερνήσεων, τῶν τοποθετήσεων καί εἶναι ἕνα πρόβλημα τεράστιο, σ' ὅλα αὐτά τά χρόνια πού πέρασαν. Αὐτό ἤθελα νά πῶ σάν πρώτη παρατήρηση. Τό δεύτερο εἶναι ἕνα ἐρωτηματικό πού μέ ἔχει ἀπασχολήσει πολλές φορές καί τό ἔχω θέσει καί δημοσίως, ἀλλά κυρίως μετά ἀπό αὐτά πού διάβασα πού ἐγώ τά θεωρῶ συγκλονιστικά, θά τολμοῦσε ποτέ σήμερα κανεῖς νά πεῖ στήν Πολιτεία: «Δῶστε μας τή δυνατότητα νά σᾶς φτιάξουμε τή Σχολή Εὐελπίδων, τήν Σχολή Ἀεροπορίας,

Ἀστυνομίας», τὰ στελέχη δηλαδή. Εἶναι δυνατόν ποτέ νά συζητάμε ἕνα τέτοιο θέμα γιὰ τὰ στελέχη, τούς Ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ Ἐκκλησία νά μπαίνει ἔξω ἀπό αὐτά τὰ πράγματα καί μάλιστα καί μέ ἐγκυκλίους τῆς Ἱεραῖς Συνόδου πού θά διαβάσετε, αὐτό εἶναι θέμα δικό σας, λέει τῆς Πολιτείας (σ.σ: ἡ Ἐκκλησία) δέν εἶναι θέμα δικό μας. Πολλές φορές καί ἡ ἐποπτεία ἀκόμα, ἡ ὁποία ἦταν θέμα πάντοτε συνηθισμένο νά εἶναι στά χέρια τῆς Ἐκκλησίας, καί αὐτή, λέει, πάρτε το εἶναι δικό σας θέμα. Ἡ τό θέμα τελευταῖα, ὁ Μητροπολίτης κάθε περιοχῆς ὑπεύθυνος τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου, θά δεῖτε ὅτι καί αὐτό εἶναι ἀντιμαχόμενο σημεῖο, μέσα στά χρόνια αὐτά πού ἔχουν περάσει. Εἶναι λοιπόν ἕνα θέμα πού πρέπει νά τό δοῦμε, καί ἡ Πολιτεία ἀπό τήν πλευρά της, ἀλλά καί ἐμεῖς, διότι τό βάρος τῆς ἐκπαιδύσεως καί τῆς στελεχώσεως τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νά γίνεται αὐτή ἡ ἐργασία σέ συνεργασία Ἐκκλησίας καί Πολιτείας, ἀλλά δέν μπορεῖ ἡ Ἐκκλησία νά εἶναι θεατῆς σέ αὐτά τὰ πράγματα. Τό ἄλλο σημεῖο πού θά ἤθελα νά θίξω θά ἦταν νά πάρουμε ἄν ὄχι ἀπόφαση, τουλάχιστον νά καθορίσουμε στό μυαλό μας, ὅτι ὑπάρχουν δύο πορεῖες αὐτή τή στιγμή σέ αὐτό τό θέμα. Τό ἕνα νά ἀντιμετωπίσουμε τά προβλήματα πού ὑπάρχουν καί εἶναι πολλά, πάντοτε σέ συνεργασία Ἐκκλησίας καί Πολιτείας, τό ἄλλο πού εἶναι κατά τήν ἀποψή μου, καί μέ μερικούς Ἀρχιερεῖς τό ἔχουμε συζητήσει, οὐσιαστικό γιὰ

τήν Ἐκκλησία εἶναι νά δεῖ μόνο της ποιόν Ἱερέα θέλει τό 2020, καί πῶς θέλει τόν Ἱερέα τό 2020 καί πῶς θά τόν ἐτοιμάζει. Καί τό τέταρτο σημεῖο, δόθηκε ἡ εὐκαιρία νά τό πῶ ἐδῶ πέρα, εἶναι κρίμα πού 150 περίπου χρόνια ἡ Ριζάρειος Σχολή πέρασε πολλές διακυμάνσεις, ἐγώ δέν τά ἤξερα, βλέποντας μέσα ὅμως εἶδα τί διακυμάνσεις καί τί δυσκολίες ἔχει περάσει ἡ Ριζάρειος Σχολή, τόσο πού ἦταν Σχολή κύρους, καί ἔρχονταν πολλοί καί ἐξωτερικοί μαθητές, ἀλλά ἦταν ἕνα Κολλέγιο γιὰ τήν ἐξέλιξη τῶν παιδιῶν γιὰ τήν ἐποχή αὐτή πού τά γράμματα καί αὐτά δέν ἦταν τόσο εὐκόλα, ἔρχονταν καλοί μαθητές ἀπό οἰκογένειες πλούσιες, ἀλλά τό θέμα τῆς Ἱερωσύνης σπάνια ἀπασχόλησε. Θά δεῖτε ὑπάρχουν στατιστικές, πόσοι σπούδασαν, πόσοι ἔγιναν μεγάλοι ἐπιστήμονες, μεγάλες θέσεις, ὑπουργοί, Εὐταξίας καί ἄλλοι πάρα πολλοί, φοιτητές τῆς Ριζαρείου, ἀλλά ἡ Ριζάρειος δέν εἶχε πολλές φορές καμμία σχέση μέ αὐτό πού θέλησαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τήν ἐφτίαξαν, νά ἐνδυσθῶν οἱ σπουδαστές τό ράσο. Ἔτσι λοιπόν νομίζω γιὰ τό θέμα αὐτό χάθηκαν πολλές εὐκαιρίες. Ὑπάρχει τελευταῖα μία συζήτηση, σχόλια γίνονται καί ἀπό τίς δύο πλευρές, θά ἦταν εὐκαιρία νά τό δοῦμε, καί ἡ Πολιτεία ἔχει ὑποχρέωση νά μᾶς βοηθήσει, ἀλλά καί ἡ Ριζάρειος Σχολή, τό Διοικητικό Συμβούλιο, νά δεῖ πολλά πράγματα ἀπό τήν ἀρχή, ὡς πρός τήν πορεία αὐτῆς τῆς Σχολῆς καί νά συνεργαστοῦμε, ὥστε νά μὴν ἔρχεται ἡ Σύνοδος

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ κ. Νικόδημος καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καισαριανῆς κ. Δανιὴλ ἀπετέλεσαν τό Προεδρεῖο τῆς Ἡμερίδας.

καί ἡ Ἐκκλησία μόνο τήν ἡμέρα πού δίνουν τά βραβεῖα ἢ πού φορᾶνε τό ροῦχο οἱ φοιτητές, ἀλλά ὅλοι μαζί νά καθήσουμε νά δοῦμε πῶς μπορεῖ αὐτή ἡ συνεργασία νά ἐπιτευχθεῖ καί νά δώσει καρπούς, ὥστε αὐτός ὁ χώρος, τουλάχιστον στήν Ἀθήνα, νά εἶναι ὁ πνεύμονας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, δηλαδή τῶν στελεχῶν μας. Νά μποῦμε στό πρόγραμμά μας, θά ἤθελα νά πῶ μερικά πράγματα πού θά μᾶς βοηθήσουν ὡς πρός τήν μεθόδευση τῶν συζητήσεων. Θά ἀκούσουμε τήν εἰσήγηση τοῦ Ἁγίου Ἱερισσοῦ, θά ἀκούσουμε τίς τρεῖς εἰσηγήσεις, πρῶτα τῆς Ἀνωτάτης, μετά τοῦ Λυκείου καί μετά γιά τά Ι.Σ.Δ.Ε. Στίς συζητήσεις ἐπίσης θά προσέξουμε μετά νά μὴν ἀναμιγνύουμε τά θέματα, θά τελειώσουμε τό πρῶτο, θά πᾶμε στό δεύτερο, θά πᾶμε στό τρίτο καί θά δοῦμε τί συμπε-

ράσματα μποροῦμε νά βγάλουμε. Εὐχομαι λοιπόν ἀφοῦ εἴμαστε ἐδῶ πέρα, οἱ πλέον ἀρμόδιοι μέ τήν ἔννοια ὅσοι ἔχουν σχολεῖα καί ὅσοι εἶναι ἐκπαιδευτικοί, ὅλους μᾶς ἐνδιαφέρει τό θέμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, καί τό λαό μας καί τήν Ἐκκλησία καί τήν Πολιτεία, νά βγάλουμε μερικά συμπεράσματα, νά καταλήξουμε, ὥστε αὐτά νά τά θέσουμε ὑπόψη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἢ ὁποία συνέρχεται μετά ἀπό λίγες ἡμέρες, καί στή συνέχεια νά τά δώσουμε στό Ὑπουργεῖο, μέ τήν παράκληση νά τά λάβει ὑπόψη. Ὅλοι μαζί νά παλέψουμε νά κάνουμε ὅ,τι τό καλύτερο ἀλλά καί συγχρόνως ὅ,τι τό δυνατόν, γιά νά μὴν εἴμαστε καί αἰθεροβάμονες, νά εἴμαστε ρεαλιστές».

(Ἀπομαγνητοφώνηση ὁμιλίας ἄνευ χειρογράφου)

Χαιρετισμός στην Ήμερίδα για την ἐκκλησιαστική ἐκπαίδευση

Τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης καί Θρησκευμάτων
κ. Ἄννας Διαμαντοπούλου

(Ριζάρειος Ἐκκλησιαστική Σχολή Ἀθηνῶν, 3.5.2011)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης
Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμε,
Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες,
Σεβαστοί Πατέρες,
Ἐλλογιμώτατοι κ. Καθηγητές,
Ἀγαπητοί Σύεδροι,

Μέ μεγάλη χαρά χαιρετίζω τήν ἔναρξη τῆς
Ἁμερίδας μέ θέμα: «Προοπτικές ἀναβαθμίσεως
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως». Ὁ σκοπός
τῆς συνάντησής σας εἶναι πράγματι σημαντικός,
καθώς ἀφορᾷ τόν πυρήνα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
Ἐκπαίδευσης, τό παρόν καί τό μέλλον της.

Γιά πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα καί ὑπό πο-
λύ δύσκολες συνθῆκες τά Ἐκκλησιαστικά Σχολεῖα

πρόσφεραν σέ πολλούς μαθητές τή δυνατότητα
πρόσβασης στή μάθηση, εἴτε αὐτοί ἀκολούθησαν
ἔπειτα τήν ἱερατική κλίση εἴτε συνέχισαν τήν πο-
ρεία τους ὡς λαϊκοί. Σήμερα οἱ συνθῆκες ἔχουν
ἀλλάξει καί ἡ Ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση καλεῖ-
ται νά ἀνταποκριθεῖ σέ νέα δεδομένα καί προκλή-
σεις.

Εὐχόμαστε καλή ἐπιτυχία στίς ἐργασίες τοῦ
συνεδρίου σας καί ἀναμένουμε μέ ἐνδιαφέρον τά
προϊσμάτά του, τά ὅποια πιστεύω ὅτι θά φανοῦν
ιδιαίτερα χρήσιμα στίς συζητήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς
γιά τήν Ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση, τήν ὁποία
ἀπαρτίζουν ἐκπρόσωποι τῆς Ἱεραῆς Συνόδου καί
τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης
καί Θρησκευμάτων.

Ἐνημέρωσις ἐπὶ τῶν θέσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν τελευταίων ἐκπαιδευτικῶν μεταρρυθμίσεων

*Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Νικοδήμου,
Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως
καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου*

(Ὁμιλία στὴν Ἡμερίδα ἐπὶ τοῦ θέματος
«Προοπτικὲς ἀναβαθμίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως»
Ριζάρειος Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν, 3.5.2011)

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Εὐλαβέστατοι Κληρικοί καὶ Λαϊκοὶ Σύεδροι,
Ἐλλογιμώτατοι Καθηγηταί, Ἐκπαιδευτικοὶ καὶ
Ἱεροσπουδασταί,
Εὐσεβεῖς ἀδελφοί,

Ἐν πρώτοις, δοξάζομεν τὸν Κύριον καὶ ὑμνο-
λογοῦμεν τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, διὰ τὴν εὐλογη-
μένην αὐτὴν Σύναξιν ἐπὶ τὸ αὐτό, τῶν ὑπευθύνων
καὶ διακονούντων εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐκ-
παίδευσιν, ὑπὸ τὴν προεδρείαν καὶ τὴν εὐλογίαν
τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Ἱε-
ρωνύμου.

Θεορμὰς πρὸς τοῦτο εὐχαριστίας ὑποβάλλομεν
πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον, διὰ τὴν εὐλο-
γίαν τῆς Συνάξεως αὐτῆς, ἡ ὁποία θὰ προσφέρει
τὴν συζήτησιν, τοὺς προβληματισμοὺς ἐπὶ τῶν θε-
μάτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, κα-
θὼς καὶ τὴν περαιτέρω συναίσθησιν τοῦ χρέους
καὶ τοῦ καθήκοντος ὅλων ἡμῶν, ἔναντι τοῦ ἱεροῦ
ἔργου τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς προετοιμασίας
τῶν Στελεχῶν καὶ τῶν Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Συγχαίρομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν, ἐκ μέρους τῆς
Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφη-
μεριακοῦ Κλήρου, ὅλους τοὺς Συνέδρους, τοὺς
Εἰσηγητάς, τοὺς Ἐκπαιδευτικούς τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν Σχολῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀνωτά-
των Ἀκαδημιῶν, διὰ τὴν παρουσίαν των καὶ τὴν
συμμετοχὴν των εἰς τὴν Σύναξιν αὐτὴν, καὶ διὰ τὸ
ἱερόν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπιτελοῦν εἰς τὰ Ἐκκλη-
σιαστικὰ Σχολεῖα.

Συγχαίρομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν ὅλους τοὺς ἱε-
ροσπουδαστάς ὅλων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχο-
λειῶν, διὰ τὴν εὐλογημένην ἐπιλογὴν των εἰς τὰς
Ἐκκλησιαστικὰς καὶ Θεολογικὰς Σπουδὰς των
καὶ τὴν προετοιμασίαν των εἰς τὸ νὰ ἀναδειχθοῦν
ϊκανὰ Στελέχη καὶ Κληρικοί τῆς Ἐκκλησίας, μέ-
τὴν συναίσθησιν, ὅτι ἀπεφάσισαν καὶ ἐπέλεξαν τὸ
ἄριστον, νὰ ὑπηρετήσουν δηλαδὴ τὴν Ἐκκλησίαν,
ἡ ὁποία εἶναι τὸ ἀκριβότερον εἰς ὅλην τὴν Δημι-
ουργίαν τοῦ κόσμου, ἀφοῦ ἐστοίχισε τὴν ζωὴν καὶ
τὸ αἷμα τοῦ Θεανθρώπου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, «ἦν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου
αἵματος», καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν Κιβωτὸν τῆς
σωτηρίας, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχει σωτηρία.

Ἡ Παιδεία ἀποβλέπει εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ νοῦ
καὶ τῆς ψυχῆς, δηλαδὴ τοῦ ὅλου ἀνθρώπου. Καὶ
αὕτη ἦτο ἡ Παιδεία τοῦ Γένους. ἡ καλλιέργεια τοῦ
νοῦ καὶ ἡ διάπλασις χρηστοῦ ἤθους, δηλαδὴ ἡ
μόρφωσις καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ «καλοῦ κάγα-
θοῦ» τῶν ἀρχαίων, σύμφωνα καὶ μέ τὸ ἀπόφθεγ-
μα, ὅτι «πᾶσα παιδεία χωριζομένη τῆς δικαιοσύ-
νης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, πανουργία φαίνεται καὶ
οὐ σοφία».

Δυστυχῶς ὁμως σήμερα τὰ πράγματα εἰς τὴν
ἐκπαίδευσιν ὀδηγοῦνται εἰς μίαν ὀλέθριον ἐκτρο-
πὴν. Καταβάλλεται προσπάθεια νὰ ἀπομακρυνθῇ
ἡ παιδεία ἀπὸ τὴν μαρτυρικὴν ἱστορίαν τοῦ Γέ-
νους καὶ νὰ ὑποδουλωθῇ εἰς μίαν ἠλεκτρονικὴν
καὶ τεχνοκρατικὴν ἐκπαίδευσιν, ὅπου τὸ ἐνδιαφέ-
ρον στρέφεται εἰς τὸ κέρδος, τὴν ἐγωιστικὴν ἀπό-
λαυσιν τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν
καλοπέρασιν.

Ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ μας, ἀπόγονοι ἡρώων καὶ
μαρτύρων, ἀρνοῦνται τὴν ἱστορίαν τῶν προγόνων

των και επιχειρούν να αλλάξουν τα γεγονότα και να παραπλανήσουν τον λαόν. Και κατορθώνουν σιγά σιγά να τροποποιήσουν και να αλλάξουν τον προσανατολισμόν και την κατεύθυνσιν τῆς Παιδείας, προσαρμόζουν ανάλογα τὰ διδακτικά βιβλία τῶν Σχολείων, ξαναγράφουν και αναθεωροῦν τὴν ἱστορίαν και ἀλλοιώνουν τὴν συνείδησιν και τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ, ὀδηγώντας τον, μέ τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως, πού ἔχουν εἰς τὴν διάθεσιν των, εἰς νέους δρόμους πνευματικῆς και ἠθικῆς ἀποστασίας και ἐθνικῆς πλάνης. Ζητοῦν νὰ λησμονήσωμεν τὴν ἱστορίαν και νὰ προδώσωμεν τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν.

Μὴ ξεχνᾶτε τὴν ρῆσιν ἐνός Ἀμερικανοῦ ἀξιωματοῦχοῦ, ὅτι «οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦν ἀπειλὴν διὰ τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν και τὴν εἰρήνην, και πρέπει νὰ κτυπηθοῦν εἰς τὴν γλῶσσαν των, τὴν ἱστορίαν των και τὸν πολιτισμόν των». Αὐτὸ δυστυχῶς ἤδη ἐνεργήθη. Ἐκακοποίησαν τὴν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν, ἐκακοποίησαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, ἀμαύρωσαν τὸν Ἑλληνορθόδοξον Πολιτισμόν, ἀμαύρωσαν και αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἁγίους ἥρωας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, τὴν ὁποίαν ἐρμηνεύουν μέ τὰ κριτήρια τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως και τῆς φιλοσοφίας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἀνθρωπισμοῦ, πού ἀπορρίπτει τὴν πίστιν εἰς τὸν Θεόν και τὴν εὐσέβειαν και θεοποιεῖ τὸν ἄνθρωπον, τὴν λογικὴν και τὴν δυνάμιν του, πού ἐξυπηρετεῖ τὰ ὑλικά συμφέροντά του και τίς σαρκικῆς ἐπιθυμίας και ὀρέξεις του και προπαγανδίζει τὴν παγκοσμιοποίησιν και τὴν ἰσοπέδωσιν εἰς μίαν πολτοποιημένην μάζαν τῶν λαῶν.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἔννοιαν τῆς ἠλεκτρονικῆς και τεχνοκρατικῆς ἐκπαιδεύσεως και εἰς τὴν ἀλλοίωσιν ἱστορικῶν δεδομένων, θεσμῶν και ἀρχῶν, ὑποτάσσουν και τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐκπαίδευσιν, ἐρήμην τῆς Ἐκκλησίας.

Και ἐπομένως, καθίσταται ἀνάγκη ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευσις νὰ ἀπελευθερωθῆ ἀπὸ τὴν ἐκάστοτε κρατικὴν και κοσμικὴν ἐξουσίαν και νὰ ἐνταχθῆ ἀποκλειστικῶς και μόνον ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἔχει τὴν εὐθύνην και γνωρίζει νὰ ἐκπαιδεύῃ τὰ Στελέχη και τοὺς Κληρικούς τῆς.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευσις ἀφορᾷ εἰς τὴν Παιδείαν και εἰς τὴν ἐξειδικευμένην μόρφωσιν τῶν

Στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας. Και ἐπομένως τὸν πρῶτον λόγον και τὴν ὅλην ἐποπτεῖαν πρέπει νὰ ἔχη ἡ Ἐκκλησία, ὅπως ἔχουν ἄλλοι ὀργανισμοὶ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν και τῶν ἄλλων εἰδικῶν Σχολῶν, ἐφ' ὅσον δέν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ συνεννοήσις μετά τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας. Ἡ Ἐκκλησία δέν ἠμπορεῖ νὰ παραδώσῃ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν παραπληροφόρησιν, εἰς τὸν ἀποπροσανατολισμόν, εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τῆς ἱστορίας και τῆς παραδόσεως, εἰς τὴν καταπάτησιν τῶν θεσμῶν και τῶν ἀρχῶν, εἰς τὴν ἀποστασίαν και τὴν ἀσέβειαν, τὰ ὁποῖα ἀπεργάζονται σκοτεινῆς δυνάμεις.

Τὰ ὑστερήματα αὐτά, πού παρουσιάζει ἡ κρατικὴ ἐπέμβασις και ἡ κοσμικὴ ἐποπτεῖα, πρέπει ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἀναπληροῦν οἱ εὐσεβεῖς Ἐκπαιδευτικοὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν, μέ ὑπευθυνότητα και ὑψηλὴν εὐθύνην, ἔναντι τῆς ιδιότητος και τοῦ ἀξιωματός των και τοῦ ἱεροῦ ἔργου τὸ ὁποῖον ὑπηρετοῦν.

Ζητῶ συγγνώμην διὰ τὴν μεγάλην Εἰσαγωγὴν, διὰ νὰ εἰσέλθω εἰς τὰ ἐπὶ μέρους πρὸς ἐνημέρωσιν ἐπὶ τῶν δεδομένων και τῶν τεκταινομένων.

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν τακτικὴν αὐτῆς Συνέλευσιν τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 2008, τὴν πρώτην μετά τὴν ἀνάδειξιν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικόν θρόνον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἠσχολήθη ἀποκλειστικῶς μέ τὰ θέματα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἦδη, μετά ἓν ἔτος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. 3432/2006 «Περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως», εἶχαν ἀναδειχθῆ οἱ δυσλειτουργίες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολείων, και διὰ τοῦτο τὸ θέμα αὐτὸ ἐτέθη εἰς τὰς προτεραιότητας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Τὰ πορίσματα εἰσηγήσεων και τῆς διεξαχθείσης συζητήσεως, κατηρτίσθησαν εἰς προτάσεις τῆς Ἐκκλησίας και ἀνετέθη εἰς τριμελῆ ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπὴ νὰ τὰς καταθέσῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν Πολιτικὴν Ἀρχὴν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας και νὰ συζητήσῃ ἐπ' αὐτῶν. Οἱ θέσεις τῆς Ἱ. Συνόδου ἦσαν συνοπτικά:

α) Ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολείων, και ἰδιαίτερος εἰς τὴν ἐποπτεῖαν τῶν καθηγητῶν,

β) Ἡ ἐπαναφορὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γυμνασίων και Λυκείων εἰς ἴδιον καθεστῶς λειτουργίας,

ώς ίσχυε μέχρι τό 1998, καί ὁ ἐμπλουτισμός τῶν διδασκομένων Θεολογικῶν Μαθημάτων,

γ) Ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς Δ΄ Τάξεως τῶν Ἐκκλ. Λυκείων, ἢ ἡ ἄμεση λειτουργία αὐτοδύναμα Ἐκκλ. Ι.Ε.Κ. σέ ὅλα τά Ἐκκλ. Λύκεια,

δ) Ἡ ἴδρυσις περισσοτέρων Ι.Σ.Δ.Ε, καί ἡ πληρωσις τῶν θέσεων ἐκπαιδευτικῶν ἀπό τούς ἐκπαιδευτικούς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως,

ε) Ἡ βελτίωση τῶν κτιριακῶν ὑποδομῶν τῆς Ἑστίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσεως, ἡ ἐπιλογή τοῦ κατάλληλου προσωπικοῦ καί ἡ κάλυψις ἐξ ὀλοκλήρου τῶν δαπανῶν ἀπό τό Ὑπουργεῖον Παιδείας, μέ τήν ὑποσημείωσιν, ὅτι δέν ἔμποροῦν νά λειτουργοῦν Ἑστίες μέ 5-10 τροφίμους, καί

στ) Ἡ ἀνάγκη λειτουργίας ὄλων τῶν προβλεπόμενων Προγραμμάτων Σπουδῶν τῶν Ἀνωτάτων Ἐκκλ. Ἀκαδημιῶν καί ἡ ἐξέυρεσις λύσεως εἰς τό ἐρώτημα περὶ συνταγματικότητος τοῦ Ἀνωτάτου Ἐπιστημονικοῦ Συμβουλίου αὐτῶν.

Αἱ συζητήσεις τῆς Τριμελοῦς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῆς (Σεβ. Μητροπολίτες Φιλίππων, Ἱερισσοῦ καί Μεσσηνίας), μετά τῶν ἀρμοδίων τοῦ Ὑπουργεῖου, διήρκησαν σχεδόν ἔν ἔτος καί εἰς οὐδέν κατέληξαν, διότι ἐν τῷ μεταξύ ἤλλαξε ἡ Κυβέρνησις καί συνεπῶς ἡ ἡγεσία τοῦ Ὑπουργεῖου, ἡ ὁποία, ἀπορρίψασα κατ' οὐσίαν τὰς προτάσεις τῆς Ἐκκλησίας, ἐξέδωκε τόν Μάιον τοῦ 2010 τόν Ν.3848/2010, εἰς τόν ὅποιον περιλαμβάνονται διατάξεις ἀφορῶσαι καί τήν Ἐκκλ. Ἐκπαιδευσιν, εἰς κατεύθυνσιν ἐντελῶς ἀντίθετον ἀπό τὰς μέχρι τότε διαβουλεύσεις καί τὰς προτάσεις τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τήν ἀπό 19.3.2010 ἔκθεσιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων κ. Προκοπίου, ἐνημερώθηκε ἡ Ι.Σ. διά τό ἔργον τῆς Τριμελοῦς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῆς, τίς ἐπαφές τῆς μέ τούς ὑπηρεσιακοὺς παράγοντες τοῦ Ὑπουργεῖου Παιδείας ἀπό Νοέμβριον 2008 μέχρι Σεπτέμβριον 2009, ὁπότε καί εἶχε καταρτισθῆ Νομοσχέδιον διά τήν Παιδείαν (ἀκολούθησαν οἱ Ἐκλογές καί τό θέμα δέν προχώρησε ἄλλο). Ὁ Σεβ. Φιλίππων εἰς τό ρηθὲν ἔγγραφο διατυπώνει τήν ἄποψιν ὅτι ὁ διάλογος μέ τήν Ἐκκλησίαν ἦταν προσχηματικός, διότι τελικά δέν συμπεριλήφθησαν εἰς τό νομοσχέδιον ὅσα ἐκατέρωθεν εἶχαν συμφωνηθῆ, ἀλλά ὅσα οἱ ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες τοῦ Ὑπουργεῖου ὑπηγόρευ-

ον. Τονίζει μάλιστα τήν ἀναγκαιότητα ὅπως ἡ διαχείρισις ὄλων τῶν θεμάτων πού μᾶς ἀπασχολοῦν ἐν σχέσει μετά τῶν ἀρμοδίων κάθε φορᾶ Ὑπουργείων, νά προγραμματίζεται καί νά παρακολουθῆται ἐνιαίως ὑφ' ἑνός φορέως (τῆς ἀρμοδίας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς) καί ὄχι εὐκαιριακῶς καί ἀπό μεμονωμένα καί ἐξωθεσμικά, ἀκόμη, πρόσωπα, ὡς ἐνίοτε συμβαίνει.

Ἐν τῷ μεταξύ, τόν Ἰανουάριον τοῦ 2010 ἡ Δ.Ι.Σ. ὤρισε νέαν Εἰδικήν Ἐπιτροπήν, ὑπό τήν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Περιστερίου, διά τήν μελέτην καί ὑποβολήν προτάσεων πρὸς τήν Ἱ.Σ. ἀναφορικῶς μέ τήν Ἐκκλ. Ἐκπαίδευσιν. Ἡ Ἐπιτροπή αὐτή ἐργάσθη μέχρι τό τέλος τοῦ 2010, καί οὐσιαστικῶς τά πορίσματα καί οἱ προτάσεις τῆς ἐναρμονίζονται μέ τίς προηγούμενες διαπιστώσεις καί προτάσεις τῆς Ἱεραρχίας τοῦ 2008 καί τῆς Τριμελοῦς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῆς, ἐνῶ ἐπιπροσθέτως ἀναλύουν καί τίς συνέπειες τῶν ἀλλαγῶν πού ἐπέφερε ἡ ψήφισις τοῦ νέου Ν.3848/2010.

*

Ἀλλά οὔτε ἡ μόνιμος Συνοδική Ἐπιτροπή Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου ἔμεινεν ἀδρανῆς. Συνεζήτησε τό θέμα τῆς βελτιώσεως τῆς Ἐκκλ. Ἐκπαιδεύσεως τήν 4.2.2010 καί κατέθεσε τίς προτάσεις τῆς εἰς τήν Δ.Ι.Σ. (ἔγγραφο μέ ἀριθ. πρωτ. 14/11.2.2010), ἐπισημαίνοντας ὡστόσο τήν ἀδυναμίαν τῆς περαιτέρω ἐπεξεργασίας ἐκ μέρους τῶν θεμάτων τῆς Ἐκκλ. Ἐκπαιδεύσεως, καθότι ἡ Δ.Ι.Σ. ὤρισε νέαν Ἐπιτροπήν, ὅπως προαναφέρθη, διά τά θέματα αὐτά.

Πρὶν ἀκόμη ἐπεξεργασθῆ ἡ Εἰδική Ἐπιτροπή τά θέματα τῆς ἀρμοδιότητός τῆς, τό Ὑπουργεῖον Παιδείας διεμήνυσε ὅτι ἤθελε τίς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας, προκειμένου νά ληφθοῦν ἀποφάσεις πρὶν ἀπό τό Πάσχα. Παράλληλα διέρρησε ἡ πληροφορία ὅτι κάποια Ἐκκλησιαστικά Λύκεια θά κλείσουν ἀπό τή νέα σχολική χρονιά, λόγω τοῦ περιορισμένου ἀριθμοῦ μαθητῶν καί τοῦ ὑψηλοῦ κόστους λειτουργίας τους.

Ἡ Δ.Ι.Σ. συνεζήτησε τήν 10η καί 11η Μαρτίου τίς προτάσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς καί τό προκύψαν ἐπιτακτικῶς θέμα τῆς Ἐκ-

κλησιαστικής Έκπαιδύσεως, και τό απόγευμα τής 11ης Μαρτίου συνεκλήθη Σύσκεψις υπό τόν Μακαριώτατον όλων τών Σεβ. Μητροπολιτών πού ἔχουν εἰς τήν περιφέρειάν των Ἐκκλησιαστικά Σχολεῖα. Τήν 12ην Μαρτίου ἡ Δ.Ι.Σ., λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τίς θέσεις τών ὡς ἄνω Σεβ. Μητροπολιτών, ἀποφάσισεν ἐπί τών προτεινομένων ἀλλαγῶν εἰς τήν Ἐκκλησιαστικήν Ἐκπαίδευσιν, τίς ὁποῖες ἐγνωστοποίησε ἐγγράφως (τήν 15.3.10) εἰς τόν Πρόεδρον τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως, Σεβ. Μητροπολίτην Φθιώτιδος κ. Νικόλαον, ὅπως προωθηθοῦν εἰς τούς ἀρμοδίους.

*

Κατά τήν ΔΙΣ τῆς 5ης Μαΐου ἐ.ἔ. συνεζητήθησαν καί ἐνεκρίθησαν οἱ προτάσεις τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπό τόν Σεβ. Περιστερίου, ἐπί τοῦ Σχεδίου Νόμου πού κατετέθη λίγες ἡμέρες νωρίτερα εἰς τήν Βουλήν, καί ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολή Συνοδικοῦ ἐγγράφου πρὸς τήν Ὑπουργόν Παιδείας.

Ὡστόσο, τήν 8ην Μαΐου, ἐψηφίσθη τό νέον Νομοσχέδιον. Ὁ Ν. 3848 μέ θέμα: Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτοῦ - καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης καί ἀξιοκρατίας στην ἐκπαίδευσιν καί λοιπές διατάξεις (ΦΕΚ 71/19.5.2010), οὐσιαστικά καταργεῖ τήν συμβολήν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν Ἐκκλησιαστικήν Ἐκπαίδευσιν. Δυστυχῶς, διά μίαν εἰσέτι φοράν οἱ θέσεις τῆς Ἐκκλησίας δέν εἰσηκούσθησαν, ἐνῶ οἱ ἀλλαγές πού ἐπέφερε ὁ νέος Ν 3848/2010 εἰς τήν Ἐκκλ. Ἐκπαίδευσιν οὐσιαστικά ἐξήλειψαν τόν ἤδη ἰσχύον ρόλον τῆς Ἐκκλησίας, ἀπογυμνώνοντας ἐντελῶς τά Σχολεῖα ἀπό τόν ἐκκλησιαστικόν τους χαρακτήρα. Σημαντικότερη ἀλλαγὴ εἶναι, ὅτι διά τό πενταμελές Ἐποπτικόν Συμβούλιον ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προτείνει ἓνα μέλος, καθηγητὴν τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως (ἄλλο ἓνα μέλος προτείνει ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης), ἐνῶ διά τό Ὑπηρεσιακόν Συμβούλιον δέν προβλέπεται πλέον ἡ συμμετοχή μέλους πού νά προτείνεται ἀπό τήν Ἐκκλησίαν. Τέλος, μέ Ἀπόφασιν τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας (Υ.Α. 49946/Α2/4.5.2010, ΦΕΚ 651/τ.Β' /14.5.2010) κατηργήθησαν ἀπό τό νέον σχολικόν ἔτος 2010-2011, τά Ἐκκλησιαστικά Σχολεῖα Καρπενησίου, Βόλου, Καβάλας, Κιλκισίου, Τήνου, Χίου, Κορίνθου καί Ἀθηνῶν.

Ἡ Ἐπιστολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τήν Ὑπουργόν Παιδείας ἐστάλη τήν 21.5.2010. Εἰς τήν ἐπιστολήν αὐτήν ἐπαναλαμβάνονται οἱ πάγιες θέσεις τῆς Ἐκκλησίας, σύμφωνα καί μέ τήν ἐπεξεργασίαν τών θεμάτων τῆς Ἐκκλ. Ἐκπαιδύσεως ἀπό τίς προαναφερθεῖσες Ἐπιτροπές. Σημειώομεν ὅτι οὐδεμία ἀπάντησις ἐλήφθη γραπτῶς μέχρι σήμερα ἀπό τό Ὑπουργεῖον Παιδείας, κατὰ τήν πάγια τακτικήν τών τελευταίων ἐτῶν.

Ἡ καθ' ἡμᾶς Συνοδική Ἐπιτροπή συνεδρίασεν ἐκ νέου τήν 22.6.2010. Ἐνημερώθη διά τό ἔργον τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς (ὑπό τόν Σεβ. Περιστερίου), καί διά τίς ἀλλαγές πού ἐπιφέρει εἰς τήν Ἐκκλ. Ἐκπαίδευσιν ὁ νέος Ν 3848/2010. Συνεζητήθη πάλιν τό θέμα, καί ἔκανε γνωστές εἰς τήν Ι.Σ. τίς θέσεις καί τίς ἀνησυχίες τῆς ἐπί τοῦ ζητήματος, τονίζοντας παραλλήλως, ὅτι ἡ σύστασις ἐπάλληλων Ἐπιτροπῶν οὐσιαστικά δέν διευκολύνει τήν Ἐκκλησίαν εἰς τήν ἀντιμετώπισιν τών θεμάτων τῆς Ἐκκλ. Ἐκπαιδύσεως.

Ὡστόσο, ἡ Δ.Ι.Σ. τοῦ Σεπτεμβρίου 2010 ἀπεφάσισε τήν σύστασιν νέας πενταμελοῦς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῆς, ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Καισαριανῆς κ. Δανιήλ, «ἐπί τῷ τέλει τῆς μελέτης καί ὑποβολῆς προτάσεων περὶ τῆς δεούσης ἐν τῷ μέλλοντι ἀνεξίξεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου, καθισταμένου χρηστικοῦ καί παραγωγικοῦ διά τήν Ἐκκλησίαν, ὡς καί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως ἐν γένει». Ἡ Ἐπιτροπή αὐτὴ ἐμελέτησε τήν ὑφιστάμενην κατάστασιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως καί κυρίως τό ὄραμα καί τίς προοπτικὲς διά τό μέλλον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως. Τά πορίσματα καί τῆς προτάσεις τῆς κατέθεσε εἰς τήν Ἱ. Σύνοδον τόν Δεκέμβριον τοῦ 2010.

Ὡς ἀπάντησιν εἰς τίς ἐπανειλημμένες ἐπιστολές τῆς Ἱ. Συνόδου, ἡ Ὑπουργός Παιδείας συνέστησε δεκαμελῆ ομάδα ἐργασίας, μέ σκοπὸν τήν μελέτην τών θεμάτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως (Ἀπόφασις 156770/Α1/10.12.2010). Τά πέντε μέλη εἶναι τὰ μέλη τῆς Πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς πού συνέστησεν ἡ Δ.Ι.Σ., ἐνῶ τὰ ἄλλα 5 εἶναι εἰς τήν πλειονότητά των καθηγηταὶ τών Θεολογικῶν Σχολῶν. Ἡ ὡς ἄνω ομάδα ἐργασίας δέν συνεδρίασε ποτέ, ἐνῶ ἔχουν ἤδη παρέλθει οἱ 4 μῆνες, ἐντὸς τών ὁποίων θά ἔπρεπε νά ὑποβάλλῃ τά πορί-

σματά της εις τό Ὑπουργεῖον Παιδείας, σύμφωνα μέ τήν προαναφερθεῖσαν ἀπόφασιν.

*

Συνοψίζοντας τόν ἀπολογισμόν τοῦ ἔργου ὄλων τῶν Ἐπιτροπῶν πού προαναφέρθησαν, τῶν Συνεδριάσεων τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, καί βεβαίως τῶν ἐπαλλήλων Ἐπιστολῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρός τό Ὑπουργεῖον Παιδείας, διαπιστώνομεν, ὅτι διαχρονικῶς πρoσβoύονται οἱ ἴδιες ἀρχές διά τήν Ἐκκλησιαστικήν Ἐκπαίδευσιν καί ἐπαναλαμβάνονται τά πάγια αἰτήματα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τῶν καθηγητῶν τῆς Ἐκκλ. Ἐκπαιδεύσεως. Οἱ πάγιες θέσεις τῆς Ἐκκλησίας εἶναι συνοπτικῶς οἱ ἑξῆς:

Α. Σύνδεσις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως μέ τήν Ἐκκλησίαν

Ἡ Ἱερά Σύνοδος πρέπει νά ἔχει τήν δυνατότητα διαμορφώσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἥθους εις τούς «ἐφιεμένους ἱεραῖσθαι», ὅπως π.χ. α) εις τήν ἐσωτερικήν ζωήν, β') εις τήν ἐπιλογήν τῶν Διευθυντῶν καί Καθηγητῶν τῶν Σχολῶν καί γ') εις τήν διαμόρφωσιν τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων, εις ὅλες τίς διαβαθμίσεις τῆς Ἐκκλ. Ἐκπαιδεύσεως.

Β. Ἀνώτατες Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίαι

α' - Νά διατηρηθῆ τό Ἀνώτατον Ἐπιστημονικόν Συμβούλιον, τό ὁποῖον διασφαλίζει τόν ἐλάχιστον σύνδεσμον τῶν Α.Ε.Α. μέ τήν Ἐκκλησίαν.

β' - Νά ἐπιλυθοῦν τά προβλήματα στεγάσεως καί ὑλικοτεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν.

γ' - Νά ἀναγνωρισθοῦν ἐπαγγελματικά δικαιώματα διά τούς ἀποφοίτους τῶν Προγραμμάτων Διαχειρίσεως Ἐκκλ. Κειμηλίων καί Ἐκκλ. Μουσικῆς καί Ψαλτικῆς, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νά ἠμποροῦν νά ἐργάζονται ὡς συντηρητές ἔργων τέχνης καί ὡς καθηγητές Μουσικῆς ἀντιστοίχως.

Γ. Ἐκκλησιαστικά Γυμνάσια - Λύκεια (καί Ἐκκλ. Ι.Ε.Κ.)

Νά ἐνισχυθῆ ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας εις ἀποφασιστικούς τομεῖς τῆς λειτουργίας τῶν, ὅπως ἡ τοποθέτησις κληρικῶν Διευθυντῶν, ἡ ἐπιλογή τῶν καθηγητῶν, ἡ διαμόρφωσις τῶν ἀναλυτικῶν προγραμμάτων καί ἡ διαμόρφωσις τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῶν. Ἐπρεπε διά τόν σκοπόν αὐτόν νά λειτουργοῦν ὑπό εἰδικόν καθεστῶς, ὅπως π.χ. τά Μουσικά Σχολεῖα καί οἱ Στρατιωτικῆς Σχολῆς.

Ἐπίσης, νά ἐπαναλειτοργῆ ἡ Δ' Τάξις, ἔστω ὡς μεταλυκειακή, εις κάθε Ἐκκλησιαστικόν Λύκειον καί ὑπό ἐνιαία Διεύθυνσιν, ἐπιλυομένων καί τῶν ζητημάτων τῆς μισθολογικῆς κατατάξεως τῶν ἀποφοίτων τῶν Ἐκκλ. Ι.Ε.Κ.

Δ. Ἱερατικά Σχολεῖα Δεύτερης Εὐκαιρίας (Ι.Σ.-Δ.Ε.)

Νά διατηρηθοῦν καί εἰ δυνατόν νά αὐξηθοῦν τά Ι.Σ.Δ.Ε., καί νά ἐπιλυθῆ τό πρόβλημα πού προέκυψε μετά τήν συνένωσιν τῶν δύο κύκλων σπουδῶν.

Εἰς ὅλα τά προαναφερθέντα ζητήματα εἶναι ἀνάγκη νά δοθῆ οὐσιαστική καί τελέσφορος λύσις, ὥστε ἀφ' ἑνός νά μήν διαιωνίζονται τά προβλήματα καί ἀφ' ἑτέρου νά δώσωμεν νέαν ὄψιν εις τήν Ἐκκλησιαστικήν Ἐκπαίδευσιν καί τήν προσέλκυσιν τῶν παιδιῶν καί τῶν νέων εις μίαν πραγματικήν καί οὐσιαστικήν Ἐκκλησιαστικήν Παιδείαν, ἡ ὁποία θά προσφέρῃ τά νέα Στελέχη καί τούς νέους Κληρικούς εις τήν Ἐκκλησίαν.

Ταῦτα καταθέτομεν, ὡς εἰσαγωγικῆς σκέψεως διά τήν ἐνημέρωσιν ἀπάντων τῶν παρευρισκομένων εις τήν σημερινήν Σύσκεψιν. Τά ἐπί μέρους ζητήματα θά μᾶς ἀναπτύξουν λεπτομερῶς οἱ Εἰσηγητές, καί εὐελπιστῶ ὅτι ἡ συζήτησις πού θά ἐπακολουθήσῃ θά ἀποφέρῃ γόνιμους καρπούς, προβληματισμούς καί συμπεράσματα.

«Τό πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ» (Ἰωάννου 3,8)
Ὁρθόδοξη πνευματική ζωή - Σύγχρονοι ποιμαντικοί προβληματισμοί»

(Διορθόδοξον Κέντρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
 παρά τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Πεντέλης, 16.6.2011)

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
 ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

08.30: Προσέλευσις Συνέδρων
 09.00 - 09.30: Προσευχή - Ἐναρξις - Προσφωνήσεις.

Χαιρετισμός τῶν κ.κ. Συνέδρων τῆς Ἡμερίδος ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Α΄ Συνεδρία
 ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
 Ρεντίνης κ. Σεραφεῖμ.

09.30 - 09.45: Εἰσαγωγικῆς Σκέψεως - Προλογική Εἰσήγησις τοῦ Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντίνου.

09.45 - 10.05: Α΄ Εἰσήγησις
 Θέμα: «Ἡ οὐσία τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Μία ἢ πολλές πνευματικότητες;»
 Εἰσηγητής: Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Βασίλειος Θεομῆς, Ἐπίκουρος Καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

10.05 - 10.25: Β΄ Εἰσήγησις
 Θέμα: «Ἡ Ὁρθόδοξη πνευματική ζωή κλήρου καί λαοῦ, ὑπό τό φῶς τῶν τριῶν πειρασμῶν τοῦ Κυρίου».

Εἰσηγητής: Ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Χρῆστος Καρακόλης, Ἐπίκουρος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

10.25 - 11.15: Συζήτησις
 11.15 - 11.45: Διάλειμμα

Β΄ Συνεδρία
 ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ Ἐλλογιμ. κ. Ἀλέξανδρος Μ. Σταυρόπουλος,
 Ὁμότιμος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
 τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

11.45 - 12.05: Αἰ Εἰσήγησις
 Θέμα: «Ἡ ἄσκηση τῶν Μακαρισμῶν τοῦ Κυρίου ὡς ἔκφρασις πνευματικῆς ζωῆς».
 Εἰσηγητής: Αἰδεσιμολ. Πρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Παπαθανασίου, Δρ. Θεολογίας.

12.05 - 12.25: Β΄ Εἰσήγησις
 Θέμα: «Ἡ προσευχή ὡς προϋπόθεσις μιᾶς πνευματικῆς ζωῆς».
 Εἰσηγητής: Ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Παναγιώτης Σκαλτσῆς, Ἀναπλ. Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

12.25 - 12.45: Γ΄ Εἰσήγησις
 Θέμα: «Ἁγαμοί καί Ἐγγαμοί στή βίωσι τῆς πνευματικῆς ζωῆς».

Εισηγητής: Αιδεσιμ. Πρωτοπρεσ-
βύτερος κ. Βασίλειος Καλλιακ-
μάνης, Καθηγητής τῆς Θεολο-
γικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου
Θεσσαλονίκης.

12.45 - 13.30: Συζήτηση

Καταληκτικὴ Συνεδρία.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ:

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφίας κ. Κωνσταντῖνος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Κασσανδρείας κ. Νικόδημος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Ρεντίνης κ. Σεραφεῖμ

Ὁ Ἐλλογιμώτατος Καθηγητής
κ. Ἀλέξανδρος Μ. Σταυρόπουλος

Ὁ Ἐλλογιμώτατος Καθηγητής
κ. Γεώργιος Φίλιας

13.30 - 14.00: «Γενικά Συμπεράσματα - Προτά-
σεις»

14.00 - 15.00: Γεῦμα

15.00: Λήξις τῆς Ἡμερίδος

Βαθμοί τῆς Ἱερωσύνης - Ἀρμοδιότητες Μητροπολιτῶν καί Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων

Τοῦ Γεωργίου Ἰ. Μποτῆ, Δικηγόρου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ
(Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 1970-2009)

Μέρος Β'

3. Ἐπίσκοπος

Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ὁ τρίτος καί ἀνώτατος βαθμός τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας. Εἶναι φορέας τοῦ ἀποστολικοῦ λειτουργήματος τῆς Ἐπισκοπῆς καί ὡς διάδοχος τῶν Ἀποστόλων χειροτονεῖ Πρεσβυτέρους καί Διακόνους (Τίτ. α' 5).

Εἰς τὰ κείμενα τῆς Ἁγίας Γραφῆς παρατηρεῖται ἐναλλαγή τῶν ὀνομάτων Ἐπίσκοπος καί Πρεσβύτερος. Οἱ Πρεσβύτεροι, ἰδίως τῆς Ἐφέσου καί τῶν Φιλίππων, καλοῦνται Ἐπίσκοποι (Φιλίπ. α' 1, Πράξ. κ' 28). Ἐπίσης, οἱ ὑπό τῶν Ἀποστόλων Τίτος καί Τιμόθεος, ὀρισθέντες ὡς προσωρινοί διοργανωτές τῶν ἀρτισυστάτων Ἐκκλησιῶν τῆς Κρήτης καί τῆς Ἐφέσου, κατέστησαν *ipso jure* Ἐπίσκοποι¹⁸. Ὁ Ἐπίσκοπος κάθε τοπικῆς Ἐκκλησίας προΐσταται τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνάξεως τῶν πιστῶν καί ἀποτελεῖ τὴν ὀρατὴ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καί τὴν ἔκφραση τῆς ὀργανικῆς ἐνότητάς τῆς.

Μετά τοὺς τρεῖς πρώτους αἰῶνες, πού οἱ Ἐπίσκοποι ἦσαν αὐτόνομοι καί ἀνεξάρτητοι στὴν ἄσκηση τοῦ ἔργου τους, ἀνέκυψεν ἡ ἀνάγκη καλύτερης διοικητικῆς διαμορφώσεως, συντονισμοῦ καί προγραμματισμοῦ τῆς Ἐπισκοπῆς ἐν σχέσει μὲ ὁμόρους Ἐπισκόπους. Ἔτσι, μετά τὴν εἰσαγωγή ὑπὸ τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325) τοῦ κατὰ ἐπαρχία μητροπολιτικοῦ διοικητικοῦ συστήματος, ὅλοι οἱ Ἐπίσκοποι κάθε ἐπαρχίας ὑπήχθησαν στό συνοδικό ὄργανο τῆς ἐπαρχιακῆς συνόδου, πού προεδρεύονταν ἀπὸ Ἐπίσκοπο, πού ἔφερε τὸν τίτλο τοῦ Μητροπολίτη¹⁹. Λόγω διοικητικῶν ἀναγκῶν καί πρὸς ἐπικουρία τοῦ Ἐπισκόπου θεσμοθετήθηκε ὁ θεσμός τοῦ Βοηθοῦ Ἐπισκόπου, θεσμός ὁ ὁποῖος ὑφίσταται καί σήμερα²⁰.

Μετά τὴν εἰσαγωγή τοῦ πατριαρχικοῦ διοικητικοῦ συστήματος (451) ὅλες οἱ Μητροπόλεις καί Ἐπισκοπές συγκεκριμένης διοικητικῆς περιφερείας, ἡ ὁποία συγκροτοῦσε τὴ δικαιοδοσία ἐνός πατριαρχείου, ὑπήχθησαν στόν Πατριάρχη καί τὴν Πατριαρχικὴ Σύνοδο²¹.

Κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνες τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἐπίσκοποι ἦταν ἔγγαμοι, ἀνεπιλήπτου ἡθους. «Δεῖ οὖν τὸν Ἐπίσκοπον ἀνεπιλήπτου εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν» (Α' Τιμ. 3,2). Μετά τὴν ἐκλογή του ὁμοῦς ὁ Ἐπίσκοπος δὲν ἔπρεπε νὰ συνοικεῖ μετά τῆς συζύγου του, ἡ ὁποία ὄφειλε νὰ εἰσέλθει εἰς Ἱερά Μονή. Ἀργότερα καθιερώθηκε ἡ ἀγαμία γιὰ τὴν χειροτονία Ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ ἔχει ἡλικία ἄνω τῶν τριάκοντα ἐτῶν²². Ἀπὸ τίς ἀρχές τοῦ 2ου αἰῶνα ὁ Ἐπίσκοπος ἐκλεγόταν ἀπὸ τὸν κληρο καί τὸ λαὸ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Δ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ὥρισε ὁ Ἐπίσκοπος νὰ ἐκλέγεται ἀπὸ τὴν Ἐπαρχιακὴ Σύνοδο. Εἶχε ὁμοῦς μεγάλη βαρῦτητα καί ἡ γνώμη τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ χειροτονία ἐκλεγέντος Ἐπισκόπου λαμβάνει χώρα ὑπὸ δύο ἢ τριῶν Ἐπισκόπων²³. Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ἰσόβιος, ἐκτός ἂν καταστεῖ ἀνίκανος πρὸς ἄσκηση τῶν καθηκόντων του²⁴.

Ἦδη ἔχει ἐπικρατήσῃ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Ἐπίσκοποι νὰ ὀνομάζονται Μητροπολίτες ἢ Ἀρχιερεῖς. Οὕτω, ὁ συντακτικὸς νομοθέτης στό ἄρθρο 3 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, τὸ ὁποῖο ἀναφέρεται στὶς σχέσεις Ἐκκλησίας καί Πολιτείας, χρησιμοποιεῖ τὸν ὄρο Ἀρχιερεῖς, ἐνῶ στό κείμενο τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ν. 590/1977 - ΦΕΚ Α' 146) ἐναλλάσσονται οἱ ὄροι Ἀρχιερεῖς καί Μητροπολίτες. Κενὴ θέση Μητρο-

πολίτου πληροῦται δι' ἐκλογῆς ὑπὸ τοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας κατὰ τίς κείμενες διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος²⁵. Δέν μετέχουν στήν Ἱεραρχία καί ὡς ἐκ τούτου δέν ἔχουν ψῆφο γιά τήν ἐκλογή Ἱεράρχου οἱ Τιτουλάριοι Μητροπολίτες²⁶. Ὁ Μητροπολίτης προσαγορεύεται μέ τίτλον *Σεβασμιώτατος*. Εἰδικά, ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, κατὰ ἱστορικό προνόμιο, ἐντός τῶν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας του φέρει τόν τίτλο *Παναγιώτατος*.

II. Οἱ Ἀρμοδιότητες τῶν Μητροπολιτῶν

Σύμφωνα μέ τόν ἰσχύοντα Καταστατικό Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος οἱ ἀρμοδιότητες τῶν Μητροπολιτῶν ὀρίζονται ὡς κάτωθι:

«Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ὑπό τήν ιδιότητα τοῦ ποιμαίνοντος τήν Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, ὡς καί ἕκαστος ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτης, ὡς Ἐκκλησιαστική Ἀρχή τῆς κληρωθείσης αὐτῷ Μητροπόλεως, ἀσκοῦν, ἐντός τῆς περιφέρειας τῆς Μητροπόλεως των, τήν ὑπό τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων καί τῶν νόμων ἐν γένει τῆς Πολιτείας προβλεπομένην ἐξουσίαν»²⁷.

Προκειμένου ὁμως νά ἀναλυθοῦν λεπτομερῶς οἱ ἀρμοδιότητες τῆς ἐξουσίας αὐτῆς τῶν Μητροπολιτῶν ἔναντι τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Μητροπόλεως, πρέπει, ἔστω καί ἀδρομερῶς, νά καταγραφοῦν βάσει τῶν κειμένων διατάξεων οἱ παρεχόμενες ἀρμοδιότητες κατὰ τομεῖς καί δῆ καί εἰς τόν πνευματικό, διοικητικό καί διαχειριστικό τομέα.

1. Πνευματικές ἀρμοδιότητες

Κατά τούς Ἱερούς Κανόνες τό ἐπισκοπικό ἀξίωμα ἔχει καθιδρυθεῖ θεῖω δικαίω καί δέ νοεῖται Ἐκκλησία χωρῆς Ἐπίσκοπο. Στίς ἐπιστολές τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ὁ πνευματικός καθοδηγητής, ὁ ὁποῖος ἐπισκοπεῖ, ἐφορεύει καί ἀναλίσκεται ἐφ' ὄλων τῶν προβλημάτων τῆς Ἐπισκοπῆς του. Κατά τόν Ἅγιο Κυπριανό ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι τό κέντρο κάθε Ἐκκλησίας, ἐκεῖνος δέ πού δέν ἀκολουθεῖ τόν Ἐπίσκοπο δέν ἀνήκει εἰς τήν Ἐκκλησία²⁸.

Ἡ πνευματική ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐπισκόπου ἐπὶ τοῦ ποιμνίου του εἶναι ἀπεριόριστη καί καταλυτι-

κή. Ἐποπτεύει πνευματικά καί διοικεῖ ὡς ἀπόλυτος κυρίαρχος τήν ἐπισκοπική του περιφέρεια λογοδοτῶν ὁμως γιά μέν τίς πνευματικές του δικαιοδοσίες ἐνώπιόν του Θεοῦ, διά δέ τίς διοικητικές ἀρμοδιότητες ἐνώπιόν τῆς προϊσταμένης του Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς²⁹.

Ἡ ποιμαντική τοῦ Ἐπισκόπου ἐξουσία διακρίνεται σέ νομοθετική, διοικητική καί δικαστική κατὰ τόν Θ' Κανόνα τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Συνόδου (ΡΠ', Β', σ. 696-697). Ἡ νομοθετική ἐξουσία τοῦ Ἐπισκόπου καταγράφεται κατὰ τόν Δ' αἰῶνα. Μετά ταῦτα ὁμως καθορίζεται σαφέστατα.

Ἡ βάση, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ νομοθετική ἐξουσία τοῦ Ἐπισκόπου, εἶναι ὅτι οὗτος ἔχει τό δικαίωμα νά ρυθμίζει τόν ἐσωτερικό βίον τοῦ ποιμνίου του καί νά προσαρμόζει τίς ἐκάστοτε ὑπάρχουσες ἐκκλησιαστικές διατάξεις σύμφωνα μέ τίς εἰδικές περιστάσεις καί τίς ἀνάγκες, πού ἐπικρατοῦν εἰς τήν περιφέρεια τῆς ἐπισκοπῆς του. Αὐτή ἡ ἐναρμόνιση ὁμως πρέπει νά εἶναι σύμφωνη μέ τούς Ἱερούς Κανόνες. Τελικῶς, ἡ πνευματική ἐξουσία τοῦ Ἐπισκόπου ἀσκεῖται διά τῶν ποιμαντικῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν καί ἐγκυκλίων.

Ἐκαστος Μητροπολίτης ἔχει τήν πνευματική ἀρμοδιότητα ἀλλά καί τή νομοθετική ἐξουσία νά ἐκδίδει ἀποφάσεις «κατ' οἰκονομίαν»³⁰. Ἀσκεῖ πνευματική ἐποπτεία ἐπὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν, χειροθετεῖ τόν ἐκλεγέντα Ἡγούμενο, ἐγκρίνει τήν κουρά τῶν μοναχῶν, ἀνακρίνει τά κανονικά παραπτώματα των καί γενικά ἐλέγχει τήν νομιμότητα τῶν πράξεων τῶν Ἡγουμενοσυμβουλίων τῶν Ἱερῶν Μονῶν. Ἐπίσης, τελεῖ τά Ἱερά Μυστήρια, κηρύττει τόν Θεῖον Λόγον, καθιεροῖ τούς Ἱερούς Ναούς καί μεριμνᾷ γιά τήν διακόσμηση τούτων, ἐποπτεύει τήν τέλεση κάθε Ἱεροπραξίας καί περιοδεύει στήν Ἐπισκοπική του περιφέρεια πρὸς ἄσκηση τῶν ποιμαντορικῶν του καθηκόντων. Λαμβάνει κάθε πρόσφορο μέτρο γιά τήν πνευματική ἀναβάθμιση τοῦ ποιμνίου του, εισηγούμενος πρὸς τήν προϊσταμένη του Ἐκκλησιαστική Ἀρχή, τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας (Ι.σ. Ι), κάθε μέτρο, τό ὁποῖο βελτιώνει καί διευκολύνει τήν διαποίμανση τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἐπισκοπῆς του ἀλλά καί τῆς Ἐκκλησίας γενικότερα³¹.

2. Διοικητικές αρμοδιότητες

Ο ισχύων Καταστατικός Χάρτης της Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ν. 590/1977) ἀλλά καί οἱ προϊσχύσαντες τούτου, παρέχουν πολλαπλές καί εὐρείες διοικητικές ἀρμοδιότητες, τόσον διά τήν Ἱερά Μητρόπολη, τῆς ὁποίας προΐσταται ὅσον καί γιά τήν ἐν γένει διοίκηση τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Εἰδικότερα, κάθε Μητροπολίτης προεδρεύει:

α. Τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (Ι.Σ.Ι.) καί τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου (Δ.Ι.Σ.), ἐφ' ὅσον ἔχει ἐκλεγεί Ἀρχιεπίσκοπος (ἄρθρο 3).

β. Τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Ἐκκλησίας, κατά τά πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης (ἄρθρο 10).

γ. Τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας κατά τά πρεσβεῖα Ἀρχιερωσύνης (Α.Υ.σ. Ε.- ἄρθρο 42 παρ. 5)

δ. Τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μητροπόλεως του (ἄρθρο 35).

ε. Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων (ἄρθρο 59).

στ. Τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Μητροπολιτικῆς του περιφερείας (ἄρθρο 2 τοῦ ν. 2383/1932).

ζ. Τῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων διά τούς Ἐφημερίους καί Διακόνους τῆς Μητροπόλεως τοῦ (ἄρθρο 4 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 58/1975 Κανονισμοῦ).

Περαιτέρω:

- Ἐκδίδει τίς πράξεις διορισμοῦ Ἱεροψαλτῶν καί Νεωκόρων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί ὅλες ἐν γένει τίς συναφεῖς πράξεις τῆς ὑπηρεσιακῆς κατάστασης τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως ὡς ἱεραρχικός προΐστάμενος, σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις τῶν νόμων καί τῶν Κανονισμῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού ἔχουν ἐκδοθεῖ κατά νομοθετική ἐξουσιοδότηση τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
- Ἀσκεῖ ἔλ'κῆ Ἱερά Σύνοδο τήν ἴδρυση, ἀνασύσταση καί συγχώνευση Ἱερῶν Μονῶν καί Ἐνοριῶν³².
- Προβαίνει στήν σύσταση φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων³³.

Γενικά ὁ Ἐπίσκοπος ὡς προΐστάμενος ὅλων τῶν Διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν καί λειτουργημάτων τῆς Ἐπισκοπῆς του ἔχει τήν ἄμεσο ἐπιμέλεια καί φροντίδα³⁴ αὐτῶν.

3. Διαχειριστικές ἀρμοδιότητες

Τόσον, κυρίως, ὁ ἐκκλησιαστικός ὅσον καί ὁ πολιτειακός νομοθέτης, ἐναρμονιζόμενοι ἀμφοτέροι στό πνεῦμα τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς ἔχουν πρωτίστως πνευματική ἀποστολή ὡς ἀποτελοῦντες τό ὄρατό σῶμα τοῦ Ἱεροῦ Καθιδρύματος τῆς Ἐκκλησίας, προσπαθοῦν ἐπιμελῶς νά μήν ἐμπλέκουν τούς Μητροπολίτες εἰς τήν διαχείριση τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Ἐπιλέγεται, ὅπως θά λεχθεῖ κατωτέρω, ἡ συλλογική διαχείριση διά τῆς καθιερώσεως τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων, τῶν ὁποίων τήν προεδρία ἔχει ὁ Μητροπολίτης, ἀναπληρούμενος ὑπό τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

Μοναδική περίπτωση ἀποκλειστικῶν ἀρμοδιοτήτων διαχείρισεως πόρων τῆς Ἐκκλησίας μέ εὐθύνη τοῦ Μητροπολίτου ὑπῆρξε ἡ κατά τό παρελθόν, ἀλλά καί σήμερα ὑφιστάμενη, ὅμως διαφοροποιηθεῖσα, διαχείριση τῶν κατά νόμον εἰσφορῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν γιά τήν συντήρηση τῶν Μητροπολιτικῶν γραφείων ἢ ἄλλων προσόδων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως.

Ἡ σχετική διάταξη τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ προϊσχύσαντος Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Α.Ν. 2170/1940 - ΦΕΚ Α' 5) ἔχει ἐπί λέξει:

«Τήν διαχείρισιν τῶν κατά νόμον εἰσφορῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν πρός συντήρησιν τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων ἢ ἄλλων προσόδων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τῶν Μητροπόλεων διεξάγει ὑπευθύνως ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης»³⁵.

Ἡ ἴδια ἀκριβῶς διάταξη, ἐλλειπούσης τῆς φράσεως «τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς», ἐπαναλαμβάνεται μέ τό ἄρθρο 24 τοῦ μετέπειτα προϊσχύσαντος Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ν. 671/1943 - ΦΕΚ Α' 324)³⁶.

Μετά ταῦτα ἐπακολούθησε ἡ ἐκδοχή τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Α.Ν. 126/1969 - ΦΕΚ Α' 27), ἥδη καταργηθέντος.

Τό νομοθέτημα αυτό, καιτοι θεσπίσθηκε σέ περίοδο δικτατορίας καί καταστολής τών δημοκρατικῶν λειτουργιῶν, προσέδωσε αὐτοτέλεια στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μέ τίς παρασχεθεῖσες νομοθετικές ἐξουσιοδοτήσεις στή Διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας πρὸς νομοθετική ρύθμιση ἰδίων τῆς θεμάτων³⁷.

Εἰδικότερα εἰς τό κείμενο τῶν διατάξεων τοῦ ἄνω Καταστατικοῦ Χάρτου καί δὴ καί μέ τό ἄρθρο 30 αὐτοῦ ἐπαναλήφθηκε ἡ σχετική διάταξη περὶ διαχειρίσεως τῶν εἰσφορῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν μέ μία σημαντική συμπλήρωση - νομοθετική ἐξουσιοδότηση εἰς τό τέλος τοῦ ἄρθρου:

«Ἡ διαχείρισις τῶν κατὰ νόμον εἰσφορῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν πρὸς συντήρησιν τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων ἢ ἄλλων προσόδων τῆς Μητροπόλεως διεξάγεται εὐθύνη τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἐκδιδομένας καί διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευμένας Κανονιστικὰς ἀποφάσεις τῆς Δ.Ι.Σ.»

Ἡ ἀκροτελεύτια συμπλήρωση τῆς πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο ἐξουσιοδοτικῆς διατάξεως προφανῶς τέθηκε πρὸς περιφρούρηση τοῦ κύρους τοῦ Μητροπολίτου καί διαφάνειας τῶν διαχειριστικῶν του πράξεων, ὁ ὁποῖος ἐφεξῆς θά προβαίνει εἰς τὴν διαχείριση τῶν ἄνω μνημονευομένων πόρων βάσει συνοδικῶν ἀποφάσεων, οἱ ὁποῖες, μετὰ τὴν δημοσίευσή τους εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἔχουν ἰσχύ νόμου.

Οὕτω, ὑπὸ τό κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 126/1969 ἡ διαχείριση τῶν εἰσφορῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν γιὰ τὴν συντήρηση τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων ὡς καί τῶν ἄλλων προσόδων τῆς Μητροπόλεως διεξάγεται μὲν μέ εὐθύνη τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, πάντοτε ὅμως σύμφωνα μέ τίς ἐκδοθεῖσες ἀποφάσεις τῆς Ἱεραῖς Συνόδου.

Μετὰ ταῦτα, ληξιάσης τῆς δικτατορικῆς περιόδου, ἐπανῆλθε, κατόπιν ἐκδόσεως Συντακτικῶν Πράξεων³⁸, τό κανονικό νομικό καθεστὼς εἰς τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί διὰ τοῦ Ν.Δ. 87/1974 (ΦΕΚ - Α' 278), καταργήθηκε (ἄρθρο 6) ὁ Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν.Δ. 126/1969) καί ἐπανατέθηκε σέ ἰσχύ ὁ νόμος 671/1973 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»³⁹.

Ἀπὸ τὴν μικτὴ ἐκ κληρικῶν καί λαϊκῶν Ἐπιτροπῆ, πού συστήθηκε μέ τό ἄρθρο 11 τοῦ ν. 87/1974 γιὰ τὴν ἐντὸς διμήνου σύνταξη νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προέκυψε ὁ νέος, ἰσχύων καί σήμερα Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ν. 590/1977 - ΦΕΚ Α' 146).

Ἀλλὰ καί εἰς τὸν ἰσχύοντα Καταστατικὸ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρὸς περιφρούρηση τοῦ κύρους τοῦ Μητροπολίτου σχετικά μέ τὴν διαχείριση τῶν εἰσφορῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν πρὸς συντήρηση τῶν Μητροπολιτικῶν γραφείων, ἐπαναλήφθηκε στό ἄρθρο 30 αὐτοῦ ἡ ἴδια ἀκριβῶς διάταξη τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ καταργηθέντος Καταστατικοῦ Χάρτου (Α.Ν. 126/1969).

Δηλαδή, ἡ διαχείριση τῶν ἄνω πόρων τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Μητροπόλεως, ἦτοι τῶν κατὰ νόμον εἰσφορῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν πρὸς συντήρηση τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων ἢ ἄλλων προσόδων τῆς Μητροπόλεως, διεξάγεται μέ εὐθύνη τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἀλλὰ πάντοτε διὰ τῶν Κανονιστικῶν ἀποφάσεων τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῖς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τοιαύτη ὅμως Κανονιστικὴ Ἀπόφαση ἀποτελεῖ ὁ ὑπ' ἀριθ. 58/1975 Κανονισμοῦ «Περὶ ἀρμοδιοτήτων καί τρόπου λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων», ὁ ὁποῖος ἐκδόθηκε κατ' ἐφαρμογή ἐξουσιοδοτικῆς διατάξεως τοῦ προϊσχύσαντος Καταστατικοῦ Χάρτου (Ν.Δ. 126/1969), ἡ ὁποία διάταξη διατηρήθηκε σέ ἰσχύ μέ τό Ν.Δ. 87/1974. Ἡ εὐθύνη δέ τοῦ Μητροπολίτου, ὅσον ἀφορᾷ στήν διαχείριση τῶν πόρων τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Μητροπόλεως ἔγκειται εἰς τὴν ιδιότητά του ὡς Προέδρου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει σαφῶς ὅτι, ὁ ἰσχύων καταστατικός νομοθέτης, ἀπηχῶν τό πνεῦμα τῶν Ἱερῶν Κανόνων, πού ἔχουν διατυπωθεῖ ὑπὸ τῶν Τοπικῶν, Πατριαρχικῶν καί Οἰκουμενικῶν Συνόδων, διαφυλάσσει τὸν Ἐπίσκοπον ἀπὸ τὴν ἀνάμιξη του στή διαχείριση τῆς Μητροπόλεως του καί ἀναθέτει κάθε πράξη διαχείρισης εἰς τό συλλογικὸ ὄργανο διοίκησης καί διαχείρισης τῆς Μητροπόλεως, τό *Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο*, τοῦ ὁποῖου καί προεδρεύει ὁ Μητροπολίτης ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του. Οὕτω, ἡ διαχείριση τῶν πό-

ρων και της εν γένει περιουσίας των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου των Ίερων Μητροπόλεων⁴⁰ ανήκει εις τὰ Μητροπολιτικά Συμβούλια⁴¹.

III. Μητροπολιτικά Συμβούλια

Οι Ίεροί Κανόνες της Έκκλησίας, προκειμένου να διαφυλάξουν και περιφρουρήσουν τό ὕπατο ἐκκλησιαστικό ἀξίωμα τοῦ Ἐπισκόπου ἀπό τήν διαχείριση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν καί τούς πιθανούς κινδύνους τῶν ἀυθαιρεσιῶν της, καθορίζουν καί σκιαγραφοῦν, κυρίως, τίς πνευματικές καί διοικητικές ἐξουσίες τούτου, χωρίς νά τόν ἀναμειγνύουν σέ πράξεις διαχείρισης⁴². Οὕτω, διαφυλάσσεται καί προβάλλεται ἡ πνευματική καί ἱεραποστολική ἀποστολή τοῦ Ἐπισκόπου.

Τοῦτο καταδεικνύεται σαφέστερα κατά τήν μετά τήν παύση τῶν διωγμῶν ἐποχή. Τότε, ἀπό τίς ἀρχές τοῦ Δ' αἰῶνα, πού παρατηρήθηκε αὐξηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, καθιερώθηκε ὁ θεσμός τοῦ *Οἰκονόμου*, δηλαδή, ἐνός ἐιδικοῦ βοηθοῦ τοῦ Ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος ἀποκλειστικό ἔργο εἶχε τήν διαχείριση τῆς περιουσίας καί τῶν πάσης φύσεως ὑλικῶν ἀγαθῶν τῆς Ἐπισκοπικῆς του περιφέρειας⁴³. Ὁ θεσμός αὐτός ἐξελίχθηκε διαχρονικά σέ συλλογικό ὄργανο, τό *Μητροπολιτικό Συμβούλιο*.

Ἡ Καταστατική θεσμοθέτηση τοῦ θεσμοῦ τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων ὡς ὀργάνων διαχείρισης καί περιφρούρησης τῆς περιουσίας τῶν Ίερῶν Μητροπόλεων, καταγράφεται εις τό τρίτο ἐδάφιο τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ προϊσχύσαντος Καταστατικοῦ νόμου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1931⁴⁴. Ἡ σχετική διάταξη ἔχει ἐπί λέξει:

«Τὰ Μητροπολιτικά κτίρια ἐπιτρέπεται νά ἐπιβαρυνθῶσι δι' ὑποθήκης, ἄν πρόκειται νά συναφθῆ δάνειον πρός βερίτωσιν αὐτῶν ἢ ἀγοράν ἐπίπλων, ἀπαλλοτριοῦνται δέ ἐκουσίως μόνον πρός ἀγοράν καταλληλοτέρων τοιούτων. Εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀπαιτεῖται ἀπόφαισις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καί ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων».

Ἡ ἀνωτέρω διάταξη ἐπαναλήφθηκε αὐτοῦσια στό αὐτό ἐδάφιο τοῦ ἴδιου ἄρθρου 13 τοῦ ν. 5438/1932 «Περί τροποποιήσεως καί συμπληρώ-

σεως τοῦ ν. 5187/1931 «Καταστατικός νόμος τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»⁴⁵.

Ἡ ἴδια σαφῆς διάταξη περί Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἡ ὁποία λεπτομερῶς καταγράφει καί τήν σύνθεση τούτου, ἀποτελεῖ τό ἄρθρο 35 τοῦ προϊσχύσαντος Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν.Δ. 126/1969).

Μέ τήν διάταξη τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄνω ἄρθρου ὁ νομοθέτης κατά νομοθετική ἀρμοδιότητα ἔδιδε, γιά πρώτη φορά στά χρονικά τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό δικαίωμα στήν Ἐκκλησία, δι' Ἀποφάσεώς της νά ψηφίζει Κανονισμόν περί τῶν ἀρμοδιοτήτων καί τοῦ τρόπου λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων. Ὁ Κανονισμός αὐτός, δημοσιευόμενος εις τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἔχει ἰσχύν νόμου γιά τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ρυθμίζει.

Σέ ἐκτέλεση τῆς ἄνω παρασχεθείσης νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ἡ ὁποία διατηρήθηκε σέ ἰσχύν μέ τό Ν.Δ. 87/1974, ἐξεδόθη ὁ ὑπ' ἀριθμ. 58/1975 Κανονισμός «Περί ἀρμοδιοτήτων καί τρόπου λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων» (ΦΕΚ Α' 4/1975). Ὁ Κανονισμός αὐτός ἰσχύει καί σήμερα μέ τόν ἰσχύοντα Καταστατικό Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ν.590/1977), ὁ ὁποῖος μέ τό ἄρθρο 35 αὐτοῦ ἀντικατέστησε τὰ ἄρθρα 1 καί 4 τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ⁴⁶.

Ἡ ἀρτιότερα ὁμοῦ διάταξη περί τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων εἶναι τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Μάλιστα, γιά ἀσφαλέστερη διαχείριση, ἀλλά καί διαφάνεια γιά τήν διαχείριση τῶν πόρων τῶν Ίερῶν Μητροπόλεων, περιελήφθησαν εις τήν σύνθεση τοῦ Συμβουλίου τόσον ἐκπρόσωπος τῆς Δικαστικῆς Ἀρχῆς ὅσον καί τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας καί δῆ καί ὄργανο τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου ἔχει ὡς ἐξῆς:

«1. Παρά τῆ Ἀρχιεπισκοπῆ Ἀθηνῶν καί ἐκάστη Μητροπόλει συνιστᾶται Μητροπολιτικόν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, ὡς Προέδρου, ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἐνός δικαστικοῦ λειτουργοῦ, ὀριζομένου μετά τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ὑπό τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου, τοῦ Δημοσίου Ταμίου, δύο ἐφημερίων καί ἐνός ἐκκλησιαστικοῦ συμβούλου, ὀρι-

ζομένων διά κληρώσεως υπό τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν ἐφημερίων καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν συμβούλων τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς ἑδρας τῆς Μητροπόλεως. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἀρχιερέως.

2. Εἰς ἅς ἑδρας Μητροπόλεων δέν ἐδρεύει Δημόσιον Ταμεῖον, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου μετέχει ἀντί τοῦ Ταμίου εἰς Δημόσιος ὑπάλληλος, ὑπηρετῶν εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν περιφέρειαν, ὀριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως.

3. Δι' ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ., δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται αἱ ἀρμοδιότητες καί ὁ τρόπος λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων»⁴⁷.

Ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης, ὁ ὁποῖος προεδρεύει τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ὀφείλει νά ἐκτελεῖ καί νά συμμορφώνεται μέ τίς ἀποφάσεις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, τό ὁποῖο διοικεῖ καί διαχειρίζεται τό Νομικό Πρόσωπο τῆς Μητροπό-

λεως. Ἐάν ὁμως διαπιστωθεῖ ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ἐνεφυλοχώρησε κάποια πλημμέλεια ἢ παραισέφρυσε λάθος ἢ παρανομία σέ ληφθεῖσα ἀπόφαση, τό θέμα μέ ἐντολή τοῦ Μητροπολίτου εἰσάγεται ἐκ νέου στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο γιά νά τροποποιήσει, συμπληρώσει ἢ καί ἀνακαλέσει τὴν προηγουμένη ἀπόφαση καί νά ἐκδώσει νέα τοιαύτη⁴⁸.

Τέλος, πρέπει νά ἐπισημανθεῖ τό γεγονός ὅτι ἀπό τό ἔτος 1977, χρόνος ἰσχύος τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας, μέχρι σήμερα ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δέν ἔχει κάνει χρήση τῆς ἐξουσιοδοτικῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 35 παρ. 3 τοῦ ν. 590/1977 γιά νά ἐκδώσει ἕναν πλήρη Κανονισμό περὶ τῆς λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων.

Γενικά, τά Μητροπολιτικά Συμβούλια, ὅπως καί ἅπαντα τά διοικητικά Συμβούλια τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἀλλά καί τῶν Κοινοτικῶν καί Δημοτικῶν Νομικῶν Προσώπων, διοικοῦν καί διαχειρίζονται τὴν κινητὴ καί ἀκίνητη περιουσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

18. Βλ. Π. Τρεμπέλα, *Δογματική τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας*, Ἀθήνα 1959 σελ. 387 καί 398.
19. Σήμερα οἱ διαποιμαίνοντες Ἱερά Μητρόπολη Ἐπίσκοποι ἔχει καθιερωθεῖ νά φέρουν τόν τίτλο τοῦ Μητροπολίτη. Συναφεῖς εἶναι καί οἱ ὀνομασίες Ἱεράρχης ἢ Ἀρχιερεὺς, ἐναλλασσόμενες τόσον στοὺς Ἱερούς Κανόνες ὅσον καί στίς διατάξεις τῆς κειμένης ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας. Ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατέχουν εἰδικό ἀξίωμα. Ἐκαστος ἐξ αὐτῶν εἶναι Ἐπίσκοπος ὡς πρῶτος μεταξὺ ἴσων (primus inter pares).
20. Βλ. ἀρθρα 27,28 καί 68 τοῦ ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ Α' 146).
21. Βλ. πλείονα Β. Φειδᾶ, ἔνθα ἀνωτέρω, τόμος 24 σελ. 109.
22. Βλ. Κανόνα ΜΗ' τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (ΡΠ, Β', σελ. 419 καί Κεφ. α' τῆς ΡΚΓ' καί Κεφ. β' τῆς ΡΛΖ' Ἰουστιανείου Νεαράς. Πλείονα Ἱερωνύμου Κοτσώνη, *Θρησκευτικὴ καί Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια*, τόμος σελ. 783-784.
23. Προβλ. Α' Ἀγίων Ἀποστόλων, ΡΠ, Β, σ. 1, ΙΓ' καί ΜΘ τῆς ἐν Καρθαγένῃ, ΡΠ, Γ, σ. 325,423. ΣτΕ 508/1983 Γ' Τμῆμα καί 4113/1983 Ὀλομέλεια. Βλ. πλείονα Γ. Πουλιῆ, *Νομοθετικά κείμενα Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου*, Θεσσαλονίκη 1985, σ. 58.
24. Ἄρθρο 34 τοῦ ν. 590/1977.
25. Ἄρθρα 23,24 καί 26 τοῦ ν. 590/1977.

26. Οί Τιτουλάριοι Μητροπολίτες, μή διαθέτοντες δική τους έπαρχία προς διαποίμανση, είναι μέν θρησκευτικοί λειτουργοί της Ανατολικής Όρθοδόξου του Χριστού Έκκλησίας, έχοντας τόν τρίτο βαθμό της ιερωσύνης, δέν έχουν όμως τήν ιδιότητα οργάνων, πού μετέχουν στή διοίκηση τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, υπό τήν ειδικότερη μορφή της του Ν.Π.Δ.Δ, ούτε αποκτούν από μόνη τήν ιδιότητα του Τιτουλάριου Άρχιερέα και τήν ιδιότητα του υπαλλήλου του νομικού τούτου προσώπου: ΣτΕ 3112/1977. Εύρ. ΣτΕ 1977, 530. Άρθρα 27 παρ. 1, 28, 42 παρ. 1 και 68 του ν. 590/1977 και πλείονα, Θρησκευτική Νομοθεσία, σ. Τρωιάνου, Κ. Παπαγεωργίου, Άθήνα 2009, σελ. 231.
27. Άρθρο 29 παρ. 1 του ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» (ΦΕΚ Α΄ 146).
- 28 Βλ. Ίερωνύμου Κοτσώνη, Θρησκευτική και Ήθική Έγκυκλοπαίδεια, τόμος 5, σ. 783.
- 29 Πρβλ. Κανόνα ΛΑ΄ των Άγίων Άποστόλων ΡΠ, Β, σελ.39
30. Είναι δέ «οικονομία» ή πρόσκαιρος και λογική παρέκκλιση εν των θεσπιθέντων κανόνων σε δεδομένη περίπτωση άνευ μετακινήσεως των δογματικών ορίων και δι΄ αυτής ή επίτευξη τής σωτηρίας και του προορισμού του ανθρώπου και ή εν γένει προαγωγή τής Έκκλησίας. Άποτελεί ή οικονομία τήν εν Χριστώ έλευθερία, μέ τήν όποία ή Έκκλησία «διαχειρίζεται τήν Θεϊαν Χάριν» και διευθετεί τά του οίκου της (=οικονομία) προς ψυχική ώφέλεια του ανθρώπου. Βλ. πλείονα Παν. Ί. Μπούμης, Οικονομία, Θρησκευτική και Ήθική Έγκυκλοπαίδεια, τόμος 9 σ. 678-679.
31. Άρθρο 20 του υπ΄ αριθ. 1/1969 Κανονισμού (ΦΕΚ Α΄ 85). Είς τό άρθρο 30 του προϊσχύσαντος Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1923 (ΦΕΚ Α΄ 387) όρίζεται: «Ο Άρχιερέυς όφείλει νά περιοδεύει εν τή ίδια αυτου Μητροπόλει άπαξ τουλάχιστον του έτους προς εκτέλειση των ποιμαντικών αυτου καθηκόντων. Η παράλειψις τής περιοδείας άποτελεί παράβαση καθήκοντος».
32. Άρθρα 36 παρ. 2 και 39 παρ. 3 του ν.590/1977.
33. Άρθρο 20 παρ. 2 του υπ΄ αριθ. 1/1969 Κανονισμού τής Έκκλησίας τής Ελλάδος (ΦΕΚ Α΄ 185). Θέμα γεννάται για τήν νομική φύση των Φιλανθρωπικών Ίδρυμάτων, τά όποια συνιστώνται μέ πράξη του άρμοδίου Μητροπολίτου, δημοσιευμένη εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως. Δηλαδή, άν τά Ίδρύματα αυτά αποκτούν Νομική προσωπικότητα και ποία;
- Άπό τόν συνδυασμό των διατάξεων του Καταστατικού Χάρτου, των κειμένων διατάξεων του Άστικού Κώδικα και των Κανονισμών τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, πού εκδόθηκαν βάσει έξουσιοδοτικών διατάξεων του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος (ν. 590/1977), τά Έκκλησιαστικά Φιλανθρωπικά Ίδρύματα, καθιερύμενα διά πράξεων των οικείων Μητροπολιτών, δημοσιευόμενα διά τής Διαρκούς Ίεράς Συνόδου εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως, άποτελούν Νομικά Πρόσωπα Ίδιωτικού Δικαίου.
- Βάσει έξουσιοδοτικής διατάξεως του προϊσχύσαντος Ν.Δ. 126/1969 «Περί του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος», έξεδόθη ό υπ΄ αριθ. 1/1969 Κανονισμός τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Όργανισμού Διοικήσεως των Έκκλησιαστικών Σωμάτων και Όργάνων» (ΦΕΚ Α΄ 185/11-09-1970). Είς τό άρθρο 20 και εις τό τελευταίο έδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου αυτου του άνω Κανονισμού αναφέρονται ως προς τίς άρμοδιότητες του Μητροπολίτου τά κάτωθι: «Έχει πāsαν άρμοδιότητα προς σύσταση και διοίκηση των Έκκλησιαστικών Φιλανθρωπικών Ίδρυμάτων, εκδιδούς προς τούτο Ίδρυτικήν Πράξιν και Κανονισμόν, τά όποία δημοσιεύονται διά τής Δ.Ι.Σ. εις τό δελτίον «Έκκλησία» και εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως».
- Τό Ν.Δ. 87/1974 (ΦΕΚ Α΄ 278), τό όποιο κατήργησε τό Ν.Δ. 126/1969, διεφύλαξε τήν ισχύ των έξουσιοδοτικών διατάξεων του καταργηθέντος Ν.Δ. διά του άρθρου 6 αυτου, άρα και τήν ισχύν του υπ΄ αριθμ. 1/1969 ως άνω μνημονευόμενου Κανονισμού. Έξ άλλου, διατηρήθηκε ή ισχύς του Κανονισμού τούτου διά του άρθρου 67 του ισχύοντος σήμερα Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος (ν. 590/1977). Έτσι, ό υπ΄ αριθ. 1/1969 Κανονισμός «Περί Όργανισμού Διοικήσεως των Έκκλησιαστικών Σωμάτων και Όργάνων» επέχει ισχύν νόμου (άρθρο 6 του Ν.Δ. 407/1970).
- Τό ότι τά υπό του Μητροπολίτου ιδρυόμενα Φιλανθρωπικά Ίδρύματα, των όποιων ή ιδρυτική πράξη και ό Κανονισμός δημοσιεύονται εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως, άποτελούν Νομικά Πρόσωπα Ίδιωτικού Δικαίου κατά τήν έννοια των διατάξεων του Άστικού Κώδικα (άρθρο 108 και έπόμενα), άποδεικνύεται και από τήν διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.
- Η σχετική διάταξη του Καταστατικού Χάρτου έχει ως έξης: «Τό Έκκλησιαστικόν Όργανοτροφεϊον Βουλγαμένης ως και τά λοιπά Καθιδρύματα τής Αρχιεπισκοπής Άθηνών και των Μητροπόλεων, τά λειτουργούντα

μέχρι της ισχύος του παρόντος και κεκτημένα νομική προσωπικότητα, είναι Νομικά Πρόσωπα Ίδιωτικού Δικαίου, λειτουργούν δέ επί τη βάσει των ύφισταμένων μέχρι σήμερα οργανισμών αυτών, οτινες δύναται να συμπληρώνονται και να τροποποιούνται ἐφ' ἑξῆς διά κανονιστικῶν ἀποφάσεων ἐκδιδομένων ὑπό τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, δι' ὧν θά ρυθμίζονται τὰ τῆς διοικήσεως, διαχειρίσεως, ἐλέγχου καὶ ἐν γένει λειτουργίας αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν».

Ἀφοῦ στὰ συνεστημένα ἐκκλησιαστικά Φιλανθρωπικά Ἰδρύματα, πού συστήθηκαν κατὰ τίς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα καὶ ἀπέκτησαν νομική προσωπικότητα τοῦ Νομικοῦ Προσώπου Ίδιωτικοῦ Δικαίου, ὁ οἰκείου Μητροπολίτης βάσει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. 590/1977, δύναται νά τροποποιεῖ τοὺς Κανονισμοὺς λειτουργίας τους καὶ νά ἐλέγχει τὴν διοίκηση, διαχείριση καὶ τὸ προσωπικὸ αὐτῶν διὰ πράξεών του, δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πρὸδηλον εἶναι ὅτι οὗτος δύναται διὰ πράξεών του δημοσιευομένων διὰ τῆς Δ.Ι.Σ. εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, νά ἰδρύει ἐκκλησιαστικά Φιλανθρωπικά Ἰδρύματα ἀποτελοῦντα Νομικά Πρόσωπα Ίδιωτικοῦ Δικαίου (ἄρθρο 20 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ).

34. «Πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ὁ Ἐπίσκοπος ἐχέτω τὴν φρονίδα, καὶ διοικεῖτο αὐτὰ, ὡς τοῦ Θεοῦ ἐφορῶντος». Κανὼν ΛΗ' Ἀγίων Ἀποστόλων.
35. Βλ. Μητροπολίτου Κίτρους Βαρνάβα Τζωρτζάτου, «Καταστατική Νομοθεσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἀθήνα 1967, σελ. 250.
36. Βλ. Μητροπολίτου Κίτρους Βαρνάβα Τζωρτζάτου, ἔνθα ἀνωτέρω, σελ. 287.
37. «Ἡ παραπάνω νομοθετικὰ κατοχυρωμένη ἐσωτερικὴ αὐτοτέλεια τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ γεγονός ἀξιοσημείωτο, μεγάλης ζωτικῆς σημασίας, ἀπορρέει δέ ἀπὸ τίς θεμελιώδεις διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, τοὺς Ἱερούς Κανόνες καὶ τὴ μακραίωνη Ἐκκλησιαστικὴ μας Παράδοση.
38. Ἡ Ἐκκλησία μέ τίς διατάξεις τοῦ τότε Καταστατικοῦ τῆς Χάρτη (Ν.Δ. 126/1969) ἀποκτᾶ δύναμη μεγάλου βεληνεκοῦς καὶ ἰσχύος γιὰ τὴν ρύθμιση τῶν ἐννόμων σχέσεων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ τῆς χώρας, ἀφοῦ ἡ Διοίκησή της εἶναι νομοθετικὰ ἱκανή, μόνη της πλέον, νά ἀποτελεῖ Βουλὴ - Νομοθετικὸ Σῶμα καὶ νά ψηφίζει διατάξεις, πού τὴν ἀφοροῦν. Δηλαδή, πρὶν ἀπὸ τὴν ἰσχύ τοῦ Ν.Δ. 126/1969, ἡ ὅλη διοίκηση καὶ διαχείριση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ χώρου (π.χ. διορισμός ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, μίσθωση καὶ ἐκποίηση ἀκινήτων, ἐκτέλεση ἐκκλησιαστικῶν ἔργων κ.τ.λ.) γινόταν μόνον μέ διατάξεις νόμων, πού ψηφίζε ὁ κοινὸς νομοθέτης. Ἡ Πολιτεία ἦταν ἡ μοναδικὴ πηγὴ καὶ ὁ ἐν γένει ρυθμιστὴς καὶ τῆς τελευταίας λεπτομερείας στὴν ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση, ἀφοῦ αὐτὴ ἐρρῦθμιζε, σχεδόν μονομερῶς, κάθε ἀναφερόμενο ζήτημα τῆς Ἐκκλησίας. Ἀκόμη καὶ ὁ διορισμός ἑνὸς γραμματέα ἢ κλητήρα σέ ὁποιοδήποτε Ἐκκλησιαστικὸ Νομικὸ Πρόσωπο ἔπρεπε νά γίνετο μέ τὴν διαδικασία, πού προέβλεπαν συγκεκριμένους διατάξεις τοῦ πολιτειακοῦ νομοθέτη.
- Μέ ἀπλά λόγια ἀπὸ τὸ ἔτος 1969 ἡ Ἐκκλησία ἀπέκτησε τὸ δικαίωμα νά θεσπίζει κανόνες δικαίου μέ μορφή Κανονισμῶν ἢ Κανονιστικῶν Διατάξεων σχετικὰ μέ τὴν διοίκηση καὶ τὴ διαχείριση τῶν δραστηριοτήτων της. Καὶ οἱ κανόνες αὐτοὶ νά ἔχουν ἰσχύ νόμου, δυνάμενοι νά τροποποιοῦν ἢ καταργοῦν κείμενες διατάξεις (βλ. ἄρθρο 5 τοῦ Ν.Δ. 407/1970 - ΦΕΚ Α' 9, μέ τὸ ὅποιο ἐρμηνεύονται αὐθεντικά οἱ δοθεῖσες μέ τὸ Ν.Δ. 126/1969 νομοθετικὲς ἐξουσιοδοτήσεις). βλ. πλείονα: Γεωργίου Ἰ. Μποτῆ, Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος - Τριάντα χρόνια νομοθετικοῦ ἔργου, Ἐκδόσεις Πλάτανος, Ἀθήνα 2001, σελ. 9-18 καὶ ὑποσημείωση 1 τοῦ παρόντος.
38. Συντακτικὲς Πράξεις ὑπ' ἀριθ. 3/1974 (ΦΕΚ Α' 4) καὶ 7/1974 (ΦΕΚ Α' 188).
39. Οἱ συντάκτες τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 87/1974 εἶχαν τὴν πρόνοια διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νομοθετήματος τούτου νά διαφυλάξουν σέ ἰσχύ ὅλες, σχεδόν, τίς ἐξουσιοδοτικὲς διατάξεις πού εἶχαν δοθεῖ πρὸς τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ κατηργηθέντος Α.Ν. 126/1969, ἤτοι τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 38 παρ. 8, 42, 24 παρ. 4, 32 παρ. 2, 33 παρ. 2, 36 παρ. 3, 38 παρ. 4, 39 παρ. 2 καὶ 42 παρ. 3, 5 καὶ 7, οἱ ὁποῖες διατάξεις ἔχουν ἐπαναληφθεῖ εἰς τὸν ἰσχύοντα Καταστατικὸ Χάρτη (ν. 590/1977).
40. Οἱ Ἱερεῖς Μητροπόλεις εἶναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ἄρθρο 1 παρ. 4 τοῦ ν. 590/1977).
41. Ἄρθρο 35 τοῦ ν. 590/1977.
42. «Ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος κοσμικῆς φροντίδας μὴ ἀναλαμβάνετω». Κανὼν ΣΤ' Ἀγίων Ἀποστόλων. Βλ. καὶ Εὐαγγέλου Μαντζουνέα, ἔνθα ἀνωτέρω, σελ. 98.
43. Πρβλ. ΚΣΤ τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ΙΑ' τῆς Ζ', ΡΠ, Β, σ. 276-276, 590 καὶ Ι. Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, Δ', σ. 347). Ἐπειδὴ μερικοὶ Ἐπίσκοποι παραμελοῦσαν ἢ ἀπέφευγαν νά διορίσουν Οἰκονόμο, ἡ Ζ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος διὰ εἰδικοῦ κανόνος ὑπεχρέωσε τὸν Ἐπίσκοπο νά διορίζει Οἰκονόμο (Κανὼν ΙΑ', ΡΠ', Β', σ. 590). Βλ. καὶ Ε. Μαντζουνέα, ἔνθα ἀνωτέρω σ. 184, Κανὼν ΙΑ' τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Σύνταγμα Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων, τόμος Δ', σ. 350.

44. 5187/1931 «Καταστατικός νόμος της αυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ Α΄ 255/20 Ἰουλίου/4 Αὐγούστου 1931).
45. Βλ. πλείονα Βαρνάβα Τζωρτζιάτου, ἔνθα ἀνωτέρω, σελ. 174 καί 197.
46. Βλ. σ. Τρωιάνου-Κ.Παπαγεωργίου, ἔνθα ἀνωτέρω, σελ.491.
47. Τό ἄρθρο 35 περί Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων ἀντικαταστάθηκε μέ τήν παράγραφο 6 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 1700/1987 «Ρύθμιση θεμάτων ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας» (ΦΕΚ Α΄ 61). Ἡ διάταξη ὁμως τοῦ ἄρθρου 8 κρίθηκε ἀντισυνταγματική διά τοῦτο καταργήθηκε μέ τό ἄρθρο 9 τῆς συμβάσεως μεταξύ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, πού κυρώθηκε μέ τόν ν. 1811/1988 (ΦΕΚ Α΄ 231) μέ ἀποτέλεσμα νά ἐπανέλθει σέ ἰσχύ τό ἄρθρο 35 τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Χάρτου (ν. 590/1977).
- Προτεῖνω στήν Διαρκή Ἱερά Σύνοδο νά ἀξιοποιήσει τό ἰσχύον ἀπό τό ἔτος 1977 μέχρι σήμερα τό δικαίωμά της, πού τῆς παραχωρήθηκε μέ τήν ἐξουσιοδοτική διάταξη τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄνω ἄρθρου, νά καθορίσει πληρέστερα τόν τρόπο λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων. Ὑφίσταται ὁμως ἀνάγκη συμπλήρωσης καί τροποποίησης τῶν περί Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων διατάξεων τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 58/1975 ὑφισταμένου Κανονισμοῦ, ἐκδοθέντος πρό τοῦ ἰσχύοντος σήμερα Καταστατικοῦ Χάρτου.
48. Σέ καμία περίπτωση Μητροπολίτης ἤ καί Ἀρχιεπίσκοπος δέν δικαιούται μονομερῶς μέ ἀτομική πράξη του νά τροποποιήσει, καταργήσει, ἀνακαλέσει ἤ ἀναστείλει Ἀπόφαση τοῦ νομίμως συγκεκριημένου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Τυχόν γενομένη τοιαύτη πράξη τοῦ Μητροπολίτη εἶναι ἄκυρος, μή δυναμένη νά ἐπαγάγει ἔννομα ἀποτελέσματα, ἀντικανονική καί ἀντίθετη πρὸς τίς εὐαγγελικές ἐπιταγές: «Πάντα εὐσχημόνως καί κατά τάξιν γινέσθω» Α΄ Κορ. 14,40.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κανονισμός περί Συστάσεως και Λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος μέ τήν ἐπωνυμία: «Βρεφονηπιακός Σταθμός Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν»

Ἡ ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 29 παράγρ. 2 καί 59 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τās ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρός τό Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τάς ὑφισταμένες Κοινωνικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἐνορίας Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἰδίᾳ τήν μέριμναν αὐτῆς ὑπέρ τῶν Βρεφῶν καί τῶν Νηπίων.

4. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 3/17.3.2011 Πρᾶξιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος, Βριλησίων ἐγκριθεῖσαν ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. Α5/14.4.2011 Ἀποφάσεως αὐτοῦ.

5. Τήν ἀπό 2.5.2011 Ἀπόφασιν καί τήν ὑπ' ἀριθμ. 1523/2.5.2011 Πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

6. Τήν ἀπό 5.5.2011 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Τήν ἀπό 12.5.2011 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Ἀποφασίζει

Συνιστᾷ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Μεταμορφώσεως Σωτῆρος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικόν Ἰδρυμα ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: «Βρεφονηπιακός Σταθμός Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», τό ὁποῖον θά λειτουργῇ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος καί θά ἐδρεύῃ εἰς τόν Δῆμον Βριλησίων. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχείρισις καί λει-

τουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θά διέπεται ἀπό τās διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός

Περί Συστάσεως καί Λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος μέ τήν ἐπωνυμία: «Βρεφονηπιακός Σταθμός Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν»,

Ἄρθρον 1
Σύστασις

Στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καί στήν ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων συστήνεται Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα, κατ' ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν.590/1977), μέ τήν ἐπωνυμία: «Βρεφονηπιακός Σταθμός Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», τό ὁποῖο θά ἀποτελεῖ αὐτοτελεῖ Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων ἰδίᾳ διαχείρισις καί μή κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα θά διέπεται δέ ἀπό τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 2
Σκοπός τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπός τοῦ ἰδρύματος εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις, φύλαξις, προστασία, ἰατροφαρμακευτική περίθαλψις, διαπαιδαγώγησις, δημιουργική ἀπασχόλησις, ψυχαγωγία καί ἐν γένει φροντίδα βρεφῶν καί νηπίων (ἀπό 6 μηνῶν μέχρι 5 ἐτῶν) ἐργαζομένων συζύγων πού, κατὰ προτίμησιν, κατοικοῦν ἢ διαμένουν στήν περιφέρεια τῆς ἐνορίας Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων καί σέ περιφέρειες ἀλλῶν ἐνοριῶν, κατόπιν ἐξασφάλισης ἀδειας γιά τή λειτουργία του ὡς ἄνω Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ, σύμφωνα μέ τοὺς ὅρους καί τίς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας (ἰδίως ἀρθρ.12 παρ. γ' Ν. 2082/1992). Σκοπός ἐπίσης τοῦ Ἰδρύματος

είναι η ὀργάνωση διαλέξεων, ἐορτῶν καί ἀλλων παρεμφερῶν ἐκδηλώσεων γιά τήν προστασία τῆς μητέρας καί τοῦ παιδιοῦ γενικῶς.

ἄρθρον 3

Ὀργάνωση- Διοίκηση

1. Τό ἴδρυμα τελεῖ ὑπό τήν πνευματική καί διοικητική ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί διοικεῖται ἀπό πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) πού ἀπαρτίζεται ἀπό:

α) Τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος, ὡς Πρόεδρο, ὅπως ὀρίζεται ἀπό τόν ἄρθρο 59 παρ. 2 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναπληρουμένου σέ περίπτωση κωλύματος ἢ ἀπουσίας ἀπό τόν ἐκάστοτε Πρόεδρο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτήρος Βριλησίων καί

β) τὰ ὑπόλοιπα 4 μέλη τοῦ ἐκάστοτε Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου. Ἡ θτεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής, δύναται νά ἀνανεωθεῖ καί τό ἀξίωμά τους εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο.

2. Τό Δ.Σ. κατά τήν πρώτη συνεδρίασή του ἐπιλέγει μεταξύ τῶν μελῶν του τόν Γραμματέα καί τόν Ταμία.

3. Τό Δ.Σ. συνέρχεται τακτικά κάθε μήνα καί ἐκτάκτως ὅταν κριθεῖ αὐτό ἀναγκαῖο ἀπό τόν Πρόεδρο ἢ ζητηθεῖ ἐγγράφως ἀπό τρία (3) τουλάχιστον μέλη τοῦ Δ.Σ.

4. Στίς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά, στά ὁποῖα καταχωρίζονται ὅλες οἱ ἀποφάσεις, καθὼς καί ἡ γνώμη τῶν μειοψηφουσάντων μελῶν. Τά πρακτικά ἀναγιγνώσκονται κατά τήν ἐπομένη Συνεδρία τοῦ Δ.Σ. καί ὑπογράφονται ἀπ' ὅλα τὰ μέλη.

ἄρθρον 4

Καθήκοντα Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τό Δ.Σ. διοικεῖ τό ἴδρυμα καί φροντίζει γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του. Διαχειρίζεται τίς ὑποθέσεις αὐτοῦ, ἐγκρίνει τόν ἐτήσιο προϋπολογισμό καί ἀπολογισμό εἰσόδων καί ἐξόδων, τοὺς ὁποῖους ὑποβάλλει γιά ἐγκριση στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο καί ἀποφασίζει γιά κάθε δαπάνη τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ.

2. Προσλαμβάνει μέ σύμβαση ἰδιωτικοῦ Δικαίου καί ἀπολύει τό προσωπικό του Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ, ἀποφασίζει δέ τήν καταβολή ἐπάπαξ ἀμοιβῆς γιά τήν παροχή ὑπηρεσιῶν στό ἴδρυμα.

3. Προσλαμβάνει Συμβούλους ἐπί παιδαγωγικῶν, ἰατρικῶν, νομικῶν, οικονομικῶν καί ἄλλων θεμάτων καί ἀποφασίζει γιά κάθε θέμα πού δέν προβλέπεται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό, πάντοτε δέ μέ τήν ἐγκριση τῶν Πράξεων του ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

4. Μεριμᾶ γιά τήν ἐξεύρεση οικονομικῶν πόρων καί τήν ἐπαύξηση αὐτῶν, καθὼς καί γιά τήν εὐρυθμ, ὁμαλή, ἀπόσκοπη καί ἀποτελεσματική λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

5. Συντάσει τόν Ἑσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ, πού ἐγκρίνεται ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

ἄρθρον 5

Καθήκοντα τοῦ Προέδρου

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἐκπροσωπεῖ τό ἴδρυμα ἐνώπιον κάθε Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς καί σέ ὅλες τίς σχέσεις του μέ ἄλλα ἴδρύματα, ὀργανισμούς, νομικά καί φυσικά πρόσωπα. Δύναται δέ νά ἐκχωρεῖ τό δικαίωμα αὐτό κατά περίπτωση σέ ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ., κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., γεγονός πού αὐτοδικαίως θά συμβαίνει καί στίς περιπτώσεις πού ἀναπληρώνεται στά καθήκοντά του ἀπό τόν νόμιμο ἀναπληρωτή του.

2. Προσκαλεῖ τό Δ.Σ. σέ τακτικές καί ἐκτακτες συνεδριάσεις.

3. Λαμβάνει γνώση τῆς ἀλληλογραφίας καί ὑπογράφει τή σχετική ἀλληλογραφία.

4. Μεριμᾶ γιά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καί τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα τοῦ Γραμματέα

1. Ὁ Γραμματέας τοῦ Δ.Σ. τηρεῖ τό βιβλίο Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος.

2. Συντάσσει τά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. καί φυλάσσει τό βιβλίο τῶν πρακτικῶν.

3. Τηρεῖ τό βιβλίο Μητρώου τῶν Νηπίων του Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ, φυλάσσει τή σφραγίδα καί τό ἀρχεῖο αὐτοῦ.

ἄρθρον 7

Καθήκοντα τοῦ Ταμία

1. Ὁ ταμίας εἰσπράττει τά ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος καί ἐκδίδει Γραμμάτιο εἰσπράξεως ὑπογραφόμενο ἀπό τόν Πρόεδρο καί τόν Ταμία.

2. Γιά κάθε εἰσφορά σέ εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξη παραλαβῆς καί γίνεται καταχώρηση στά οἰκεία βιβλία τοῦ Ἰδρύματος.

3. Ἐνεργεῖ τίς πληρωμές, ἀφοῦ ἐκδοθεῖ τό χρηματικό ἔνταλμα πληρωμῆς, τό ὁποῖο ὑπογράφεται ἀπό τόν Πρόεδρο καί τόν Ταμία.

4. Τηρεῖ τό βιβλίο τοῦ Ταμείου, στό ὁποῖο καταχωρίζονται τά ἔσοδα καί τά ἔξοδα τά ὁποῖα πραγματοποιοῦνται κατά τήν χρονική διάρκεια ἑκαστης οικονομικῆς χρήσεως.

5. Τηρεί τὰ διαχειριστικά βιβλία τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ, τὰ ὁποῖα φυλάσσει καθὼς καὶ τὰ παραστατικά στοιχεία τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν πληρωμῶν.

6. Συντάσσει τὸν προϋπολογισμό καὶ τὸν ἀπολογισμό τοῦς ὁποίους ὑποβάλλει ἐγκαίρως πρὸς ψήφισήν στοῦ Δ.Σ. καὶ στή συνέχεια στοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβούλιου γιὰ ἔγκρισήν.

7. Τὰ διπλότυπα Γραμματίων Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν φέρουν τὴ θεώρηση τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ἄρθρον 8

Προσωπικὸ τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ

Τὸ προσωπικὸ τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ διακρίνεται σὲ τακτικὸ (ἀμειβόμενον) καὶ ἐθελοντικὸ (μὴ ἀμειβόμενον). Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ καθορίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ὥστε νὰ καλύπτονται πλήρως οἱ ἀνάγκες λειτουργίας τοῦ Βρεφονηπιακοῦ σταθμοῦ.

Γιὰ τὴν εὐρυθμὴν, ὁμαλὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ προσλαμβάνεται Διευθύντῃς ἢ Διευθύντρια πού νὰ διαθέτει τ' ἀπαραίτητα τυπικά καὶ οὐσιαστικά προσόντα καὶ ἡ ὁποία ἔχει τὴν εὐθύνην λειτουργίας τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ, μεριμνᾷ γιὰ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τῶν παιδιῶν, γιὰ τὴν διαπαιδαγώγησίν τους, τὴν ψυχαγωγίαν τους, τὴν καλὴν διατροφήν. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν καθαριότητα τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ, παρέχει συμβουλευτικὴν ἐνημέρωσιν καὶ ὑποστήριξιν στοὺς γονεῖς τῶν παιδιῶν. Τὴν Διευθύντρια, ὅταν ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, ἀναπληρῶνει μία ἀπὸ τῆς νηπιαγωγούς ἢ βρεφοκόμους πού ὀρίζεται ἀπὸ τὸ ἴδρυμα ἢ τὸ Δ.Σ.

Ἡ Διεύθυνση τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ τηρεῖ τὸ βιβλίον συμβάντων, τῆς ἀτομικῆς κάρτης ὑγείας τῶν παιδιῶν, τὸ βιβλίον παρουσίας αὐτῶν, τὸ βιβλίον παρουσίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ σταθμοῦ καὶ τὸ Μητρώον παιδιῶν.

Προσλαμβάνονται γιὰ τῆς ἀνάγκες τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ ἓνας παιδίατρος, μία δασκάλα μουσικῆς καὶ γυμνάστρια.

Οἱ ἀποδοχές τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος καθορίζονται ἐλευθέρα μὲ συμφωνίαν μεταξὺ ἐργαζομένων καὶ ἐργοδότη, δὲν μποροῦν ὅμως νὰ εἶναι κατώτερες τοῦ ἐλάχιστου ἡμερομισθίου πού προβλέπεται ἀπὸ τῆς ἰσχύουσες κάθε φορὰ συλλογικῆς συμβάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Λαμβανομένου ὑπόψη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ χαρακτῆρα τοῦ Ἰδρύματος ἐλέγχεται ἡ λειτουργία τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶναι κόσμια, εὐπρεπὴς καὶ μὲ ἰδιαίτερα περισσεύματα ἀγάπης, ἐπιείκειας καὶ ὑπομονῆς.

ἄρθρον 9

Λειτουργία τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ

1. Ἡ λειτουργία τοῦ Σταθμοῦ ἀρχίζει τὴν 1η Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 31η Ἰουλίου, τοῦ ἐπόμενου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ἐπὶ 5 ἡμέρες, δηλαδὴ ἀπὸ Δευτέρως ὡς Παρασκευήν.

2. Ὁ Σταθμὸς δὲν λειτουργεῖ ἀπὸ τὴν 24η Δεκεμβρίου μέχρι καὶ τὴν 6η Ἰανουαρίου καθὼς καὶ ἀπὸ τὴ Μ. Πέμπτη μέχρι καὶ τὴν Τρίτην τοῦ Πάσχα.

3. Ὁ Σταθμὸς διακόπτει ἐπίσης τὴν λειτουργίαν του κατὰ τῆς ἐπίσημες ἀργίες τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

4. Ἡ λειτουργία τοῦ Σταθμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς 8:00 π.μ. καὶ λήγει στίς 16:00.

ἄρθρον 10

Ἐγγραφή παιδιῶν

1. Δικαίωμα ἐγγραφῆς στοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ ἔχουν κυρίως τὰ παιδιά τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησσιῶν καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν κενές θέσεις γίνονται δεκτὰ καὶ παιδιά ἄλλων ἐνοριῶν.

2. Στὸ σταθμὸ ἐγγράφονται παιδιά ἀπὸ 18 μνηῶν 5 ἐτῶν καὶ ἀπαιτοῦνται τὰ ἐξῆς δικαιολογητικά:

- Αἴτηση τῶν γονέων ἢ τοῦ κηδεμόνα τοῦ παιδιοῦ.
- Ληξιαρχικὴ πράξις γεννήσεως τοῦ παιδιοῦ.
- Ἱατρικὴ βεβαίωσις γιὰ τὴν σωματικὴν καὶ τὴν πνευματικὴν ὑγείαν του.
- Γιὰ τὴν ἐγγραφήν τῶν παιδιῶν ἀλλοδαπῶν γονέων στοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ ἀπαραίτητη προϋπόθεσις εἶναι ἡ ἄδεια νόμιμης παραμονῆς στήν χώρα μας.

ἄρθρον 11

Διακοπὴ φιλοξενίας παιδιῶν

Ἡ διακοπὴ φιλοξενίας παιδιῶν πραγματοποιεῖται:

1. Ὅταν τὸ ζήτησιν μὲ αἴτησίν τους οἱ γονεῖς καὶ οἱ κηδεμόνες τῶν παιδιῶν.

2. Ὅταν παρουσιασθοῦν σοβαρὰ προβλήματα στήν ὑγείαν ἢ τὴν συμπεριφορὰν τῶν παιδιῶν καὶ δὲν μποροῦν ν' ἀντιμετωπισθοῦν ἀπὸ τὸ Βρεφονηπιακὸ Σταθμὸ.

3. Ὅταν κατ' ἐξακοιούθησιν καὶ παρὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰδοποιήσεως τοῦ Δ.Σ. πρὸς τοὺς γονεῖς, αὐτοὶ δὲν συμμορφώνονται πρὸς τὸ πρόγραμμα λειτουργίας τοῦ Σταθμοῦ.

4. Ὅταν ἀπουσιάζουν συνεχῶς πέραν τοῦ ἐνός (1) μνηῶν ἀδικαιολόγητα τὰ παιδιά ἀπὸ τὸν Σταθμὸ.

5. Ὅταν δὲν καταβάλλεται ἀπὸ τοὺς γονεῖς πέραν τῶν τεσσάρων (4) μνηῶν ἡ οικονομικὴ τους συμμετοχὴ χωρὶς νὰ ὑπάρχει σοβαρὸς λόγος.

Άρθρον 12 Περιουσία - Πόροι

Πόροι του Ίδρύματος είναι:
Ή ετήσια επιχορήγηση του Ί. Ναού.
Τά έσοδα από την πραγματοποίηση διαφόρων εκδηλώσεων.

Οι δωρεές ή οι κληρονομίες υπέρ του Ίδρύματος.
Ή μηνιαία οικονομική συμμετοχή των παιδιών που φιλοξενούνται στον Βρεφονηπιακό Σταθμό.

Οι επιχορηγήσεις από την Περιφερειακή ή την Τοπική Αυτοδιοίκηση, Όργανισμούς και άλλα νομικά πρόσωπα Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου.

Οι τόκοι εκ των καταθέσεων του Ίδρύματος.
Όλα τα άνωτέρω έσοδα κατατίθενται σε τραπεζικό λογαριασμό στο όνομα του Βρεφονηπιακού Σταθμού.

Ο Πρόεδρος υπογράφει τά σχετικά έγγραφα για ανάληψη χρημάτων, τίς έκδιδόμενες τραπεζικές επιταγές κ.τ.λ.

Άρθρον 13 Τηρούμενα βιβλία

α) Τό Ίδρυμα έχει αυτοτελή διαχείριση, τηρεί δέ τά εξής βιβλία θεωρημένα από την Ίερά Ήρχιεπισκοπή Ήθηνών.

1. Βιβλίο Πρωτοκόλλου Είσερχομένων και Έξερχομένων εγγράφων
2. Βιβλίο Πρακτικών Συνεδριάσεων Δ.Σ.
3. Βιβλίο Ταμείου, διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων και διπλότυπα Γραμμάτια Πληρωμών, τά όποια είναι εκτελεστή, έφ' όσον φέρουν την υπογραφή του Προέδρου και του Ταμία του Δ.Σ. και είναι θεωρημένα από την Ι.Α.Α.
4. Βιβλίο κτηματολογίου για τυχόν ακίνητα περιουσιακά στοιχεία του Ίδρύματος και βιβλίο κινητών πραγμάτων.
5. Βιβλίο Συμβάντων
6. Βιβλίο παρουσίας του προσωπικού
7. Μητρώο παιδιών
8. Βιβλίο εκδρομών, επισκέψεων, όμιλιών και διαλέξεων

β) Τό Ίδρυμα τηρεί και άλλα βιβλία τά όποια κρίνονται από τό Δ.Σ. άπαραίτητα για τή λειτουργία του.

Άρθρον 14 Δωρητές- ευεργέτες

Τό Δ.Σ. μπορεί μέ άπόφασή του νά ανακηρύξει Δωρητές και Ευεργέτες είτε έν ζωή είτε μετά θάνατον.

Άρθρον 15 Ειδικές διατάξεις - Κατάργηση του Ίδρύματος

Τό Ίδρυμα καταργείται μέ άπόφαση τής Διαρκούς Ήεράς Συνόδου κατόπιν αίτιολογημένης άπόφασης του Δ.Σ. αυτού, ή όποία έγκρίνεται από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο, όταν δέν εκπληρώνει τίς εκκλησιολογικές προϋποθέσεις και την άποστολή του, όταν παρεκκλίνει του σκοπού του ή καταστεί άνέφικτη ή λειτουργία του. Σε κάθε περίπτωση κατάργησης του Ίδρύματος κάθε κινητό ή ακίνητο περιουσιακό στοιχείο αυτού άνήκει στο Νομικό Πρόσωπο του Ήερού Ναού Μεταμορφώσεως Βριλησίων.

Άρθρον 16 Τροποποίηση του Κανονισμού

Ο παρών Κανονισμός μπορεί νά τροποποιηθεί από την Ήερά Σύνοδο μέ αίτιολογημένη πρόταση του Δ.Σ. που έγκρίνεται από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο. Ή τροποποίηση αυτή υπόκειται στις ίδιες διατυπώσεις δημοσίευσης όπως και ό παρών Κανονισμός.

Άρθρον 17 Ίσχύς του Κανονισμού

1. Ή ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχίζει υπό την δημοσίευσή του στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.
2. Ο Κανονισμός αυτός δημοσιεύεται και στο Έπίσημο Δελτίο τής Εκκλησίας τής Έλλάδος «Έκκλησία».

Άρθρον 18 Κάλυψη δαπάνων

«Ή σύσταση Ίδρύματος διά του παρόντος Κανονισμού, του μέλλοντος νά λειτουργή Βρεφονηπιακό Σταθμού, ουδεμίαν δαπάνην προκαλεί εις βάρος του προϋπολογισμού τής Ένορίας Μεταμορφώσεως Σωτήρος Βριλησίων Ήεράς Ήρχιεπισκοπής Ήθηνών, πλήν τής ετησίας επιχορηγήσεως κατ' άρθρον 12, ή όποία έξαρτάται από την έκδοση έπομένων άποφάσεων εγγραφής πιστώσεων εις τον Προϋπολογισμόν τής Ένορίας, ή δέ δαπάνη μισθοδοσίας του μελλοντικού έμμίθου προσωπικού θά προέληθαι και θά προσδιορισθί υπό των κανονιστικών πράξεων τής διαδικασίας προσλήψεως του αναγκαίου προσωπικού».

Ήθηναι 12.5.2011

Ό Σάμου και Ήκαρίας Ευσέβιος, Προεδρεύων.

Ό Ήρχιγραμματεός
Ήρχιμ. Μάρκος Βασιλάκης

**Κανονισμός περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και κωδικοποιήσεως
εἰς ἑνιαῖον κείμενον τοῦ κανονισμοῦ λειτουργίας
τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου «Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καί Παξῶν
(Φ.Ε.Κ. 825/τ. Β' /15.9.1997)**

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4 καί 29 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. 146 Α').

Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 68/3.9.1997 πράξιν τοῦ Μητροπολίτου Κερκύρας καί Παξῶν κυροῦ Τιμοθέου.

Τόν Κανονισμόν συστάσεως καί λειτουργίας τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καί Παξῶν (Φ.Ε.Κ. τεύχ. Β' 825/15.9.1997).

Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1/2011 πράξιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καί Παξῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 83/11.4.2011 Πράξιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας καί Παξῶν κ. Νεκταρίου.

Τὴν ἀπό 14.4.2011 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴν τροποποίησιν, συμπλήρωσιν καί κωδικοποίησιν εἰς ἑνιαῖον κείμενον τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καί Παξῶν μέ τὴν προσθήκην ἄρθρων, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν εἰς τὴν σύστασιν καί λειτουργίαν ΔΙΕΝΟΡΙΑΚΩΝ συσσιτίων μέ τὴν ἐπωνυμία «Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ ΑΡΤΟΣ». Ὁ κωδικοποιημένος Κανονισμός τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καί Παξῶν περιλαμβάνων 23 ἄρθρα καί ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κανονισμός

περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καί κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τοῦ κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου «Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καί Παξῶν (Φ.Ε.Κ. 825/τ.Β' /15.9.1997)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
1. ΣΥΣΤΑΣΗ - ΣΚΟΠΟΣ

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται εὐαγὲς Ἐκκλησιαστικόν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ Ὁ ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων, ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἰδίας διαχειρίσεως καί μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα. Τὸ Ἴδρυμα τοῦτο τελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν καί ἐποπτεῖαν αὐτῆς καί ἔχει ὡς ἔδρα τὴν πόλιν τῆς Κερκύρας.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Ἡ παροχὴ πάσης ὑλικῆς βοθηείας καί περιθαλίψεως εἰς ἐνδεεῖς (πτωχοὺς, ἀσθενεῖς, ἀστέγους, ἐγκαταλελειμμένους κ.ἄ.) τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας, ἔχοντας ἀνάγκην βοθηείας καί συμπαραστάσεως.

β) Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις ἀπόρων μαθητῶν καί σπουδαστῶν.

γ) Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις ἀπόρων πολυτέκνων οἰκογενειῶν.

δ) Ἡ παροχὴ ἐλληνοχριστιανικῆς διαφωτίσεως εἰς κατοίκους τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας δι' ἐκδόσεως ἐντύπων καί διαφωτιστικῶν φυλλιδίων.

ε) Ἡ βράβευσις ἀριστούχων μαθητῶν καί μαθητριῶν τῆς τελευταίας τάξεως Λυκείου τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας.

2. ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Ἄρθρον 3

1. Τὸ Γενικόν Φιλοπτώχον Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν: α) Τοῦ Μητροπολίτου, ὡς προέδρου, β) Τοῦ Πρωτοσυγκέλλου ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, ὡς Ἀντιπροέδρου, γ) ἑνὸς Κληρικοῦ τῆς Μητροπόλεως, ἐκτελοῦντος καθήκοντα Γραμματέως καί Ταμίου καί δ) Δύο λαϊκῶν (ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν) διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

2. Ἡ θτεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής, τὸ ἀξίωμα τῶν τιμητικῶν καὶ ἄμισθον καὶ δύναται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν μετὰ τὴν λήξιν τῆς θτείας τῶν. Μέλος τοῦ Δ.Σ. ἐκλείπουν ἢ παραιτοῦμενον πρὸς τῆς λήξεως τῆς θτείας τοῦ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου. Μέλος ἀπέχον ἀδικαιολογήτως τριῶν συνεδριῶν τοῦ Δ.Σ. δύναται νὰ ἀντικατασταθῆ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

3. ΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΥΤΩΝ

ἄρθρον 4

1. Πόροι τοῦ Γεν. Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι:

α) Αἱ εἰσφοραὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐνισχύσεις τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν, αἱ ὁποῖαι ἀναγράφονται ἐτησίως εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς, ὡς καὶ αἱ τοιαῦται τῶν Ἱερῶν Μονῶν.

β) Αἱ ἐξ ἐλευθέρας βουλήσεως προσφοραὶ τοῦ Μητροπολίτου καὶ Αἰδ. Ἐφημεριῶν.

γ) Αἱ δωρεαὶ καὶ προσφοραὶ τῶν φιλοanthρώπων ἢ φιλοanthρωπικῶν Ὄργανώσεων, Σωματείων καὶ Συλλόγων.

δ) Αἱ τυχόν Κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις.

ε) Ποσοστὸν 20% ἐκ τῶν εἰς χρῆμα μηνιαίων προσόδων ἐκάστου Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, ἀποδιδόμενον ἀνά τρίμηνον.

στ) Ποσοστὸν 60% ἐκ τοῦ ἐτησίου ἐράνου τῆς «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ» διενεργουμένου κατὰ τὸ μήνα Δεκέμβριον.

ζ) Τὸ προῖον ἐράνου ἐκ δισκοφοριῶν εἰς Ἐνορίας.

η) Διάφοροι ἄλλοι πόροι μὴ κατονομαζόμενοι ὧδε, τοὺς ὁποίους ἤθελεν ἐξεύρει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ προέρχονται ἐκ χρηστῆς πηγῆς.

2. Ἡ διάθεσις γίνεται κατὰ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 2 σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 5

1. Τὸ Γενικὸν Φιλοπτώχων Ταμεῖον «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ» τηρεῖ τὰ ἐξῆς βιβλία:

α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου ἀλληλογραφίας.

β) Βιβλίον Πράξεως Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

γ) Διπλότυπα Γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν, δεόντως ἠριθμημένων καὶ τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ) Φακέλους διαφυλάξεως τιμολογίων, ἀποδείξεων καὶ διαχειριστικῶν στοιχείων.

ε) Βιβλίον περιουσιακῶν στοιχείων.

2. Κατὰ μῆνα Ἰανουάριον συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ. ὁ Ἀπολογισμὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ ἀρχομένου ἔτους βάσει τῶν στοιχείων τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν Ε.Φ.Τ. καὶ ὑποβάλλονται πρὸς ἐγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

3. Πρὸς εὐχερεστέραν διαχείρισιν τῶν πόρων τοῦ Γ.Φ.Τ. δύναται ἡ Ἱερά Μητρόπολις νὰ ἀναθέτει εἰς Ὑπάλληλον αὐτῆς καθήκοντα διαχειριστοῦ ἐπὶ ἀναλόγῳ ἀποζημιώσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Ι. ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

ἄρθρον 6

Πρὸς εὐχερεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου συνίσταται παρ' ἐκάστη ἐνορία εἰδικὸν Ταμεῖον ὀνομαζόμενον «ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ» μὲ ἔδραν τὸν Κεντρικὸν Ναὸν τῆς Ἐνορίας.

ἄρθρον 7

Ἐκαστὸν Ἐνοριακὸν Φιλοπτώχων Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ, ὡς Προέδρου καὶ τεσσάρων Κυριῶν ἢ Δεσποινίδων, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου τῇ προτάσει τοῦ Ἐφημερίου. Ἀντιπρόεδρος, Ταμίαν καὶ Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγει αὕτη κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν.

ἄρθρον 8

Τὰ μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐπὶ τριετῆ θτεία, τοῦ Μητροπολίτου δυναμένου καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας αὐτῶν νὰ ἀντικαθιστᾷ τὰ μέλη, ἅτινα διὰ λόγους ἀπασχολήσεως ἢ ὑγείας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας δέν δύναται νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας τῶν. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς τριετοῦς αὐτῶν θτείας τὰ μέλη τῶν Ε. Φ. Τ. δύναται νὰ ἐπαναδιορίζονται.

ἄρθρον 9

Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ε.Φ.Τ. συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνὸς καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ἐνδιαφερουσῶν αὐτὴν ὑποθέσεων, ἐκτάκτως δὲ συγκαλεῖται ὅταν κληθεῖ ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἢ ζητήσουσι τοῦτο τὰ τρία ἐκ τῶν πέντε μελῶν αὐτῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐάν παρίστανται ὁ Πρόεδρος καὶ δύο τουλάχιστον μέλη καὶ ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Πᾶν ἔγγραφο τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

II. ΠΟΡΟΙ ΤΟΥ Ε.Φ.Τ. ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΑΥΤΩΝ

Άρθρο 10

Πόροι του Ένοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου είναι:

- α) Αι προαιρετικά εισφορά πιστών.
- β) Τό προϊόν των κυτίων, τά όποια τοποθετούνται εις τούς Έρους Ναούς μέ τήν ένδειξιν «ΚΥΤΙΟΝ ΥΠΕΡ ΠΤΩΧΩΝ».
- γ) Τό προϊόν έκ περιφοράς δίσκου ύπέρ των πτωχών, κατόπιν έγκρίσεως τής Έρας Μητροπόλεως.
- δ) Ποσοστόν 40% έκ του έτησίου έράνου τής «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ».
- ε) Αι τυχόν κρατικά έπιχορηγήσεις καί δωρεά φυσικών ή νομικών προσώπων, κληρονομίαί καί κληροδοσίαί.

Άρθρον 11

Οί Πόροι των Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων διατίθενται:

1. Πρός περίθαλψιν πτωχών τής Ένορίας, διά παροχής εις αυτούς τακτικού ή έκτάκτου βοηθήματος, ειδών ένδύσεως, ιατρικής περιθάλψεως καί φαρμάκων.
2. Δι' άγοράν βιβλίων, σχολικών ειδών καί διά τήν παροχήν χρηματικών βοηθημάτων εις άπόρους μαθητάς τής ένορίας.
3. Δι' έπισκέψεις εις τούς φυλακισμένους καί εις διαβιούντας εις εύαγή Ίδρύματα πρós ένίσχυσίν των, καί
4. Εις περίπτωσιν κατά τήν όποίαν εις Έρόν Ναόν δέν ύπάρχει κίνησις αναγκών καί δέν παρέχονται βοηθήματα, δύναται τό προϊόν των πόρων νά αποσταλή εις τό Γενικό Φιλόπτωχον Ταμείο «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ».

Άρθρον 12

1. Έκαστον Ε.Φ.Τ. τηρεί τά ως κάτωθι βιβλία τεθεωρημένα ύπό τής Έρας Μητροπόλεως:

- α) Βιβλίον Πράξεων τής Διαχειριστικής Έπιτροπής.
- β) Βιβλίον Πρωτοκόλλου.
- γ) Γραμμάτια εισπράξεων.
- δ) Έντάλματα πληρωμών.
- ε) Πρακτικό καταμετρήσεως προϊόντων κυτίων καί δισκοφοριών.

2. Κατά μήνα Δεκέμβριον συντάσσεται ό Προϋπολογισμός έκάστου Ε.Φ.Τ. καί κατά μήνα Ίανουάριον ό Άπολογισμός αυτού καί ύποβάλλονται πρós έγκρισιν εις τό Δ.Σ. του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου.

Άρθρον 13

Η έξακρίβωσις τής οικονομικής καταστάσεως έκάστου ένδεοϋ Ένορίτου πρέπει νά γίνεται τό δυνατόν ταχύτερον καί μετά μεγίστης προσοχής, κατόπιν νά

έγγράφεται οϋτος εις τά ειδικά βιβλία τής Ένορίας καί μετά σημειώσεως χρησίμων παρατηρήσεων.

Άρθρον 14

Η χρηματική περιουσία έκάστου Ε.Φ.Τ. υπερβαίνουσα τά 300 Εϋρώ δέον νά κατατίθεται έπ' όνόματι του Ε.Φ.Τ. εις τινά Τράπεζαν ή Ταμιευτήριο. Διά πάσαν άνάληψιν άπαιτείται άπόφασις τής Δ.Ε. κεκυρωμένη ύπό τής Έρας Μητροπόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'
ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΔΙ' ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΣΣΙΤΙΩΝ
«Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ ΑΡΤΟΣ»

Άρθρον 15

1. Τό Γενικό Φιλόπτωχον Ταμείο, πρós εύχερεστέραν έκπλήρωσιν του σκοπού λειτουργίας του, ίδρύει καί λειτουργεί Διενοριακά Συσσίτια, ύπό τήν έπωνυμία «Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ ΑΡΤΟΣ». Τά συσσίτια αυτά θά έχουν ως έδρα των ένορίας τής Έρας Μητροπόλεως, όρισθησομένα παρά του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, άλλα θά ένισχύονται καί παρ' άλλων ένοριών τής Έρας Μητροπόλεως, αι όποια θά όρίζονται κατόπιν άποφάσεως του Μητροπολίτου, είτε διά χρηματικής εισφοράς είτε διά τροφίμων καί άλλων ειδών, τά όποια μέλλουν χρησιμεύσει εις τήν παρασκευήν τροφής.

2. Η άπόφασις του Μητροπολίτου πρέπει νά λαμβάνεται κατόπιν προτάσεως του άρμοδιου Έκκλησιαστικού Συμβουλίου ή των άρμοδιών Έκκλησιαστικών Συμβουλίων, έφόσον εις τό συσσίτιον θά μετέχουν περισσότερες άπό μία ένορίες, των προτάσεων δέ αυτών έγκρινόμενων ύπό του οικείου Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

3. Τό Δ.Σ. του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου συντάσσει τόν Έσωτερικό Κανονισμόν περί λειτουργίας των Δι-Ενοριακών συσσιτίων.

Άρθρον 16

1. Έκαστον Συσσίτιον θά έχει ως έδρα του τό Γραφείο τής Ένορίας, ή όποια θά διαθέση χώρον διά τήν έγκατάστασιν του Συσσιτίου. Τό Συσσίτιον θά διαθέτη ώσαύτως σφραγίδα κυκλικήν, αναγράφουσαν τά έξής: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΔΙ-ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ Ι.Ν. τάδε (ή έπωνυμία του Ναού) «Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ ΑΡΤΟΣ».

2. Έκαστον Συσσίτιον διοικείται ύπό έπταμελοϋς Ειδικής Έπιτροπής Διαχειρίσεως, τά μέλη τής όποίας διορίζονται κατόπιν άποφάσεως του Μητροπολίτου. Πρόεδρος τής Έπιτροπής διορίζεται εις έκ των έφημεριών των Ένοριών, αι όποια στηρίζουν τό Συσσίτιον,

κατόπιν απόφασεως του Μητροπολίτου. Τρία μέλη της Έπιτροπής προέρχονται εκ της Ένορίας, εις την οποίαν ἐδράζεται τό Συσσίτιον, κατόπιν προτάσεως του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου της εν λόγω Ένορίας. Τά υπόλοιπα τρία μέλη (κληρικά ἢ λαϊκά) της ἐπιτροπῆς δύνανται ὅπως προέβηται ἀνά ἕνα ἐκ τῶν υπολοίπων Ένοριῶν, αἵτινες συγκροτοῦν τό Συσσίτιον.

3. Εἰς περίπτωσιν κατά τήν ὁποίαν αἱ Ένορίαί, αἱ ὁποῖαι συμμετέχουν εἰς τό Δι-Ένοριακόν Συσσίτιον εἶναι περισσότεραι τῶν τριῶν, τότε ὀρίζονται ἐκ περιτροπῆς ὡς μέλη της Έπιτροπῆς Διαχειρίσεως ἑκπρόσωποι τῶν Ένοριῶν κατά ἀλφαβητική σειρά των, μέχρις ὅτου εἰς συνεχεῖς θητείας συμμετάσχουν ἀπασαί αἱ Ένορίαί, αἱ ὁποῖαι στηρίζουν τό Συσσίτιον καί πάλι ἐξ ἀρχῆς.

4. Ἡ διάρκεια θητείας της Εἰδικῆς Έπιτροπῆς Διαχειρίσεως εἶναι τριετής.

5. Ἡ Εἰδική Έπιτροπή Διαχειρίσεως, ἐντός δέκα ἡμερῶν ἀπό τοῦ διορισμοῦ της, συνέρχεται εἰς πρώτην συνεδρίαν καί ἐκλέγει τόν Ἀντιπρόεδρον, τόν Γραμματέα καί τόν Ταμίαν.

6. Ἡ Εἰδική Έπιτροπή Διαχειρίσεως τοῦ Δι-Ένοριακοῦ Συσσιτίου δύνανται νά ψηφίζῃ ἐσωτερικόν κανονισμόν, ὁ ὁποῖος θά ἐγκρίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου, μέ τήν σύμφωνον γνώμη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Ὁ Κανονισμός δύνανται νά προβλέπῃ λεπτομερῶς θέματα λειτουργίας τοῦ Δι-Ένοριακοῦ Συσσιτίου. Αἱ διατάξεις του ὅμως δέν δύνανται νά ἀναιροῦν τās διατάξεις τοῦ γενικωτέρου κανονισμοῦ λειτουργίας τῶν Δι-Ένοριακῶν Συσσιτίων.

ἄρθρον 17

Ἀπό τὰ Δι-Ένοριακά συσσίτια θά σιτίζονται ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀποδεδειγμένα δέν ἔχουν τήν οικονομική ἄνεσιν νά αὐτο-ἐξυπηρετοῦνται. Πρός τοῦτο, ἀπαραίτητος εἶναι ἡ προσκόμισις τῶν ἐκκαθαριστικῶν σημειωμάτων τοῦ καθενός ὑποψηφίου πρὸς σίτισιν, ὁ ἔλεγχος τῶν ἀπό τήν Εἰδική Έπιτροπή Διαχειρίσεως καί ἡ καταγραφή τῶν ὑποψηφίων εἰς σχετικόν εἰδικόν Βιβλίον.

ἄρθρον 18

Πόροι τοῦ Δι-Ένοριακοῦ Συσσιτίου εἶναι οἱ ἑξῆς:

α. Αἱ προαιρετικαί εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.

β. Εἰδική τακτικὴ χορηγία ἀπό κάθε Ένορία, ἡ ὁποία μετέχει εἰς τό Δι-Ένοριακόν Συσσίτιον, τό ὕψος της ὁποίας ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου.

γ. Τό προϊόν ἐκ περιφορᾶς δίσκου ὑπὲρ τῶν συσσιτίων, κατόπιν ἐγκρίσεως της Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ. Τό προϊόν ἐξ εἰδικῶν κυτίων ὑπὲρ τοῦ Συσσιτίου, τό ὁποῖο θά βρίσκεται ἐντός ἐκάστου Ἱεροῦ Ναοῦ.

ε. Τό προϊόν εἰδικῶν φιλοanthρωπικῶν ἐκδηλώσεων, λαχειοφόρων ἀγορῶν καί ἐράνων, οἱ ὁποῖοι θά διενεργοῦνται μετὰ θεωρημένων ἀπό τήν Ἱεράν Μητρόπολιν κουπονιῶν-ἀποδείξεων.

στ. Τό προϊόν ἀπό ἐκδόσεις.

ζ. Ποσοστόν ἐκ τοῦ ἐτησίου Ἐράνου της Ἀγάπης, τό ὁποῖον θά καθορίζεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου.

η. Τυχόν κρατικά καί ἄλλα ἐπιχορηγήσεις καί δωρεά φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, κληρονομίαί καί κληροδοσίαι.

ἄρθρον 19

1. Τό Δι-Ένοριακόν Συσσίτιον ἔχει ἰδίαν διαχείρισιν καί τηρεῖ Βιβλίον Ταμείου, Βιβλίον Πρωτοκόλλου, Βιβλίον Πράξεων, Βιβλίον Ἀποθήκης, Ἀρχεῖον σιτιζομένων. Ἡ διαχείρισις τοῦ τελευταίου ὑπόκειται εἰς τās νομικάς διατάξεις περὶ προστασίας τῶν προσωπικῶν δεδομένων. Ἄπαντα τὰ βιβλία εἶναι θεωρημένα ἀπό τήν Ἱεράν Μητρόπολιν.

2. Τό Δι-Ένοριακόν Συσσίτιον ὀφείλει νά ἔχει ξεχωριστόν Ἀριθμόν Φορολογικοῦ Μητρώου ὡς Νομικόν Πρόσωπον Μὴ Κερδοσκοπικοῦ Χαρακτῆρος.

3. Διά κάθε συναλλαγὴν τό Δι-Ένοριακόν Συσσίτιον φέρει εἰδικά διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεως καί πληρωμῆς, δεόντως ἀριθμημένα καί θεωρημένα ἀπό τήν Ἱεράν Μητρόπολιν.

4. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν κυτίων καί ἐκ τῶν δίσκων ὑπὲρ τῶν συσσιτίων θά καταγράφονται εἰς εἰδικόν πρακτικόν καταμετρήσεως, τό ὁποῖο θά ὑπογράφεται ἀπό τό Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον ἐκάστης ἐνορίας καί θά παραδίδεται εἰς τήν Εἰδικήν Έπιτροπήν Διαχειρίσεως, ἡ ὁποία θά καταχωρῇ τὰ ἔσοδα καί θά ἐκδίδῃ τό σχετικόν γραμμάτιον, τό ὁποῖον καί θά ἀποδίδῃ εἰς τήν Ένορίαν.

5. Ἡ Εἰδική Έπιτροπή Διαχειρίσεως εἶναι ὑποχρεωμένη νά συντάσῃ προϋπολογισμόν καί ἀπολογισμόν, οἱ ὁποῖοι θά ἐγκρίνονται ἀπό τό Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

6. Εἰς περίπτωσιν κατά τήν ὁποίαν ἡ χρηματικὴ παρουσία ἐκάστου Δι-Ένοριακοῦ Συσσιτίου ὑπερβαίνει τὰ 1000 Εὐρώ, δέον νά κατατίθεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συσσιτίου εἰς Τράπεζαν ἢ Ταμιευτήριον. Διά πᾶσαν ἀνάληψιν ἀπαιτεῖται αἰτιολογημένη πράξις της Εἰδικῆς Έπιτροπῆς Διαχειρίσεως, θεωρημένη ὑπό της Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 20

1. Κατά μῆνα Φεβρουάριον ἐκάστου ἔτους καί εἰς ἡμερομηνίαν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου συγκαλεῖται ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέχουν τὰ μέλη τῶν ΔΕ τῶν Ε.Φ.Τ. καί τῶν Εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν Διαχειρίσεως τῶν Διεννοριακῶν συσσιτίων.

2. Κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἀναγινώσκονται τὰ πεπραγμένα τοῦ παρελθόντος ἔτους καί ὁ προγραμματισμός τοῦ φιλοπονητικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος.

ἄρθρον 21

1. Ὁ παρῶν Κανονισμός δύναται νὰ τροποποιηθῆ καί νὰ συμπληρωθῆ ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γ.Φ.Τ. καί ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου.

2. Τὸ παρὸν Ἴδρυμα τοῦ Γ.Φ.Τ. καταργεῖται καί διαλύεται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ὅταν δὲν ἐκπληρώνη τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ καί καθίσταται ἀνέφικτος ἡ λειτουργία του.

3α. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Γ.Φ.Τ. «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ» ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν Ἱεράν Μητροπόλιν Κερκύρας, Παξῶν

καί Διαποντίων Νήσων, ἥτις δύναται νὰ διαθέσῃ αὐτὴν δι' οἰονδήποτε παρεμφερῆ σκοπὸν.

β. Ἡ περιουσία τῶν Ε.Φ.Τ. ἐν περιπτώσει διαλύσεως αὐτῶν, περιέρχεται εἰς τὸ παρά τῆ Ἱερᾶ Μητροπόλεως Γενικὸν Φιλοπτώχον Ταμεῖον «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ».

γ. Ὡσαύτως καί ἡ περιουσία ἐκάστου Δι-Ενοριακοῦ Συσσιτίου, ἐν περιπτώσει διαλύσεως αὐτοῦ, ἀνήκει εἰς τὸ Γενικὸν Φιλοπτώχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ».

ἄρθρον 22

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὁ Κανονισμός οὗτος δημοσιεύεται καί εἰς τὸ ἐπίσημον δεητίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 23

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῆ.

Ἀθῆναι 14.4.2011

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Μᾶρκος Βασιλάκης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ – ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Παρασκευῆς Ἁγίου Γάλακτος,
Ταξιάρχων Μεθαινεοῦς,
Ἁγίας Παρασκευῆς Χαλάνδρων,
Ἁγίου Μάμαντος Ἀφροδισίων,
Ἁγίου Παντελεήμονος Κεράμου,
Γενεθλίων Θεοτόκου Λεπτοπόδων,
Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Χριστοῦ Ἐγρηγόρου,
Ἁγίου Γεωργίου Σιδηροῦντος,
Ἁγίας Ματρώνης Καταβάσεως,
Ἁγίου Παντελεήμονος Κηπουριῶν,
Ἁγίας Παρασκευῆς Φυτῶν,
Προφήτου Ἡλίου Σπαρτοῦντος,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Χίῳ τῇ 29ῃ Ἀπριλίου 2011

† Ὁ Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Γεωργίου Ἀμαλιάδος,
Ἁγίου Δημητρίου Πουρναρίου,
Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Ὑψηλοῦ,
Ἁγίας Κυριακῆς Κερτίζας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημο-

σιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πύργῳ τῇ 13ῃ Μαΐου 2011

† Ὁ Ἡλείας Γερμανός

Ἱερά Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀμαλιάδος,
Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Ἀμαλιάδος,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Πύργῳ τῇ 13ῃ Μαΐου 2011

† Ὁ Ἡλείας Γερμανός

Ἱερά Μητρόπολις Μυτιλήνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Θεράποντος Μυτιλήνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 3ῃ Μαΐου 2011

† Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις Γουμένισσας,
Ἀξιουπόλεως καί Ποθικαστρού**

Ἐπισκοπικόν Δικαστήριον

Κλητήριον Ἐπίκριμα

Καλεῖται ὁ Πρεσβύτερος Δημήτριος Μωυσιάδης ἵνα ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γουμένισσας, Ἀξιουπόλεως καί Ποθικαστρού τῇ 8ῃ Αὐγούστου 2011 ἡμέρα Δευτέρα καί ὥρα 10.00 π.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὁδός Κοιμήσεως Θεοτόκου 1, 613

00, Γουμένισσα ἵνα δικασθῆ ἐπί α) αὐτογνώμονι ἀποβολῇ τοῦ Ἱερατικοῦ του Σχήματος, β) ἐκούσιᾳ παραιτήσει ἐκ τῆς Ἱερατικῆς του Ἰδιότητος καί γ) σκανδαλισμῶ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν. Προσεπιδηλοῦμεν δέ ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας του καί μή ἐμφανίσεως του τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καί ὥρᾳ, θέλει δικασθῆ ἐρήμην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου
Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Γουμένισσας, Ἀξιουπόλεως καί Ποθικαστρού
Δημήτριος
Ὁ Γραμματεὺς
Βασίλειος Μαυρόπουλος Βέλλιος

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 10.5.2011

Συνήλθε τὴν Τρίτη, 10 Μαΐου 2011, στὴν πρώτη Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Μάιο ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προεδρευόντος τοῦ Ἀντιπροέδρου Αὐτῆς, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εὐσεβίου.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐξέφρασε τὴν συμπάθειά Της καὶ τίς εὐχές Της, στὴν δοκιμασία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, μετὰ τὸ ἀτύχημα, τὸ ὁποῖον συνέβη χθές, στὴν πόλη τοῦ Ἀγρινίου.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, ἀνέπεμψε δέσπηση ὑπὲρ ταχείας ἀναρρώσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Ἀποφάσισε:

- νὰ ἀναβληθεῖ ἡ σύγκληση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὁποία εἶχε προγραμματισθεῖ τὴν 16η καὶ 17η Μαΐου 2011,
- νὰ ἐπισκεφθεῖ ἐν σώματι αὐριο τὸν ἀσθενοῦντα Μακαριώτατο στό Νοσοκομεῖο καὶ ἐν συνεχείᾳ διέκοψε τίς ἐργασίες Της γιὰ σήμερα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 11.5.2011

Συνήλθε τὴν Τετάρτη, 11 Μαΐου 2011, στὴν δευτέρα Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Μάιο ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προεδρευόντος τοῦ Ἀντιπροέδρου Αὐτῆς, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εὐσεβίου.

Κατὰ τὴν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Στὴν συνέχεια ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὴν Ἐκθεση πού ὑπέβαλε ἡ Ὑποεπιτροπὴ 3ου τέκνου, σχετικά μὲ τὸ Πρόγραμμα τῆς ἐπιδοτήσεως τοῦ 3ου τέκνου στὴν ἀκριτικὴ περιο-

χὴ τῆς Θράκης, κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος 2010. Ἐδόθησαν 5.200 ἐπιδόματα συνολικοῦ ὕψους 1.086.276 € τὰ ὁποῖα προήλθαν ἀπὸ ἐπιχορήγηση τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τὴν Τράπεζα Πειραιῶς, ἀπὸ τὴν μισθοδοσία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ δισκοφορίες καὶ ἀπὸ δωρεές ἰδιωτῶν.

Ἐπίσης ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ ἐκθέσεις πού ὑπέβαλε ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Μεταναστῶν, Προσφύγων καὶ Παλιννοστούντων περὶ: τῆς Στρογγυλῆς Τραπέζης, πού πραγματοποιήθηκε στὴν Ἀθήνα, στίς 7 Ἀπριλίου 2011 μὲ θέμα: «Ἐνταξὴ τῶν μεταναστῶν: Σημασία στὴν ἰδιότητα τοῦ Πολίτη», καὶ τοῦ Συνεδρίου μὲ θέμα: «Μηχανισμοὶ στήριξης τῆς κοινωνικῆς ἔνταξης: Μετανάστες - Μετανάστριες», πού πραγματοποιήθηκε στὴν Ἀθήνα, στίς 14 καὶ 15 Ἀπριλίου 2011.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινε τὴν πρόταση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων, γιὰ τὴν διοργάνωση τῆς ΚΓ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ θέματα Αἱρέσεων καὶ Παραθρησκείας, ἡ ὁποία θὰ πραγματοποιηθεῖ στὴν Λαμία, ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου ἕως 2 Νοεμβρίου 2011. Τὴν Πανορθόδοξο Συνδιάσκεψη θὰ φιλοξενήσῃ ἡ Ἱερά Μητρόπολις Φθιώτιδος.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ὄρισε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καστορίας κ. Σεραφεῖμ νὰ παρασταεῖ στίς ἐκδηλώσεις τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμpanίας, μὲ τίτλο «Παύλεια 2011», ἀπὸ 26 ἕως 29 Ἰουνίου 2011.

Τέλος ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, ἐνέκρινε ἀποσπάσεις Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ Ἱερές Μητροπόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου

Οί ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 12.5.2011

Συνῆλθε τὴν Πέμπτη, 12 Μαΐου 2011, στὴν τρίτη Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Μάιο ἢ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προεδρεύοντος τοῦ Ἀντιπροέδρου Αὐτῆς, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου καὶ Ἱκαρίας κ. Εὐσεβίου.

Κατὰ τὴν σημερινή Συνεδρία ἢ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας καὶ συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου

Συνάντηση Μακαριωτάτου

*καὶ Σεβ. Μητροπολιτῶν μέ τὸν Πρωθυπουργό
κ. Γ. Παπανδρέου*

Μέ τὸν Πρωθυπουργό κ. Γ. Παπανδρέου συναντήθηκαν στίς 6.5.2011 τὸ μεσημέρι στοὺς Μέγαρο Μαξίμου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερώνυμος καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Σάμου κ. Εὐσέβιος, Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειος καὶ Ν. Σμύρνης κ. Συμεών.

Ὁ Πρωθυπουργός ἀφοῦ καλωσόρισε τὸν Μακαριώτατο καὶ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες ἐπισήμανε: “Χρειάζεται ἡ συνεργασία μεταξύ Κράτους καὶ Ἐκκλησίας μέ τὸν ἰδιαίτερο ρόλο πού ἔχει ὁ καθένας σέ αὐτὴ τὴ δύσκολη στιγμή, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ δώσουμε λύσεις, αἰσιοδοξία καὶ ἐλπίδα. Ἡ στενὴ συνεργασία θὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ βάλουμε τὴν Ἑλλάδα σέ διαφορετικὸ δρόμο”.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ Μακαριώτατος ὑπογράμμισε: «Εἴμαστε κοντά σας σήμερα, γιὰτί θέλουμε νὰ συζητήσουμε θέματα εὐρύτερης σημασίας στίς σχέσεις Κράτους καὶ Ἐκκλησίας. Εἴμαστε σέ κρίση, ὅπως εἶπατε κύριε Πρωθυπουργέ. Ἡ Ἐκκλησία προσπαθεῖ νὰ βοηθήσει ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο καὶ ὁ λαὸς προσβλέπει μέ ἀγωνία. Ἔχει ἀπαιτήσεις. Πρέπει νὰ πάρουμε ἀποφάσεις πού θὰ ἀνακουφίσουν τὸν κόσμο”.

*Σύσκεψη γιὰ τὴ διδασκαλία
τοῦ Μαθήματος τῶν Θεολογικῶν*

Πραγματοποιήθηκε τὸ Σάββατο 30 Ἀπριλίου 2011, στοὺς Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἑλλάδος στὴν Ἱερά Μονὴ Πεντέλης, ἔπειτα ἀπὸ ἀπόφαση τῆς Ἱεράς Συνόδου, εὐρεῖα σύσκεψη μέ θέμα τίς ἀλλαγές πού ἀνακοινώθηκαν γιὰ τὴ διδασκαλία τοῦ Μαθήματος τῶν Θεολογικῶν. Στὴν συνάντηση προήδρευσε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος καὶ συμμετείχαν Συννοδικοὶ Μητροπολίτες, Ἐκπρόσωποι τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων, τοῦ Θεολογικοῦ Συνδέσμου “Ὁ ΚΑΙΡΟΣ”, τοῦ Παγκρητίου Θεολογικοῦ Συνδέσμου, τοῦ Συνδέσμου Θεολόγων Μακεδονίας - Θράκης καὶ τῶν τοπικῶν παραρτημάτων τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συζητήσεως ἐξέθεσαν τίς ἀπόψεις τοὺς ὅλοι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν φορέων καὶ ἡ Σύσκεψη κατέληξε ὁμόφωνα ὅτι:

α) Ἐνῶ ἀριθμητικὰ οἱ ὥρες διδασκαλίας τοῦ Μαθήματος τῶν Θεολογικῶν στοὺς Νέο Λύκειο φαίνεται νὰ παραμένουν οἱ ἴδιες οὐσιαστικὰ στὴν πράξη μειώνονται ἀπὸ πέντε σέ τρεῖς ὑποχρεωτικές ὥρες, καθότι προφανῶς ὁ μαθητὴς τῆς Γ Λυκείου θὰ προτιμήσει νὰ ἐπιλέξει κάποιον ἀπὸ τὰ μαθήματα ἀξημένης βαρύτητας πού τὸν ἐνδιαφέρει, παρὰ τὸ Μάθημα τῶν Θεολογικῶν.

β) Εἶναι τουλάχιστον παράδοξο, τὸ Μάθημα τῶν Θεολογικῶν νὰ μετατρέπεται σέ μονώρο στὴν Β Λυκείου, σέ ἀντίθεση μέ τὴν ἐπίσημη πρόταση τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας διὰ Βίου Μάθησης καὶ Θεολογικῶν, στὴν ὁποία ἐπισημαίνεται ὅτι τὰ μονώρο μαθήματα παύουν νὰ ὑφίστανται γιὰ παιδαγωγικούς καὶ διδακτικούς λόγους.

γ) Ἡ διδασκαλία τοῦ Μαθήματος τῶν Θεολογικῶν σχετίζεται μέ θεμελιώδεις μορφωτικές, παιδαγωγικές καὶ ἀνθρωπιστικές ἀνάγκες τοῦ σύγχρονου μαθητῆ καὶ πολίτη.

δ) Γιὰ τοὺς παραπάνω λόγους θεωρεῖται ἀπαραίτητη:

- ἡ ὑποχρεωτικὴ διδασκαλία τοῦ Μαθήματος τῶν Θεολογικῶν σέ ὅλες τίς τάξεις καὶ γιὰ ὅλους τοὺς μαθητές

- ἡ δίωρη διδασκαλία του σέ ὅλες τίς τάξεις τοῦ Λυκείου, στὴν Γενικὴ καὶ Τεχνικὴ Ἐκπαίδευση.

ε) Τέλος ἐκφράστηκε ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ἐκπροσώπων τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν, Ἐνώσεων καὶ Συνδέσμων στοὺς μέχρι τώρα χειρισμούς τῆς

Ἱερᾶς Συνόδου καί ζητήθηκε ὁμόφωνα τόσον ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ὅσον ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος νά προβοῦν στίς ἀπαραίτητες ἐνέργειες πρός τήν Πολιτεία, γιά τήν προώθηση τῆς ἀνωτέρω θέσεως.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

*Ἱατρικό Ἀνακοινωθέν
γιά τήν ὄγεια τοῦ Μακαριωτάτου*

Ἀπό τό Γενικό Νοσοκομεῖο Ἀττικῆς ΚΑΤ ἀνακοινώθηκαν τά κάτωθι: «Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος χειρουργήθηκε τήν Τρίτη 10.5.2011 στίς 11 τό πρωί γιά ἀποκατάσταση διπολικοῦ κατάγματος κνήμης καί περόνης ἀριστερά μέ ἐνδομυελική ἥλωση. Ἡ μετεγχειρητική κατάσταση κρίνεται ἀρίστη καί ἡ διάρκεια νοσηλείας του ὑπολογίζεται σέ περίπου μία ἐβδομάδα» (10.5.2011).

*Συνάντηση Μακαριωτάτου καί τοῦ
κ. Α. Σαμαρᾶ στά συσσίτια τῆς Ι.Α.Α.*

Στόν κῶρο διανομῆς συσσιτίων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, στό κέντρο ὑποδοχῆς ἀστέγων τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, βρέθηκαν τό μεσημέρι τῆς Μεγάλης Πέμπτης 21.5.2011 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καί ὁ κ. Ἀντώνης Σαμαρᾶς.

«Συμπληρώνουμε, αὐτές τίς ἡμέρες, δύο χρόνια τοῦ προγράμματος «Ἡ Ἐκκλησία στούς δρόμους», ὑπογράμμισε ὁ Μακαριώτατος «καί θέλουμε νά εὐχαριστήσουμε ὅλους ὅσοι ἔχουν στηρίξει αὐτό τό σημαντικό ἔργο».

Ἀπό τήν πλευρά του ὁ κ. Σαμαρᾶς ἀναφέρθηκε στό καταπληκτικό καί σπουδαῖο ἔργο φιλανθρωπίας πού κάνει ἡ Ἐκκλησία σέ ὁλόκληρη τή χώρα.

Εὐχαρίστησε τόν Μακαριώτατο γιά τίς προσπάθειες πού καταβάλλει γιά τήν ἀνακούφιση τῶν εὐπαθῶν κοινωνικῶν ὁμάδων καί ζήτησε ἀπό τόν κόσμο νά στηρίξει, ὅσο μπορεῖ, μέ τίς δυνάμεις του, τοὺς ἀνθρώπους τρίτης ἡλικίας, τοὺς φτωχοὺς καί ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀνάγκη.

Συνάντηση τοῦ Μακαριωτάτου μέ τόν κ. Ἀλέξη Τσίπρα

Μέ τόν Πρόεδρο τῆς Κ.Ο. τοῦ ΣΥΡΙΖΑ κ. Ἀλέξη Τσίπρα συναντήθηκε στίς 30 Μαΐου τό πρωί ὁ Μακαριώτατος. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί ὁ κ. Τσίπρας συζήτησαν γιά τίς τρέχουσες κοινωνικές ἐξελίξεις καί γιά τό ρόλο πού διαδραματίζει ἡ Ἐκκλησία στήν ἀνακούφιση τῶν πλέον ἀδυνάμων μελῶν τῆς κοινωνίας μας.

Ἱερά Μητροπολις Δημητριάδος

*Τά Χριστιανικά Μνημεῖα στήν κατεχόμενη
Κύπρο*

Μέ πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου ἡ τοπική Ἐκκλησία φιλοξένησε μιά σπουδαία ἔκθεση φωτογραφίας μέ τίτλο «Τά Χριστιανικά Μνημεῖα στήν Κατεχόμενη Κύπρο: Ὁφεις καί Πράξεις μῆς συνεχιζόμενης καταστροφῆς σέ συνεργασία μέ τήν Ἱερά Μονή Κύκκου καί τήν Ἐνωση Κυπρίων Ν. Μαγνησίας.

Ἡ ἔκθεση ἀποτελεῖται ἀπό 80 φωτογραφικά ἐκθέματα στά ὁποῖα ἀποκαλύπτεται ὁ βανδαλισμός πού ὑπέστησαν τά χριστιανικά μνημεῖα στήν κατεχόμενη Κύπρο, μετά τήν ἐπέλαση τοῦ Ἀτίλα τό 1974, ἡ καταστροφή καί κατεδάφιση Ἱ. Ναῶν ἀλλά καί ἡ ἐκτεταμένη ἀρχαιοκαπηλεία σπουδαίων ἔργων βυζαντινῆς τέχνης. Στήν πρώτη παρουσιάζεται τό ἔργο τῆς καταγραφῆς τῶν ναῶν ὄλων τῶν χριστιανικῶν δογμάτων πού ἔφερε εἰς πέρας τό Μουσεῖο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου. Στή δεύτερη ἐνότητα παρουσιάζονται οἱ ἀλλότριες χρήσεις τῶν ἐκκλησιῶν ἀπό τό κατοκικό καθεστῶς σήμερα (ὀθωμανικά τεμένη, θέατρα, νεκροτομεῖα, ἀχυρῶνες, στάβλοι, βουστάσια, λέσχες, ἀποθήκες κ.τ.λ.) μέ ἰδιαίτερη ἀναφορά στούς ναοὺς πού κατεδαφίσθηκαν. Ἡ τρίτη ἐνότητα περιλαμβάνει τό θέμα τοῦ τεμαχισμοῦ τοιχογραφιῶν καί ψηφιδωτῶν ἀπό Τούρκους ἀρχαιοκάπηλους, παράνομως ἔξαγωγῆς εἰκόνων καί ἐκκλησιαστικῶν σκευῶν ἀπό τοὺς ναοὺς.

Τά ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως πραγματοποιήθηκαν τό Σάββατο 12 Μαρτίου στό Πολιτιστικό Κέντρο Ἱωνίας, ὅπου φιλοξενήθηκε ἡ ἔκθεση μέχρι τίς 14

Ἀπριλίου, μέ τήν παρουσία τοῦ Πρόεβη τῆς Κύπρου στήν Ἑλλάδα κ. Ἰωσήφ Ἰωσήφ, ἐκπροσώπου τοῦ Μητροπολίτου Κύκκου Νικηφόρου, ἐκπροσώπων πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν ἀρχῶν καί πολλῶν ἐπισκεπτῶν.

Ἱερά Μητρόπολις Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως

Ἡμερίδα Ἱερατικῶν Κλίσεων

Ἡμερίδα μέ στόχο τήν προβολή, τήν ἐνίσχυση καί τήν καλλιέργεια τῶν Ἱερατικῶν Κλίσεων διοργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολις Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως στίς 11 Ἀπριλίου τ.ἔ. Κύριος ὁμιλητής ἦταν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σισανίου καί Σιατίτσας κ. Παῦλος, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἱερατική κλίση: Μία πρόκληση. Τήν ἀντέχεις;». Παρέστησαν ὁ ἐπίκωριος Μητροπολίτης κ. Βαρνάβας, ὁ Πρωτοσύγκελλος κ. Διονύσιος Πατσάνης καί πολλοί ἱερεῖς καθῶς καί νέοι προσερχόμενοι ἀπό ἐνορίες τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ἀκολούθησε ἐποικοδομητική συζήτηση μέ τή συμμετοχή τῶν νέων.

Ἱερά Μητρόπολις Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας

Ὁ Πανηγυρικός ἑορτασμός τῆς Ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου

Μέ τόν ἀπαιτούμενο σεβασμό στή μνήμη τῶν Ἡρώων καί μέ τήν ἐπιβαλλομένη τάξη καί κατάλυξη πραγματοποιήθηκαν στίς 16 καί 17 Ἀπριλίου στό Μεσολόγγι οἱ καθιερωμένες ἐκδηλώσεις γιά τήν Ἐξοδο τῆς Φρουρᾶς τῶν Ἐλευθέρων Πολιορκημένων τό 1826. Τό Σάββατο τοῦ Λαζάρου τελέσθηκε στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Σπυρίδωνος ὁ Μέγας Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλινίκου καί συγχοροστατοῦντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ καί Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ. Στή συνέχεια ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῆς Εἰκόνος τῆς Ἐξόδου καί ἡ κατάθεση στεφάνων στόν Κῆπο τῶν Ἡρώων. Ἐκεῖ ἀναπέμφθηκε ἐπιμνημόσυνο δέσις ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν πεσόντων Ἑλλήνων καί Φιλελλήνων. Τό πρωί τῆς Κυριακῆς τῶν Βαῖων τε-

λέσθηκε στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἡ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης κ. Ἰωήλ, μέ τή συμμετοχή τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ καί Παροναξίας κ. Καλλινίκου. Στό τέλος τελέσθηκε ἡ Δοξολογία παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Ἐξοχωτάτου κ. Καρόλου Παπούλια. Ἐπανελήφθη ἡ λιτάνευση τῆς Εἰκόνος καί ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κατέθεσε στεφάνι στόν Τύμβο τῶν Ἡρώων παρά τήν καταρρακτώδη βροχή.

Ἱερά Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσας

Ἡ Ἐπέτειος τοῦ Ἀυτονομιακοῦ Ἀγῶνος

Τήν Κυριακή 22.5.2011 ἐορτάσθηκε στό Δελβινάκι ἡ ἐπέτειος τοῦ Ἀυτονομιακοῦ Ἀγῶνος τῶν Βορειοππειρωτῶν καί τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Κερκύρας (17.5.1914). Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσας κ. Ἀνδρέας τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Δελβινακίου καί κατέθεσε στέφανο στόν τάφο τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως Βασιλείου, πρωτεργάτου τοῦ Ἀυτονομιακοῦ Ἀγῶνος. Μετά τή σχετική ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀνεγνώσθη καί ἐνεκρίθη Ψήφισμα, μέ τό ὁποῖο μεταξύ ἄλλων ζητοῦνται τά ἑξῆς: Νά γίνει σαφής καί δυναμική ἡ πολιτική τῆς Ἑλλάδος γιά τήν προστασία τῶν Ἑλλήνων τῆς Βορείου Ἡπείρου. Νά ἀποδοθεῖ ἡ ἐκκλησιαστική περιουσία καί νά κατοχυρωθοῦν τά ἰδιοκτησιακά δικαιώματα τῶν Βορειοππειρωτῶν. Οἱ Βορειοππειῶτες νά σπεύσουν νά ἀπογραφοῦν κατά τήν ἐπίσημη ἀπογραφή τοῦ Δεκεμβρίου καί νά δηλώσουν Ἑλλῆνες καί Ὁρθόδοξοι. Νά προβληθεῖ ἡ ἑλληνική ταυτότητα τῶν Βλαχοφῶνων τῆς Ἀλβανίας.

Ἱερά Μητρόπολις Καλαβρυτῶν καί Αἰγιαλείας

Ὁ Πρωθυπουργός τοῦ Καναδά στά μαρτυρικά Καλάβρυτα

Τόν Πρωθυπουργό τοῦ Καναδά κ. Στῆβεν Χάρπερ μέ τή σύζυγό του καί τόν Ἑλληνα Πρωθυ-

πουργό κ. Γιώργο Παπανδρέου υποδέχθηκε χθές Κυριακή ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰγιαλείας καί Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος στό ἱστορικό Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Λαύρας.

Ὁ Πρωθυπουργός τοῦ Καναδά ἐπισκέφθηκε τὰ ἱστορικά Καλάβρυτα προκειμένου νά ἀποτίσει φόρο τιμῆς στά θύματα τοῦ Ὀλοκαυτώματος.

Οἱ δύο πρωθυπουργοί περιηγήθηκαν στόν περίβολο τοῦ Μοναστηριοῦ, ὅπου φυλάσσεται τό ἱερό λάβαρο τῆς ὀρκωμοσίας τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 καί ἐνημερώθηκαν ἀπό τόν Μητροπολίτη Καλαβρύτων Ἀμβρόσιο γιά τήν ἱστορία καί τή διαχρονική προσφορά τῆς Μονῆς. Στή συνέχεια ἐπισκέφθηκαν τό Μουσεῖο τοῦ Καλαβρυτινοῦ Ὀλοκαυτώματος ἀπό τούς Ναζί, ὅπου ὁ κ. Χάρπερ ὑπέγραψε στό ἐπίσημο βιβλίο τῶν ἐπισκεπτῶν.

*

Τούς δύο Πρωθυπουργούς - πού νωρίτερα εἶχε ὑποδεχθεῖ στή μαρτυρική πόλη ὁ δήμαρχός της Γιώργος Λαζούρας - συνόδευαν ὁ ὑπουργός Οἰκονομικῶν τοῦ Καναδά, Τόνι Κλέμεντ καί ὁ ὑπουργός Ἐξωτερικῶν Δημήτρης Δρούτσας. Μαζί μέ τόν κ. Χάρπερ ταξίδεψε ἀπό τόν Καναδά καί ὁ Μητροπολίτης Τορόντο Σωτήριος ἐνῶ κατά τή διάρκεια τῆς ἐπίσκεψης παρέστη, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτη Καλαβρύτων, καί ὁ Μητροπολίτης Βρεσθένης Θεόκλητος.

Ἡ ἐπίσκεψη ὀλοκληρώθηκε μέ κατάθεση στεφάνου στό Μνημεῖο τοῦ Ὀλοκαυτώματος, ὅπου τελέστηκε καί τρισάγιο στή μνήμη τῶν νεκρῶν τοῦ 1943, ἀπό τόν Μητροπολίτη Τορόντο Σωτήριο. Οἱ δύο πρωθυπουργοί καί ἡ Λορὶν Χάρπερ ἐπισκέφθηκαν τήν κατακόμβη καί ἄναψαν κεριά στή μνήμη τῶν νεκρῶν τῶν Καλαβρύτων ἀλλά καί τῶν θυμάτων τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Ἱερά Μητρόπολις Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καί Σουφλίου

«Παλαιολόγεια» στό ἀκριτικό Διδυμότειχο

Τήν Κυριακή 29 Μαΐου ἐ.ἔ., ἡ Πόλη τῶν Καστρῶν, τό Βυζαντινὸ Διδυμότειχο καί παράλληλα ὀλόκληρη ἡ Ἱερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καί Σουφλίου ἀπέτισε φόρο τιμῆς στόν τελευταῖο Αὐτοκράτορα τῆς Ρωμανίας Κων-

σταντῖνο Παλαιολόγο καί ὄλους ὅσοι ἀγωνίστηκαν καί ἔπασαν ἥρωικά στήν προσπάθεια τῆς Κωνσταντινουπόλεως τό 1453.

Τήν ἴδια μέρα συμπληρώθηκαν 17 χρόνια ἀπό τὰ μεγαλοπρεπῆ ἐγκαίρια τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Παναγίας Ἐλευθερωτρίας Διδυμοτείχου, πού εἶχε τελέσει ὁ Μακαριστός Μητροπολίτης κυρός Νικηφόρος στίς 29 Μαΐου 1994, ὁ ὁποῖος καί εἶχε πεῖ τότε “σάν σήμερα ἕνας ναός ἐκλείσει, ὁ ναός τῆς Ἁγίας Σοφίας στήν Κωνσταντινούπολη... Σήμερα ὁμως ἐγκαινιάζουμε ἕναν καινούργιο ναό στό βυζαντινὸ Διδυμότειχο”.

Στά πλαίσια τῶν δύο αὐτῶν ἐπετειῶν ἡ Ἱερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καί Σουφλίου γιά πρώτη φορά διοργάνωσε ἐκδηλώσεις ὑπό τόν τίτλο “Παλαιολόγεια”.

*

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός ἱερούργησε στόν Ἱερό Προσκυνηματικό Ναό Παναγίας Ἐλευθερωτρίας, παρουσία τοῦ Δημάρχου Διδυμοτείχου κ. Παρασκευῆ Πατσουρίδη, τοῦ Διοικητοῦ τῆς 16ης Μ/Κ Μεραρχίας Πεζικοῦ Στρατηγοῦ Ἀθανασίου Τσέλιου καί πλήθους πιστῶν. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τρισάγιο στή μνήμη τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Νικηφόρου, ὁ τάφος τοῦ ὁποῖου βρίσκεται στόν αὐλεῖο κῶρο τοῦ Ναοῦ. Τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας μέρας, μετά τό πέρας τοῦ ἔσπερινοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος πλαισιούμενος ἀπό κληρικούς τῆς Μητροπόλεως τέλεσε τρισάγιο ὑπέρ ἀναπαύσεως τοῦ τελευταίου Αὐτοκράτορα Κωνσταντίνου Παλαιολόγου μπροστά στόν ἀνδριάντα του πού βρίσκεται στόν αὐλεῖο κῶρο τοῦ Ἱ.Ν. Παναγίας Ἐλευθερωτρίας Διδυμοτείχου.

*

Ἀκολούθησε ἐκδήλωση μνήμης ἀφιερωμένη στά 558 χρόνια ἀπό τήν ἄλωση στήν ὁποία συμμετεῖχαν ἡ Χορωδία Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί ἡ Χορωδία τοῦ Πολιτιστικοῦ Συλλόγου Μεταξάδων μέ χοράρχη τόν Πρωτοψάλτη κ. Χρῆστο Κισσοῦδη, οἱ ὁποῖες καί ἐρμήνευσαν τραγούδια ἐμπνευσμένα ἀπό τήν ἄλωση τῆς Πόλης.

Ἱερά Μητρόπολις Σταγῶν καί Μετεώρων

*Ἐκοιμήθη ἡ Ἁγουμένη τῆς Ἱ. Μονῆς
Ἁγίου Στεφάνου*

Στίς 3. 4. 2011 ἐτελέσθη ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τῆς Ἁγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Στεφάνου Μετεώρων Ἀγάθης (Ἀντωνίου). Τῆς Ἀκολουθίας προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σταγῶν καί Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ καί συμμετείχαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Λαρίσης κ. Ἰγνάτιος, Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, Ἐδέσσης κ. Ἰωήλ, Κερκύρας κ. Νεκτάριος καί Γλυφάδας κ. Παῦλος. Ἡ Ἁγουμένη Ἀγάθη ἐκοιμήθη στίς 30.3.2011 στήν Ἀθήνα μετά ἀπό σοβαρή ἀσθένεια. Νέα Ἁγουμένη ἐξελέγη ὑπό τῆς μοναστικῆς ἀδελφότητος ἡ Μοναχὴ Χριστονύμφη (Μπαντέκα).

Ἱερά Μητρόπολις Νέας Σμύρνης

*Πανηγυρικός Ἐορτασμός
τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς*

Στίς 22.5.2011, Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Νέας Σμύρνης ἐόρτασε τὴ μνήμη τῆς πολιούχου Μεγαλομάρτυρος Ἁγίας Φωτεινῆς. Ὁ μεγαλοπρεπὴς ναὸς τῆς Ἁγίας στή Νέα Σμύρνη εἶναι ὁ Μητροπολιτικός Ναὸς τῆς Μητροπόλεως ἀπὸ τὸ 1974. Ἐκτίσθη εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἱστορικοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τῆς μαρτυρικῆς Σμύρνης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Συνειλιτούργησαν ὡς προσκεκλημένοι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης κ. Συμεὼν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Καστορίας κ. Σεραφεῖμ καί Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος. Κατὰ τὸν μεθέορτο Ἐσπερινὸ ἐγίνε ἡ λιτάνευση τῆς εἰκόνας τῆς Ἁγίας μέ μεγάλη συμμετοχὴ πιστῶν ἀπὸ τῆ Νέα Σμύρνη καί τοὺς γειτονικοὺς Δήμους. Κατὰ τὴ σύντομη προσλαλιά του στήν κεντρικὴ πλατεῖα τῆς Νέας Σμύρνης ὁ Σεβασμιώτατος κ. Συμεὼν κατέληξε μέ τὴν εὐχὴ: «Χριστὸς Ἀνάστη! Μακάρι νὰ ἀναστηθεῖ καί ἡ πατρίδα μας!».

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

*Θεολογικὸ Συνέδριο
γιὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ*

Ἐληξαν μέ ἐπιτυχία τὴν 13.3.2011 οἱ συνεδριάσεις τοῦ Θεολογικοῦ Συνεδρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης «εἰς ἱεράν μνήμην καί τιμὴν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης», τὸ ὁποῖο συνεκλήθη μετὰ ἀπὸ πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου καί σέ συνεργασία μέ τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καί τὰ δύο Τμήματά της. Συγκεκριμένως, ἡ πρόταση τοῦ Μητροπολίτου καθὼς ἐπίσης καί τοῦ ἐπιτελείου τῶν συνεργατῶν του ἐγίνε ἀμέσως ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὸν Κοσμήτορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Μιχαὴλ Τρίτο, καθὼς καί ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Τμήματος τῆς Θεολογίας κ. Δημήτριο Καϊμάκη καί ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Τμήματος τῆς Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας κ. Χρήστο Οἰκονόμου.

*

Οἱ ἐργασίες διεξήχθησαν στήν αἴθουσα Συνεδριάσεων 250 ἀτόμων πού εὐρίσκεται ἐντὸς τοῦ Ἐπισκοπείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καί διήρκεσαν δύο ἡμέρες, 12-13 Μαρτίου. Τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἀνεπτύχθησαν εἶχαν ἓνα ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον μέ ἐπίκεντρο πάντοτε τὴν μεγάλη προσωπικότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, τὸν ἅγιο Γρηγόριο ἀρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης τὸν Παλαμᾶ μέ τίς ἐπὶ μέρους ὑποδιαρέσεις, τίς ὁποῖες οἱ θεολόγοι γνωρίζουν καί πού ἀφοροῦν στό ἔργο, στήν προσωπικότητα, στοὺς ἀγῶνες καί στήν προσφορά τοῦ ἁγίου στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Σημειώνουμε ὅτι προσήλθαν καί συμμετέσχον στό Συνέδριο πολλοὶ ὁμιλητὲς καί πολλοὶ ὁμότιμοι καθηγητὲς τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν καί βεβαίως πολλοὶ φοιτητὲς καί φοιτήτριες, ἀλλὰ καί ἱερεῖς ἐφημέριοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, οἱ πλείστοι τῶν ὁποίων εἶναι πτυχιούχοι αὐτῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον

*Ἀνακοινωθέν τῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς
Βιοηθικῆς,*

Συνῆλθεν εἰς τὴν πρώτην συνάντησίν της εἰς τὴν ἐν Κολυμβαρίῳ Ὁρθόδοξον Ἀκαδημίαν Κρήτης, ἀπὸ 23ης ἕως 26ης Μαΐου 2011, ὡς φιλοξενουμένη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡ Διορθόδοξος Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς μὲ τὴν συμμετοχὴν πασῶν τῶν ἀνά τὸν κόσμον Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας δὲν ἠδυνήθησαν τελικῶς νὰ παραστοῦν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς συνεκροτήθη κατόπιν προτάσεως τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καὶ ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν κατὰ τὴν Σύναξιν αὐτῶν ἐν Φαναρίῳ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 2008.

Τῶν ἐργασιῶν τῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς προήδρευεν ὁ Μητροπολίτης Περγάμου Ἰωάννης, ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, χρέη Γραμματέως δὲ αὐτῆς ἐξετέλεσεν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδριτὴς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κ. Μακάριος Γρινιεζάκης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, μετὰ τὴν ἐναρκτήριον καὶ εἰσαγωγικὴν ὁμιλίαν τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ἐμελέτησεν τὴν μέθοδον καὶ τὰ θέματα, τὰ ὅποια θὰ τὴν ἀπασχολήσουν, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ ἐνιαία τοποθέτησις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Βιοηθικῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ ἐξετάζη εἰς ἐκάστην Συνάντησιν αὐτῆς ἐν συγκεκριμένον βιοηθικόν ζήτημα, τὸ ὅποιον θὰ ἐπιλέγεται κατὰ προτεραιότητα ἀναλόγως τῶν ποιμαντικῶν, ἐκκλησιολογικῶν, θεολογικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀναγκῶν.

Δοθέντος ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀναπαραγωγῆς συνιστᾷ ἐν ἀπὸ τὰ πλέον ζωτικὰ καὶ φλέγοντα θέματα, τὸ ὅποιον δημιουργεῖ μείζονα βιοηθικὰ διλήμματα εἰς τὴν Ποιμαντικὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ὅπως εἰς τὴν ἐπομένην Συνάντη-

σιν αὐτῆς μελετήσῃ τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα, ἀνέθεσεν δὲ εἰς εἰσηγητὰς ἐκ τῶν μελῶν της νὰ παρουσιάσουν τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ θεολογικὴν πλευρὰν αὐτοῦ.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κισάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιος, Πρόεδρος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, παρέθεσε δεῖπνον εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Ἰδρύματος πρὸν τιμὴν τῶν συνέδρων, εἰς τὸ ὅποιον παρεκάθησαν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος καὶ συνοδικοί Μητροπολίτες ἐκ τῆς Μεγαλονήσου Κρήτης.

Ἡ Διορθόδοξος Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς, ἡ ὁποία θὰ συνέλθῃ καὶ πάλιν μετὰ τὴν παρέλευσιν ἔτους, προσβλέπει, μὲ τὴν χάριν τοῦ δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ νὰ προσκομίσῃ καρπούς εἰς δόξαν Κυρίου καὶ ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

Ὁ Περγάμου Ἰωάννης

Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον Ἱερά Κοινότης Ἁγίου Ὁρους

Ἀνακοίνωσις κατὰ τῆς «Κάρτας τοῦ Πολίτη»

Μέ Ἀνακοίνωσις πού ὑπογράφουν ἅπαντες οἱ ἐν κοινῇ συνάξει Ἀντιπρόσωποι καὶ Προϊστάμενοι τῶν εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω ἐκφράζεται ἡ ἀντίθεση τῆς Ἀγιορειτικῆς Κοινότητος πρὸς τὸ Νομοσχέδιο γιὰ τὴν Ἠλεκτρονικὴ Διακυβέρνηση. Συγκεκριμένα ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὁρους θεωρεῖ ὅτι ἡ σχεδιαζομένη «Κάρτα τοῦ Πολίτη» μετατρέπει τὸν πολίτη σὲ ἕναν ἀριθμὸ τοῦ συστήματος ἠλεκτροδιακυβερνήσεως καὶ καταργεῖ οὐσιαστικὰ τίς προσωπικὲς ἐλευθερίες. Ἡ Ἀνακοίνωσις ἀναφέρει μεταξύ ἄλλων ὅτι: «Ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐκφράζει τὴν ἔντονη ἀνησυχία της καὶ ὑποβάλλει θερμὴν παράκληση πρὸς τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση νὰ μὴ προχωρήσῃ στὴν ἔκδοσιν τῆς ἠλεκτρονικῆς «Κάρτας τοῦ Πολίτη», συνιστᾷ

δέ στους Χριστιανούς να χρησιμοποιούν τα συμβατικά μέσα ταυτοποιήσεως». Τό κείμενο καταλήγει με επίκληση στην Κυρία Θεοτόκο, Προστάτιδα και Ἐφορο τοῦ Ἁγίου Ὁρους, να δίνει δύναμη στον εὐλαβῆ ἑλληνικό λαό ὥστε να αντιμετωπίσει ἐπιτυχῶς τίς δυσχερεῖς συγκυρίες τῆς ἐποχῆς.

Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον Ἱερά Μητρόπολις Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας

Ἡ Ἐτπσία Ἱερατική Σύναξη (9-11.5.2011)

(Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Ἀναστάσιος Σαλαπάτας μᾶς ἀπέστειλε τήν ἀκόλουθη ἀναπόκριση:)

Πραγματοποιήθηκε μέ μεγάλη ἐπιτυχία ἡ ἐτήσια Ἱερατική Σύναξη τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ι.Α. Θυατείρων καί Μ.Β., προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Γρηγορίου. Τήν Σύναξη ὀργάνωσε ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή, μέ τήν σύμπραξη καί συνεργασία τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου «Ἁγ. Ἀθανάσιος», στήν ὁποία Πρόεδρος εἶναι ὁ Πρωτοπρ. Ἀνθίμος Παπανδρέου.

Στή τριήμερη Σύναξη (9-11 Μαΐου 2011) συμμετεῖχαν οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱεραῖς Ἀρχιεπισκοπῆς, Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κυανέων κ. Χρυσόστομος καί Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Τροπαίου κ. Ἀθανάσιος, οἱ περισσότεροι Ἱερεῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καθώς ἐπίσης καί μερικές Πρεσβυτέρες καί ἄλλοι ἀδελφοί.

Ἡ Σύναξη φιλοξενήθηκε ἀπό τήν Ἐκκλησιαστική Κοινότητα Παναγίας Ἐλεούσας τοῦ Νότινγχαμ καί ἀπό τήν ἐορτάζουσα Ἐκκλησιαστική Κοινότητα τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καί Μεθοδίου τοῦ Μάνσφιλντ, τῆς Κεντρικῆς Ἀγγλίας. Στήν Κοινότητα τοῦ Νότινγχαμ ὑποδέχθηκαν τούς Συνέδρους μέ ἐγκαρδιότητα ὁ Ἱερ. Προϊστάμενος Πρωτοπρ. Βασίλειος Κουτσογιάννης καί οἱ λαϊκοί Ἀρχοντες. Στήν Κοινότητα τοῦ Μάνσφιλντ ἐπίσης ἐπιφυλάχθηκε θερμοτατη ὑποδοχή στους Συνέδρους, μέ ἀνάλογο πνεῦμα ἑλληνορθόδοξης φιλοξενίας, ἀπό τόν Ἱερ. Προϊστάμενο Οἶκον. π. Φωκᾶ Χατζηλοῖζή, τόν Ἐφημέριο π. Ἡλία Μιχαήλ καί τούς ἐκεῖ λαϊκοὺς Ἀρχοντες.

Οἱ ἐργασίες τῆς Σύνταξης ξεκίνησαν μέ Προσευχή καί Ψαλμωδία. Κατόπιν ἀναγνώσθηκε τό μήνυμα τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, μέσῳ τοῦ ὁποίου ὁ Παναγιώτατος ἀπέστειλε τήν εὐλογία του πρὸς τή Σύναξη καί τούς Συνέδρους:

«Γνωρίζουσα καλῶς ἡ καθ' ἡμᾶς Μητέρα Ἁγία του Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς μακραίωνης αὐτῆς ποιμαντικῆς πείρας ὅποσον ὠφέλιμος καί ἐποικοδομητική τυγχάνει ἡ ἐπί τό αὐτό σύναξις ὁμοψύχων ἀδελφῶν καί ἡ ἀνταλλαγὴ ἐμπειριῶν δι' ἔτι καρποφόρον καί ἀποδοτικὴν διακονίαν τοῦ ἀμπελώνος τοῦ Κυρίου, μετὰ πλείστης χαρᾶς ἐπληροφορήθην ὅτι ἐν μέσῳ τῆς διανυόμενης περιόδου τοῦ χαρμοσύνου Πεντηκοσταρίου μέλλει νά συνέλθῃ ἐν Nottingham Ἀγγλίας ἡ ἐτπσία ἱερατική Σύναξις τῆς καθ' ὑμᾶς Ἱεραῖς Ἀρχιεπισκοπῆς...

Διό καί προαγόμεθα ὅπως διὰ τῶν μετὰ χεῖρας Πατριαρχικῶν ἡμῶν Γραμμάτων ἀπευθυνθῶμεν πρὸς τήν ὑμετέραν ἀγαπητὴν ἱερότητα, τούς περὶ αὐτὴν Ἐπισκόπους, καί πάντας τούς ἐκλεκτούς κληρικούς τῆς Ἱεραῖς ταύτης Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ καθ' ἡμᾶς πανιέρου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, οἵτινες μετὰ ζήλου καί ἀγῶνος πολλοῦ, ἐνίοτε δέ ἐν μέσῳ περιβάλλοντος οὐκ εὐνοϊκοῦ, διακονεῖτε ἱερατικῶς καί θυσιαστικῶς τῆς Ἁγίαν Ὁρθόδοξον ἡμῶν Πίστιν, τήν Μητέρα πάντων ἡμῶν Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί τὰ ἰδεώδη τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ καί ἀγιάζετε τὰ ἐκεῖσε πιστὰ καί ἀγαπητὰ τέκνα αὐτῆς...

Ἐπὶ τούτοις, αἰτούμενοι τὰς προσευχὰς ὑμῶν ὑπὲρ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί συγχαίροντες ἐγκαρδίως πᾶσιν ὑμῖν διὰ τήν εὐσημον ταύτην ἡμέραν τῆς καθ' ὑμᾶς Ἱεραῖς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τήν χάριν καί τό ἄπειρον ἔλεος τοῦ Ἀναστάσιου Κυρίου».

Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον

*Ἡ ἀνώτατη τιμητικὴ διάκριση τῆς Ἀδοστρίας
σὸν Μητροπολίτη Μιχαήλ*

Ἱστορικὴ στιγμή γιὰ τήν Ὁρθοδοξία στήν Ἀδοστρία καί ἓνα νέο σταθμὸ στίς σχέσεις τῆς μέ

τό επίσημο αυστριακό κράτος, αποτέλεσε τή Δευτέρα 23.5.2011 ή άπονομή στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Αυστρίας - Έξαρχο Ούγγαρίας και Μεσευρώπης Μιχαήλ, από τον όμοσπονδιακό πρόεδρο τής Αυστρίας Χάιντς Φίσερ, τής ανώτατης τιμητικής διάκρισης, του Άνώτερου Χρυσού Ταξιάρχη μετά Άστέρος του Τάγματος Άξίας τής Αυστριακής Δημοκρατίας.

Η επίδοση των διασήμων του παρασήμου έγινε στό προεδρικό μέγαρο στά ιστορικά άνάκτορα Χόφμπουργκ στή Βιέννη, προσωπικά από τον όμοσπονδιακό πρόεδρο Χάιντς Φίσερ, ό όποιος έπλεξε τό έγκώμιο του τιμώμενου ιεράρχη στήν επιβλητική έκδήλωση, παρουσία δεκάδων προσωπικοτήτων τής δημόσιας ζωής τής Αυστρίας.

Παρόντες στήν τελετή άπονομής ήσαν, μεταξύ άλλων, ό πρώην καγκελάριος τής Αυστρίας, Βόλφγκανγκ Σιούσελ, ό ούγγρος ύφυπουργός Θεοσκευμάτων και Πολιτισμού Τίμπορ Φαέντορ, ό έλληνας πρέσβης Παναγιώτης Ζωγράφος, οί επικεφαλές ή εκπρόσωποι των άλλων Έκκλησιών στήν Αυστρία, ό έλληνικής καταγωγής βουλευτής και δημοτικός σύμβουλος Βιέννης Χάνες Χάρβανεκ.

Ευχαριστώντας γιά τήν ανώτατη αυτή διάκριση πού άπονεμήθηκε ποτέ σε όρθόδοξο ιεράρχη από τήν Αυστριακή Δημοκρατία, ό Μητροπολίτης Μιχαήλ επισήμανε πώς αυτή δικαιώνει και άναγνωρίζει τό έργο του υπεύθυνου του όρθόδοξου έργου στήν Αυστρία, άποτελώντας ταυτόχρονα τιμή γιά όλη τήν Όρθόδοξη Έκκλησία πού είναι άναγνωρισμένη μέ νόμο και επίκειται νομική άναγνώριση τής Όρθόδοξης Έπισκοπικής Συνόδου.

Ίδιαίτερα συγκινημένος ό Έλληνας ιεράρχης και άπευθύνοντας τίς ευχαριστίες του προς τον πρόεδρο Φίσερ, τόνισε πώς ή άπονομή τής διάκρισης του έδωσε προσωπική χαρά και τιμή, ειδικότερα στό δύσκολο αυτό χρόνο τής ασθένειάς του, όπου τέτοια γεγονότα άποτελούν μία νέα ώθηση γιά τήν άντληση δυνάμεων.

Η άπονομή τής ανώτατης τιμητικής διάκρισης, βρίσκει τον Μητροπολίτη Μιχαήλ ως Έξαρχο του Οίκουμηνικού Πατριαρχείου Κωνσταντινού-

πολης, νά προεδρεύει τής Όρθόδοξης Έπισκοπικής Διάσκεψης ως ό πρώτος τή τάξει των όρθόδοξων άρχιερέων, οί όποιοι ποιμαίνουν όρθόδοξες κοινότητες και εκπροσωπούν όρθόδοξες αυτοκέφαλες έκκλησίες στήν Αυστρία.

Συγχρόνως είναι ιστορικό τό γεγονός ότι ό αριθμός των όρθόδοξων στήν Αυστρία έχει άυξηθεί ραγδαία τά τελευταία χρόνια, ούτως ώστε σήμερα νά φτάνει τίς 500.000 και νά είναι ή δεύτερη αριθμητικά Έκκλησία μετά τή Ρωμαιοκαθολική.

Πατριαρχείον Άλεξανδρείας

Η Θρονική Έορτή και ή Έορτή των Όφφικιάλων

Στίς 8 Μαΐου τ.έ. έορτάσθηκε μέ λαμπρότητα ή Θρονική έορτή του Πατριαρχείου Άλεξανδρείας και ή Έορτή των Όφφικιάλων του Θρόνου τής των Άλεξανδρέων Έκκλησίας. Στόν Ίερό Ναό του Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου στήν Άλεξάνδρεια τελέσθηκε ή Πατριαρχική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχου Άλεξανδρείας κ. Θεοδώρου, μέ τή συμμετοχή πολλών Άρχιερέων. Έπειδή ή ήμέρα μνήμης του Εύαγγελιστου Μάρκου (25 Άπριλίου) συνέπιπτε μέ τίς έορτές του Πάσχα έφέτος οί έορταστικές έκδηλώσεις μετατέθηκαν γιά τήν Κυριακή 8 Μαΐου. Μετά τό τέλος τής Θείας Λειτουργίας ό Μακαριώτατος χειροθέτησε σε Άρχοντες Όφφικιάλους τήν καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Άθηνών κ. Καλλιόπη Μπουρδάρα και τον δικηγόρο Άθηνών κ. Μιχαήλ Κουντούρη. Ό Πρόεδρος των Όφφικιάλων καθηγητής Θεόδωρος Παναγόπουλος άνέγνωσε τά πεπραγμένα τής Άδελφότητος «Άπόστολος Μάρκος» και στή συνέχεια οί Όφφικιάλοι παρέθεσαν γεύμα στον Έλληνικό Ναυτικό Όμιλο Άλεξανδρείας προς τιμήν του Μακαριωτάτου. Στίς έκδηλώσεις παρέστησαν ό Γεν. Πρόξενος τής Ελλάδος κ. Γεώργιος Διακοφωτάκης, ό Πρόεδρος του Συμβουλίου Άποδήμου Έλληνισμού κ. Στέφανος Ταμβάκης, ή Ήγουμένη τής Ί. Μονής Χρυσοπηγής Χανίων Γερόντισσα Θεοξένη, τά μέλη τής Έλληνικής παροικίας και πολλοί Άραβόφωνοι Όρθόδοξοι.